

Saulo-Rahwa

Aus

Snsa Lutterusse ja muud tei-
sed wannad ning ued kaunid Lau-
lud on ülespandud/

Mis

Üks õige Kristi-Tunnenne
Keige Pühha- ja muil Päiwil
Jummalä Ritussels/ ta omma

Süddame

Õppetussels/ Maenitussels/ Parran-
damissels ning Rõmuks

woib

tähhele panna, luggeda ja laulda.

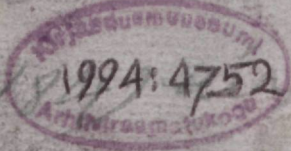
Koloss. rahwa Kam. III. Peatük.
16. salmis.

Kristusse sanna ellago rohkeste teie
tees teige tarkussaga; õppetage ja mae-
nitsege teine teist laulude- ja kituse- wat-
molikko lauludega; laulge kauniste IS-
sandale ommas süddames.

Se om viker
Laan uigub

kolina kehi

laulu laulat

13. märtsil

Au olgo Summalale kõrgeš/
ja Ma peäl rahho / innimes-
test hea meel!

Laulud.

Kristusse Tulemisest.

I.

Wie soll ich dich empfangen? 2c.

Wisil! Ma püan teigest hingest 2c.

Kuis pean wastowõtma Sind, armas
Jesuke? Kuis sinno wasto tõtma, Mo
hinge illoke! Oh! Jesus minno mele
Nüüd armast walgusta, Et kolban
sulle jälle, Sind tenin lõpmatta.

2. So koggodus sind kirab, Ming tännab
rõõmsaste, Mo südda lauldes näidab Ka ennast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas
Jesuke! So auu lautada, Kui ial moistan se.

3. Keik olled sinna teinud Mo õnneks heldeste,
Kui hing sai hukka läinud Ming ihho kuraste,
Kui sain so rigist lahti. Kus rõõm on järgeste,
Siis sinno läbbi tehri Mind rõõmsaks, Jesuke!

100inud fundi-
sa, Meie linnustajate olla arm sind fundis
Ka. Oh arm! et appi tullid Ma- ilma rahwale,
Kui patto häddas ollid, Meid peästäma heldeste.

6. Oh teie murrelissed! Kes ristis ollete, Oh
teie häddalissed! Se peäle mötlege. Oh olge se
peäl julged, Kui teil on hädda käes, Ta armo pole
tulge, Ta on üks abbimees.

7. Ei olle karwis tedda Nüüd wäel tombada,
Ta tunneb meie hädda, Ja tulleb melega. Ta
moistab meie wigga, Ja mis meil' waewa teeb,
Woiß löppetada sedda, Ni kuida isfi teab.

8. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd,
Kül Jesus tahhab matta Meid merre pohja nüüd.
Ta toob neil' pattuste'e Suurt armo, õnnistust,
Ja kingib neile jälle üht diget pärrandust.

9. Ei moi teid hirmutada Ei ükski waenlane,
Meid Jesus löppetada Woiß äkkist foggone, On
omma allamille üks tõe kunningas, Kes omma
usklikknile üht riki walmistas.

10. Neil' tulleb kangeks sundjaks, Kes tedda
wihlawad; Neil' agga rõmustajaks, Kes tedda
ussuwad. Oh! tulle walgustaja, Mo armas Je-
suske, Meid sata ülles taewa So auu rigisse.

fulle j
2.
rd
w
g

a.
xvi

Oh
ge se
pole

ibada,
a. Ea
va teeb,
ab.
tto süüd,
shja nüüd.
önnistust,
dust.
waenlane,
ione, On
s omma

edda
nda
je-

2.

Lob sey dem allmächtigen Gott ic.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt, ic.

Müüd kitus olgo Jummalal', Kes armo helt-
nud meie peäl, Ning omma Poia lähhatand,
Kes meie orne walmistand.

2. Se kallis önnisteggia, Se woib meid pat-
tust peästada, Ning läbbi omma allandust Meil'
fata hinge önnistust.

3. Oh arm! Kes jouab arwada? Oh heldust!
Kes woib moistada Keik head, mis Jummal saat-
nud meil? Mis ükski ei woi kita kul.

4. Se Poja, Jummal üllewel Mo lihha wot-
tab ennesel', Ei naese suggu põlga ta, Sest inni-
messeks sündida.

5. Se Issa sanna iggawest Saab lihha's puh-
hastusse sees, Kes on se ots ning algminne, On
meie pärrast waemane.

6. Mis innime on ilma peäl, Et Jummal an-
nab Poia sell'? Mis Jummal innimestest nääb,
Et ta ni sturt head neile teeb?

7. Oh! hädda sell, kes põlgab weel Se armo
wotta ennesel', Ei kule, mis on Poia heäl, Jum-
mala wiha jääb ta peäl.

8. Kuis innime! ei moistata sa Se kunningast
nüüd auusta? Kes tulles ful ni allandik, Kes on
ni wägga armolik.

9. Oh! wotta temmal' rõmoga So süddant
täanna walmista, Et temma tulles sinnule, Siis
maitseb temma heldusse.

U a 3

10. Oh!

10. Oh! ärra ussu tühja nou, Waid anna
Jesusele au, Ja noua uskus pühastust, Se sa-
dab õiget waggadust.

11. Kui sedda teed, siis temma tõdest Sind
peästab põrgo hädda seest: Kul ei te, karda kow-
waste, Ja kelab taewa sinnule.

12. Kui esmalt temma tulli meil', Siis oli
temmal helde meel; Kui teistford ta saab tullesma,
Siis wottab kurjad huffata.

13. Kes Kristussest siis leitakse, Need lähwad
warsti taewasse, Ning on seäl ingli rõmo sees,
Neil polle enam hädda kões.

14. Au olgo Jesal' Jummalal'! Ning Poial'
õnnisteggial', Ka pühhal' Walmul' ühtlase
Näüd kirust, tänno anname.

3.
Freu dich / du Christenheit zc.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl zc.

Nüüd ristil-foggodus, Sull' olgo rõmustus,
So pelgmees on nüüd, wäljas, Ning sõidab
eesli seljas. So süddant temmal' anna, Ning
laua Hosianna!

2. So Runningas on teäl, Ja waesust näikse
seäl, Et se, kes ilma Poja, Silin laenab weikse
poia. So andid temmal' anna, Ning laula Ho-
sianna!

3. Silin on sul abbimees, Kes sõddib sinno
eest, Kes õigust sulle annab, Ja sinno pattud
kannab, Sest auu temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

4. Kul

4. Kui sattud ekkima, Ja wottad palluda,
Siis helde süddant näitab, So peäle armo hei-
dab. Sest kistust temmal' anna, Ning laula Ho-
sianna!

5. Kui sinna kurja teed, Ning patto sisse jään,
Siis on siin sinno sundja, Se süddamette tund-
ja. Se wotta mele panna, Ning laula Hosian-
na!

6. Oh õnnisteggia! Kes tullel armoga, Sa
põlgad ilma auu, Ja teed so Jõsa nouu. Sind
kistks noor ning wanna, Ning laulgo Hosianna!

4.

Nun komm der Heyden Heyland ze.

Nüüd tulgo õnnisteggia, Kes neitsist piddi sin-
dima, Sest keik ilm suurt immet nääd, Et
Jummal sedda sündmist teeb.

2. Ei mehhe suggust olle se, Bald se on pühha
Waimo tõ, Et Jummal ennast allandand, Ning
neitsi lihhas lihha saand.

3. Se neitsit kälma peäle sai, Ja siiski puh-
taks neitsiks jäi, Ta elas puhta ello tõds, Et
Jummal oll' temma sees.

4. Ta tulli neitsist ilmale Sest auu. honest au-
faste; Kes Jummal, inimesenne ka, Meid tabhab
põrgust lunnasta.

5. Sest Jõsast tulli temma te, Ja põris ümber
Jõsale, Eäks alla põrgo hauasse, Ja jälle ülles
taewasse.

6. Kes oll'ed Jõsa sarnane, Oh näida lihhas

woimusse, Et sinna omma wä-ega Woid meie nõdrust kinnita.

7. Müüd annab sinno sündminne Suurt wal-
gust selle ilmale, Ei pimmedust siin sallita, Et us-
ko peab nähtama.

8. Au Jummalale Jesale, Au temma aino
Boiale, Ning pühha Waimo aruga Müüd küt-
kem ilmaotsata.

5.

Mit Ernst / ihr Menschen Kinder ic.

Wisl: Ei tabhu minna sinnust ic.

Süddant, innimenne, Müüd hästi walmis-
ta, So jure Jesufenne Siis peab tullesma;
Kes antud Jummalast Weil' targaks õppetajaks,
Ning ue ello tojaks, Ja aitab wäggewast.

2. Oh! wotta parrandada So süddant ausas-
te, Head kumbed armastada, Keif seäda targaste,
Ning wiha rummalust, Ja ella allandusses, Ei
mitte hooplimisses, Ning põlga kawwalust.

3. Kes allandust siin nouab, On armas Jum-
malal, Kes kõrkust tehha puab, On temma wi-
ha al, Kes agga õiglane, Ning teeb, mis tahhab
Jummal, Se polle mitte rummal, Sell' tulles
Jesufe.

4. Müüd wotta walmistada Müind sulle hel-
deste, Mo peäle hallastada, Mo kallis Jesufe,
Siin armo aial weel. Oh tulle süddamesse! Siis
tahhan minna isse Sind kira siin ning seäl.

6.

Ein Advents-Lied von der dreyfachen
Zukunft Christi.

Wisl: Meil' armas Jummal põra re.

Tulle nüüd taewast, armas Jeesus, jälle,
Peästa meid waewast, wi meid üllewelle,
Iggaw on ota meestel ning ka naestel.

Tulle meil' waestel!

2. Wannad ja nored, keik sind, Jeesand, ootwad
Tullewad taewast, sinno peäle lootwad,
Iimal' te otsa, se teeb paljo kārja,

Ning lähhäb nurja:

3. Miks tullid muiste taewast mahha meile?
Peästima teid, wastab Jeesus, tullin teile
Kurrati kääst, pattust, põrgo waewast,

Seks tullin taewast.

4. Sepärrast tulle nüüd ning igga tunni,
(Ehk walwame, ehk waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhtaks te needfammad

Kui sinno ommad.

5. Kui tuled sa kui õige kōhtomõistja
Piddama kōhhut, süddamette tundja,
Easse meid miina taewa, kela häbbi

So armo läbbi.

6. Kule meid, armas Jummal, kõrgest taewast,
Meid häddast aita, peästa keigest waewast,
Siis sure heälega sind südda tännab,

Heal meel' kōdab.

7.

Es sind schon die letzten Zeiten 2c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas 2c.

Subba kä on wiimsed aiad, Sest mo südda
walmista Ennast, hirmo tähhed näitwad E-
malt hädda tullewa. Taewas, tuled, merri, Ma
Botwad ette nuhhelda Neld, kes püüdwad wal-
latuusse Ellada ning rummalusses.

2. Keif on pea hukka lainud Kristi-rahwa seltsi
sees; Usk ning arm on otsa sanud, Kurjast ellab
iggamees. Noa alal olli ka Rahwas nenda ho-
leta, Kui nüüd kristi-rahwa suggu, Kes ei pea pat-
tust luggu.

3. Nummalus ning patto kumbed Botwad
woimust dälaste, Kui sa kurja wasto panned,
Siis sind modrats petakse. Waggased nüüd
naertakse, Ning kui Jesust põlgatakse. Kes ma il-
mal' sadab abbi, Kui sel polle au ehk häbbi?

4. Et saab Jesus pea joudma, Temma fanna
tunnistab, Dimmel' rahwal' abbi noudma, Kes
ta pole küssendab. Sest nüüd rõmustellege Keif,
Kes waggad ollete. Jesus teile õnne pakkub, Et
keif hädda ärralahkub.

5. Wigi puud, kui wakkatawad, Pähwad hire
Fõrwule, Siis keli innimesed moistwad, Et sui
polle kaugele; Waggadust on mitmole Kui need
lehhed rohkeste. Kes, mis sünnib, tähhel' panned,
Mis se tähhendab, käl tanneb.

6. Dimmedusse riik ehk kaswab, Kaswab ka se
walgustus, Nummalus käl pea lõppe b, Woimust
saab

saab se waggadus. Digele head Jesus teeb, Kui ma-ilm nüüd hukka lääd, Sest nüüd olge rõõmsad waggad, Jesus tulleb, olge waprääd!

7. Arra koorma liigjõmisse Ja toiduse murrega Omma säddant, liigjõmisse Jätta mahha rõõmoga, Et se koihto pääw ei sa Sinno peäle tulles, Jesu ristis kes ei kaäna, Ei ta selle armsu anna.

8. Minna tahhan sinno sanna Kuulda, armas Jesuse, Võrgul wõimust ärra anna, Waggad äita heldeste, Et so pühha koggodus, Kui so ainus rõõmusus, Keigest pattust lahti sago, Ning so rõõmoriiki tulgo.

8.

Wacht auf / ihr Christen alle 2c.

Nüüd toustem patto waewast, Ning wotkem walwada, Et Jummalä Hoeg taewast Jo ruttab tulles, Ning tahhab koihut moista Ning arro piddada. Kes ta ees tahhab seista, Se wotko walwada.

2. Ei woi meid peästa rahha, Ei rikkus, kõrge meel, Keil peab jäma mahha, Kui hing on kele peäl, Ehk kül on sinnul warra, Suur au ning illo ka, Se kaub pea ärra, Kui pead surema.

3. Sest ristis rahwa süggü, Kes ilmas ellad weel, Oh! jätke kõrge luggu, Ning otse armsu teäl Ja hinge kallist wilja, Se teeb teid kängemaks, Sest noudke warra, hilja, Et sate waggamaks.

4. Keil Jummal omma sanna On annud rohkeste, Kes wottab tallel' panna Siin sedda järgeste, Se ellab pühhas ellus Ning usub säddamest; Se agga sureb wallus, Kes siin ei holi sest.

5. Oh!

5. Oh! olleks sündimatta, Kes põlgab Jummalat, Sest tedda lõppematta Need piinjad wae-
wawad; Et temma pattus ellab, Keif wasto of-
sa teeb, Ning armo sanna põlgab, Sest wallo
sisse jääb.

6. So õiget usko näida, Te head kel hädda
Eäes, Siis woid sa abbi leida, Kui sefsad kotho ees;
Sest Jummal tassub isse, Mis tehtud waestele;
Kes pühha ello sisse Jääb, surreb õnsaste.

9.

So hat das Evangelium 2c.

E kallis armo-õppetus, Mis andis Jõsa hal-
lastus, Et waggaks sama piddime, Sest su-
rest hulgast põlgtakse. Jo se on wiimse päwa
täht.

2. Ei waeste palwest holita, Head õppetust ei
woeta, Waid ahnus wottab wolmusse, Ei karda
nemmad häddage. Jo se on wiimse päwa täht.

3. Keifsuggust kasko teggewad, Se wõrgoga
need puawad Keif warra kofkorisuda. Ja sedda
tewad kartmatta. Jo se on wiimse päwa täht.

4. Kül kiitwad armo õppetust, Ja siiski põlg-
wad waggadust, Waat nenda Jesust naerawad,
Häid põlwi siiski otawad. Jo se on wiimse pä-
wa täht.

5. Oh! nemmad on kül kawwalad, Neid wae-
sid nemmad nulgivad, Kui peaks Jummal holeta
Eim waeste pärrast ollema. Jo se on wiimse
päwa täht.

6. Need wotwad kirko warrandust, Sest polle
neile

neile figgidust; Need waesed jäwad aitmatta, Neilt leiba motwad armota. Jo se on wiimse päwa täht.

7. Need polle sedda jagganud, Mis pühaks asjaks annetud, Ja siiski sedda risuwad; Kõl nende omma sööb se pat. Jo se on wiimse päwa täht.

8. Ei holi nemmad Jummalast, Ilm auu pü-
ab ussinast, Müüd kõrkus motnud woimusse, Ei
waltet häbbiks petage. Jo se on wiimse päwa täht.

9. Keif wenna-arm on lõppenud; Ilm wargas
dega täidetud, Ei olle õigust ennam teäl, Oh olleks
rahha! rahwa heäl. Jo se on wiimse päwa täht.

10. Ma-ilm ei wotta maenitsust, Ehk pühha
fanna õppetust, Ei temma ennam teage Kõi süa,
jua liaste. Jo se on wiimse päwa täht.

11. Mend' üllem tõ on prassima, Ja kurjad wi-
sid õppima, Kõl sedda moistab kauniste Mi noor
kõi wanna ühtlase. Jo se on wiimse päwa täht.

12. Ei tahha päilik paistada, Ei ennam sedda
näha ka, Mis Ma peäl kurri rahwas teeb, Se
parrast päilik kurwaks lääb. Jo se on wiimse
päwa täht.

13. Se ku ja tähhäd äggawad, Ja ommal
kõmbel õhkawad, Et woiksid sada peästetud, Kõi
waggad sawad auustud. Jo se on wiimse päwa
täht.

14. Oh tulle! armas Jেসuke, Ma tüddineb
neid kandmastke, Kes sün on sinno wastased,
Ning õhfab, et sa otsa teed. Jo se on wiimse
päwa täht.

Kristusse Sündimisse

ehf

Joulo=Laulud.

10.

Gar lustig jubiliren die lieben 2c.

Wisil: Ei lahku minna sinnust 2c.

REif Inglid tulutawad Müüd sure rõmoga,
Et nemmad Jesust nãwad Petlemmas
ollewa, Sest laulwad ühtlase: Au Jume
malale olgo, Ma peäle rahho tulgo, Ning rah-
wal' melehä!

2. Meil' õnnistusets antud Se armas Jesufe,
Kes neitsist ilmal' kantud üks õige innime, Sest
rõmus on mo meel. Oh! ärra põlga tedda, Se
lapse woid sa leida Petlemmast lautas seäl.

3. Se kallis laps on pandud Kui waene sõi-
messe, On rasket koormat kannud, Et rikkaks
saaksime. Müüd hukka se ei sa, Kes tedda tund-
ma õppib, Siis rummalus ka lõppeb, Sels Is-
saud walgusta!

4. Kui se õn polleks joudnud, Siis olleks hãd-
da lães, Sest Jesus armust noudnud Meid peäs-
ta põrgo wãest, Ja taewa amwanud, Et Jum-
mal armio annab. Keif hãdda rõmuks kãnab, Mis
olleks waewanud.

5. Müüd woib se õnnis olla, Kes Jesust ar-
mastab, Sell' tahhab abbiks tulla, Kes ennast par-

ran

Kopanna, Üks teine lähhääb julgeste Mu patto tee
peäl kääima, Se kolmas muud ei mõtle teäl, Kui
tühja auu himmo peäl', Ei tahha Jeesust mitte.

7. Oh teie wägga rummalad, Ja hopis ärra-
netud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis on tem-
mast antud: Kui wottažite põlgada Ma- ilma
temma himmoga, Siis tulleks Jeesus teile.

8. Et agga wastopannete, Kui temma waim
teid sunnis, Ja tedda ärrapõlgate, Kul temma
sanna nomib, Siis pole teil muud ühtegi, Kui
põrgo-wallo peälegi Seäl hädda-tulles ota.

9. Oh hoia, armas Jummal mind So pühha
nimme läbbi Se seltsi eest, mis wihtab sind, Et
mull' ei tulle häbbi. Mull' olgo Jeesus armsam
nähüd Mo melest kui keil kuld ja hüüd; Mind aita
järgest laulda.

10. Ma tännan keigest süddamest Sind, Jessa,
kõrgest taewast! Et sinna peästid heldusfest Neid
häddalissi waewast: Ni laua, kui ma ial teäl
Käin, ligun, ellan ilma peäl', Peab sulle au sin
sama.

13.

Vom Himmel hoch/ da komm ich her zc.

Ma tullen taewast üllewelt, Häid sannumid
toon teile seält, Neid toon ma teile rõmoga,
Neid tahhan minna kuluta.

2. Üks laps on tänna sündinud, Kui ammust
aiast tootud. Se kaunis illus lapsoken' On teie
rõõm ja fallis õn.

3. Se on se Jeesand Jeesus Krist, Kes tahhab

aita häddalift, Se on se önnisteggia, Kes teid woib pattust peästada.

4. Keik öune sate temma läest, Mis Jumma pakkund iggawest, Et teie woite meiega Nüüd taewas järgest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et söimes mähe-
mest leitakse East alwas lautas maggowa, Kes on ma- ilma toitaja.

6. Sepärrast lätki rõmoga Nüüd karjastega watama, Mis Jummal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mo siidda panne tähhele, Mis on, mis söi-
mes nähakse? Kes on se kaunis lapsok? Se on se armas Jesuke.

8. Oh olle terwe tullemast! Mind pattust mit-
te põlgemast: Sa tulled häddast aitma mind, Kes woib se eest käl kita sind?

9. Oh keige asja teggia! Kui wägga alwaks lähhad sa, Et sinna söimes waggad seäl Se kow-
wa welkse põhho peäl.

10. Ek lähhaks ilm weel laiemaks, Ja ennast kullal ehhitaks, Ja olleks siiski ktsok, Ja ktsaks kätiks sinnule.

11. So sammet ning so kallis siid On korre hein ning jämme riid; Keis tahhad ennast nä-
data Kui sure taewa kunninga.

12. Sa teggid se hea melega, Et minna pidin näggema, Et au ning rikkus ilma sees Et kolba mitte sinno es.

13. Oh wotta armas Jesuke So sängiks min-
no süddame! Oh wotta temmas hingata, Et minna sind ei unusta!

14. Sest hüppan minna süddamest, Ning li-
dan omma Jesukest; Ma laulan sure rõmoga:
Mind Jesus ilka aawita.

15. Müüd kitus olgo Jummalal', Sell' aino
Boia andial', Sest Inglise tovad rõdusaste
Meil' ue aasta sannume.

14.

Vom Himmel kam der Engel zc.

Wisl: Ma tulen taewast ällewelt zc.

Sed Inglise taewast tullewad, Ning karjas-
tele ütlewad: Et laps on meile sündinud,
Ning mähkme sisse mähhitud.

2. Taweti: lüinas Betlemmas, Kui Miska
ennekulutas; Se on se Isand Jesuke, Kes meid
ei jätta häddasse.

3. Sest wotke ennast rõmusta, Et Jummal
leppib teiega, On sündind teie lihha sees, On teie
wend ning abbimees.

4. Se pat ei wot teid hirmuta, Sest Jummal
on jo teiega, Kui kurrat mässab pörgo sees, Siis
on teil' Jesus abbimees.

5. Ei se jä mahha ellades, Kes ellab pühha el-
lo sees, Kui ma-ilm kiusab kurjaste, Siis Jesus
aitab heldeste.

6. Müüd on keik woimus teie käes, Et Jum-
mal teil' on abbimees, Sest kiitke Jesust lõpmatta
Ni süddame kui kelega.

15.

Lobe Gott ihr Christen allzugleich zc.

Müüd Jummalale auustust Keik andkem süd-
damest,

damest, Kes meil' teeb lahti taewa uft, Ning annab Poiokest, Ning annab Poiokest.

2. Kes Josa rüppest tulles, se Saab waeseks lapses teäl, Waat sõimes asset temmale On korre heina peäl, On korre heina peäl.

3. Se Jsand jättab melega Keif auu järrele, Ning wottab ennast allanda, Kui waene sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toidab piimaga, Kes Ingli meled rõmustab, Se õnnisteggia, Se õnnisteggia.

5. Sefamma pididi tulles Meil' õigeks tunningaks, Kes rahwast pididi kogguma Keif ommaks allamaks, Keif ommaks allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd melega, Ja wottab ennesel' Meil' werd ning lihha pattota, Ja annab õnne meil', Ja annab õnne meil'.

7. Se, kes meid tõstab isandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Wõlks hella Jesuke, Wõlks hella Jesuke?

8. Nüüd Jesus Paradisi uft Teeb lahti wäg-gewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd sisseminnemast, Nüüd sisseminnemast.

16.

Christum wir sollen loben schon zc.

Wähd kirkem Kristust ussinast, Maria pühha neitsi last, Kus tal päwa paistet näib, Mis keik ma-ilma ümberkäib.

2. Kes keige ilma lomad teind, On sullaseks nüüd issi läind, Se tahtis pattust lunnasta, Ning omma loma aidata.

3. Se

3. Se Issa heldus üllewelt, Se sündis neitsis äkkiselt. Üks neitsit kandis sallaja, Mis ilmal oli tundmatta.

4. Se puhta neitsi südda näab, Et Jummal tedda maiaks teeb, Kes ial mehhest teadnudke, Se kaima peält nüüd leitakse.

5. Se pühha emma ausaste On kannud sebda ilmale, Kes Raabrielist tootud, Joannesest on tunnistud.

6. Se maggas kehvast heinte peäl, Ei põlgand sõimet selle meel, Se toideti nüüd pimaga, Kes is si toidab ilma ma.

7. Sest taewa wäggi rõõmsaks saab, Ning lauldes Jummalit auustab, Ja karjas teada antakse Se keigeparras karjane.

8. Nüüd olgo Jesus kibetud, Kes puhtast neitsist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au, Eitus olgo järgeste.

17.

Gelobet seyst du / Jesu Christ 2c.

Nüüd olle, Jesus, kibetud, Et olled neitsist sündinud üks inimenne ilmale, Sest laulwad Inglid rõõmsaste, Kürteleison!

2. Se taewa Issa ainust last Nüüd näikse sõimes halledast, Ning meele waesa lihhasse On tulnud keigeüllem hä. Kürieleison!

3. Kes surem on kui ilma ma, Nüüd näikse rüppes maggawa. Se on nüüd laps, Kes ilma peäl Keif asiad peab üllewel. Kürieleison!

4. Se walgus tulleb ilmale Ning annab ue

paistusse, Se satab pimmedusse seest Meid wal-
ge sisse iggawest. Kūrieleison!

5. Kes Jōsa Boeg on ūllewelt On meile tulnud
woōrafs seält, Ning lõppetab keik õnnetust, Ja
annab taewa pārandust. Kūrieleison!

6. Ta tulled waene ilmale, Ja nāitab armo
waesiele, Et sanna kuuljad rikkaks teeks, Ja pūb-
ha Ingli sarnatses. Kūrieleison!

7. Se teggi ta hea melega Meil' omma heldust
nāidata, Ma-ilm keik olgo rõmus sest, Ning kūt-
ko tedda sādamest. Kūrieleison!

18.

In dulci júbilo, nun singet re.

DH! laulgem sādamest, Ning kūttem Jesukest,
Kes Maarja rūppes maggab kui waene lap-
soke, Meid lunnastama hakkab, Ning satab tae-
wasse. Se on se A ning D, Se on se A ning D.

2. Oh armas Jesuke! Sa olled armoke, Muul'
olle rõõm ning abbi, Oh hella lapsoke! So kall-
i armo iābbi, Oh taewa illoke! Mind tomba sin-
nule, Mind tomba sinnule.

3. Oh Jōsa hallastust! Oh Poia armastust!
Kui tuli keikil' miina Sū pārrast pōrgusse, Meid
peāstma Jesus sinna Siis tullid ilmale. Meid
sata taewasse, Meid sata taewasse.

4. Meil taewas issa-ma, Ning rõõm on ot-
sata, Kus pūhhad Ingliid laulwad Meid usi luggu-
sid, Ja kus need õnsad kuulwad Meid taewa mān-
gistid. Oh olleksime soäl! Oh olleksime soäl!

19.

Freuet euch ihr Christen alle 2c.

Rõõmsaks sage ristihahwas, Rõõmsaks sage
iggamees, Jummal aitab hädda sees. Rõõms-
faks sage, laulge wahwas, Et ta meid ni aw-
ustand, Ja on meie lihhas saand. Rõõmsaks
sagem ülewägga, Kristus kelab meie wigga, Tõst-
kem lauldes omma heäle, Ta toob meile armo jälle.

2. Minno südda wata peäle, Panne hästi
tähhele, Jesus tulles sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Waggab lautas söimes teäl Korre õlle, hein-
te peäl. Rõõmsaks sagem ülewägga, Kristus
kelab meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle,
Ta toob meile armo jälle.

3. Oh! mo kallis lunnastaja, Kuis ma kül
woin tännada, Ja so armo litada, Keigeheldem
armastaja, Wortta ommaks suud ja keelt, Jhho,
hinge, mõtted, meelt. Rõõmsaks sagem ülewäg-
ga, Kristus kelab meie wigga, Tõstkem lauldes
omma heäle, Ta toob meile armo jälle.

4. Jesus! kule pallumissed, Onnista so koggio-
dust, Kaitse omma pärrandust. Alta omma lu-
liikimissed, Anna keige rahwale Rahho uel' aasta-
le. Rõõmsaks sagem ülewägga, Kristus kelab
meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle, Ta
toob meile armo jälle.

20.

Der Tag/ der ist so freudenreich/ 2c.

Se joulo pääw on rõõmust suur Rõõd ristihah-
wal' ilmas, Et Jesus keige armo juur On-
nähtud meie lihhas. Kui temma sündind Mari-

ast, Kes wakkiserud Jummalast, Et olleks temma emma. Üks imme assi kül on se, Et Jummal tulnud ilmale, Ning neitsi laps on temma.

2. Kui päwa paistus selgeste Boib flasist läb-
bi paista, Ning kahjo ei te temmale: Sel kombel
tulleb molsta, Et nenda tulnud ilmale Sest kau-
nist neitsist puhtaste Se Issand Jesus taewast.
Kes sõime pandud maggama, Se peastab om-
ma werrega Meid pörge tulle waewast.

3. Need karjased seäl wälja peäl Häid sannu-
mid on kuulnud, Sest nenda ütles Ingli heäl:
Waat! nüüd on Kristus tulnud, Ma ilma kal-
lis kuringas. Herodes wägga ehmatas, Ja hak-
kas sebda kartma. Woi! mis kurri karmal meel
Olli temmal Jesu peäl, Reid lapsi käsks tappa.

21.

Ein Kindelein so löblich 2c.

Kes laps on neitsist sündinud, Ning õnneks
meile antud, Kes taewast meile kinkitud,
Ning sõime sisse pandud, Kui se ei olleks sündinud,
Keik rahwas olleks hukkatud, Nüüd õn on keikil
leida. Oh! armas Issand Jesuke, Kes olled tul-
nud lihhasse, Se pörge eest meid hola.

2. Se läbbi woime süddamest Sel aial rõõm-
sad olla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud
mahha tulla. Üks imme allandus on se, Et Jum-
mal sündind ilmale, Ja ennast orjaks annud,
Ning sanud meie sarnatseks, Et iggawest meid
rikkaks teeks, Ning meie pattud kannud.

3. Oh! õnnis on, kes süddamest Se arms
peäle

peäle lodab, Se pãrrib ello iggawest, Mis temma
uskus otab, Sest keik on Kristus tassunud,
Mis meie saime efsinud, Seks tulli temma taewast,
Se tulleb immeks arwata, Et ta meid wot-
nud leppita, Ning peãsta patto waewast.

4. Sest, risti-rahwas, tãnnage Se sure armo
pãrrast, Ning sũddamest ka palluge: Meid weelgi
peãstko kurjast, Ja hoidko kurja mele eest, Meid
peãstko walle usso seest, Keik pattud andeks and-
ko. Oh Issa, Poeg ning pũhha Waim! Kes
on'so laps ning armo taim, Sell' sinno rahho olgo.

22.

Ein Kind geboren zu Bethlehem zc.

Hes laps on sũndind Perlemmas, Betlemmas,
Kes keik maailma rõmustas, Halle-Hal-
leluja!

2. Siin maggab temma sõime sees, Sõime
sees, Kel lõpmatta on woimus kães. Halle-Hal-
leluja!

3. Neil' karjastele wãlja peãl, Wãlja peãl Need
Inglid ùtlid sedda seãl, Halle-Halleluja!

4. Se armas Jesus surest wãest, Surest wãest
On tãnna teile sũndind tõest, Halle-Halleluja!

5. Au olgo taewa Issale, Issale, Ja hea meel
keigel' rahwale, Halle-Halleluja!

6. Se hãrg ning esel tundwad ka, Tundwad ka
Kõl sõimes omma Issanda, Halle-Halleluja!

7. Need targad tullid kaugelt maalt, Kaugelt
maalt, Tõid kulda, wiruf, mũrrit seãlt, Halle-
Halleluja!

8. Ta emma olli neitsike, Neitsike, Edi mehhe-
ta last ilmaie, Halle-Halleluja!

9. Us ei woinid tedda rikkuda, Rikkuda, Kes
lihhas sündis pattota, Halle-Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud
pattust rojane, Halle-Halleluja!

11. Sest same temma sarnatseks, Sarnatseks,
Ning taewa rigl pärriaks, Halle-Halleluja!

12. Se armolikko aia eest, Aia eest, Au Jum-
malale iggawest, Halle-Halleluja!

13. Müüd olgo Jesus kiderud, Kiderud, Kes
innimesseks sündinud, Halle-Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

23.

Hilf Herr Jesu / laß gelingen ic.

Wisl: Irka alles minno südda ic.

Nästa, Jesus, korda miina Ue aasta armo-
ga, Ue mele anna sinna, Keik laß' häs-
ti siggida, Olgo sinno holele, Mis sa
annud minnule, Botta wanna löppetada, Et
ma woiksin ueks sada.

2. Uel aastal armo anna, Et ma pattust põ-
ran müüd, Botta agga unnustada Minno wan-
nad rasked süüd; Minna waene pattune, Ommas
marres, Jesuke, Sinno armo peäle lodan, Üks-
nes sinnu abhi otan.

3. Rõnusta mind, Jesand, jälle, Kule minno
ohka.

ohkamist, Anna minno süddamele Kurwastusses
h'ingamist, Baltwan ehk ma maggan ka, Wotta
murret piddada, Surm mind ärgo surretago, Eg-
ga ello löppetago.

4. Aita ommas hallastusses, Et ma kaxwalus-
seta Reiges waino pühhtsusses Woiksin ikka ella-
da, Aita wende armasta, Et ma neid ei kurwas-
ta, Ja siin sinno pärralt ollen, Ning ka wiimselt
taewa tullen.

5. Anna hästi löppetada, Kui sa annud algada
Sedda aastat, et woin jada Temmas ilma kah-
jota. Ja sa minno kõrwasse, Kui surm tulles
minnule; Armas JEsus, aita sinna Ilmast rõdu-
sast ärraminna!

24.

Helst mir Gottes Güte preisen 2c.

Wifil: Ei lahku minna sinust 2c.

Wüüd, Jummal, minna lüdan So helbust rõdmi-
saste, Nu sulle anda püan, Kul ial meis-
tan se, Sel uel aastal ta, Et olled hole kanntud
Ning rahho melle annud, Meid aitud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallis armo tö,
Ja tänno peab sama So pühha nimmele; Sa ol-
led rohkeste Meid tännini keik toltnud, Ning ter-
weste ka hsidnud Ja kaltsnud armsaste.

3. Sa annad omma sanna Meil selgest riik' mat-
ta, So armo noor ning wanna Du näinud löp-
matta. Sa olled heldest kääst Keik annid annud
wälja, Ning waeno, többe, nälja Ka keelnud
meie maast.

4. Sa

4. Sa olled andeks annud Meil' meie efsitust,
 Ei olle peäle pannud Meil' kanged willetsust, Kui
 olleks äkfine Se meel mo wasto olnud, Ots ol-
 leks meile tulnud, Ei ellaks ükige.

5. So helde Jäsa südda On armolinne weel,
 Kes wottab pattud jätta Ning lodab sinno peäl',
 Saab armo sinno kääst, Sell' pattud andeks an-
 nud, Ja ta eest murret kaännad, Ning peästad
 hädda seest.

6. Oh! Jäsa kallis Toja, Tu sulle iggawest, So
 Noeg se õnne toja Meid peästnud kurgussfest. Sind
 weelgi pallume: Meil' anna rõõmsa aasta, Ning
 wigga eest meid hoia, Ja toida heldeste.

25.

Nun last uns gehn und treten 2c.

Wisil: Nüüd wotkem Jummalale 2c.

Oh! pallugem ja laulgem, Ja rõõmo heäle tõst-
 kem, Et Jummal meid on hoidnud, Meid
 ellus armust kaitsnud.

2. Kül aasta aastalt läme, Ja temma armo
 näme, Kül ellame ja kääme, Uut wanna peäle
 same.

3. Mi monda hädda läbbi Sai Jummalalt
 meil' abbi, Kui rist ja murre olli, Waen, sõdda
 peäle tulli.

4. Kui helde emma isfi Siin holab lapsokessi,
 Et neil ei sünni wigga, Kui tulleb rist ja hädda:

5. Ka nenda wottab heldest Se armas Jum-
 mal järgest Meid ommas süles kanda, Ja meile
 armo anda.

6. Oh!

6. Oh! meie ello kaitaja Ja keige rikkam toitja,
Ei meie noudkül tea, Kui sinna hooft ei pea.

7. Ma kidan sinno woimust, So armo, sinno
truust; Sa kurja ärrakelad, Meid õnne jures
pead.

8. Oh! Jäsa meile tõtta, Ja pakwet wasto-
wõtta, Meil ristis rõmo anna, Et woime was-
topanna.

9. Te, et ka kannatame, Ja sinnult joudo sa-
me Et sinna tülled mele, Ja lodame so peäle.

10. Oh! kela waeno heäle, Ja anna rahho
jälle, Siis lõp'wad willetsussed, Ning sda ah-
hastussed.

11. So õnustus meil' tulgo, Ja meie jures olgo,
Et, kühhoial läme, So armo, walgust näme.

12. Ja waeste laste Jäsaaks Ja nende hole-
kandjaks, Ja eksiätte saatjaks, Ja häddaliste
waatjaks.

13. Keik haiged wotta aita, Ja terwist neile an-
da, Meid kurwaid rõmustada, Meil' murret wä-
hendada.

14. Ma pallun weel: oh aita! So waimoga
meid täida, So waim meid ehhitago, Ja pär-
rast taewa saatko.

15. Keik sedda wotta sinna Meil' keikil', pallun
minna, Nüüd uel aastal anda, Ja mei' eest
murret kanda.

26.

Das alte Jahr vergangen ist ic.

Wisil: Ma tullen taewast üllerwelt ic.

SEwanna aast on möda läind, Meil' olled, Je-
sus

sus, head teind, Sest tånname sind süddamest, Et olled hoidnud kahjo eest.

2. Sind Issa, Voega pallume, Oh! kaitse ikka heldeste So pühha risti-kojgodust, Ning hoia sedda kurja eest.

3. So sanna jätta meile weel, Sest rõõmsaks lähhäb wagga meel, Keik wallet woõrast õppetust Oh Issand! Kela keigest wäest.

4. Reed pattud ärra mälleta, Meid uel aastal walmista, Et pattud mahhajättame, Ning udes ellus ellame.

5. Et pärrast õnsast surreme, Ning rõõmsast älestouseme, Siis foga, Jesus! ühtlase So auuriki lähhäme.

6. Seäl iggawest sind tånname, Ning Ingli-dega kädams, Meid uskus Jesus! Kinnita, So niume auuks lõpmatta.

27.

Nun treken wir ins neue Jahr 2c.

Wisil: Oh Issa taewa rigi sees! 2c.

Ult aastat meie hačkame,
Ning sind, oh Jesus! pallume,
Et aitad sedda aastat ka
Meid lõppetada kahjota.
Oh! anna rahho, figgidust,
Ning pärrast hinge õnnistust.

Laulud Jesussest.

28.

Meines Lebens beste Freude ꝛ.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja ꝛ.

J ma muud siin ilmas tahha Kui ükspäi-
nis Jummalat, Jesusst minna takka nozan,
Jesusst minno Issandat. Keik mo him-
mo ilma peäl, Se on taewas ällewel.

2. Teised woiwad takkanouda Selle ilma war-
randust, Jesus wottab mulle jouda, Kes toob
hinge õnnistust. Rahha, rikkus hukka lääb, Je-
sus agga ikka jääb.

3. Ei ma suremat sa warra Ilmas ial kussagi,
Kui teik lojus kaub ärra, Siis jääb Jesus allati.
Jesus on kül diete Armas minno hingele.

4. Olgo kül ma-ilma auu Illus nähha teikile,
Ei se seisa süski kaua, Lähhab tühja noppeste, Mis
siin uäkse illoga, Se teik kaub kuulmatta.

5. Agga mis mull' Jummal annab Ommast
heldest jädamest, Mis mull' Jesus issi jaggab,
Se teeb rikkaks iggawest. Taewas omma auuga
Restab ilmaotsata.

6. Se, mis Jesus kinkib taewast, Ei se ial rik-
kuta, Redda temma peästab waewast, Ei se ial
hukka sa. Ükski ennam temmale Rahjo egga kur-
ja te.

7. Mis sest kasso, kaua jäda Kurjas ilmas ella-
ma? Kus on selge murre teada; Parram on seal
lõp.

Idpmatta Olla taewas rõõmsaste Jesu parral
kãele.

8. Egga mingisuggust aita Ilma surust pidada,
Omma kõhho üksnes täita Naggusama roa-
ga: Jesust agga armasta, Se ei jätta abbita.

9. Oh! siis anna taewas mulle Omma rõmo
jãrgeste, Olgo minna osaks sulle, Minno armas
Jesule. Oh! mind wotta sinnoga Ommas tae-
was ellama.

29.

Wer ist wol wie du? Jesu/ süsse zc.

Ommal wisil.

Helde Jesule! Sinno suggustke Kusagi ei
olle leida, Pimmedusses woid sa hoida, Sa-
dad walgusse, Helde Jesule!

2. Surma hädda seest Olled sinna tõest Om-
ma surmaga mind peastnud, Ja mind pattust
puhtaks pesnud, Ei ma iale Nüüd jä häddasse.

3. Zubba iggawest Olled Jesa kõest Meile lunn-
nastajaks antud, Ja meil' ärrapeastjaks pandud
Heldest süddamest Zubba iggawest.

4. Range sõddamees! Yõrgo hawa seest Olled
sa meid lunnastanud, Surma, patto kautanud
Omma werre wões, Range sõddamees!

5. Surem kunningas! Aitad wãggewast, Sind
keik rahwas auustago, So eest ennast allandago.
Olle kunningaks, Ja mull' õppiaks.

6. Sind ma kummardan, Ning so pãrralt
jãän, Kui so pühha Waim mind altab, Ning
so armoga mind täidab, Siis ma armastan
Sind, ning kummardan.

7. Wõtta

7. Võtta ommaks mind, Siis ma pean sind
Armsamaks kui kuld ja hõbbe, Ja saan õnneks
sinno läbbi, Kui ma ussun sind, Võtta ommaks
mind.

8. Sinno allandus, Ning so tassandus Olgo
minno parras illo, Siis jääb pattota mo ello,
Kui so allandus On mo õppetus.

9. Ballitse mo meel, Et ma Ilma peäl Sin-
nust kuhhugi ei lähhä, Siis ma saan so armo
nähha, Kui on minnul teäl Sinno helde meel.

10. Võtta ärrata Patto unnest ka Mind, siis
kurrat ei woi petta, Egga omma tööko võtta,
Kui sa arwitad, Ning mind ärratad.

11. Omma Waimoga Ballitse mind ka, Et
ma wälwan, pallun, paastun, Uskus sinno ette
astun, Et mind täidad sa Omma Waimoga.

12. Kallis hoidia! Oh mind rõwusta, Kui
mind rist ja murre kattab, Ja, kui merre laened,
mattab: Olle minnoga, Armas hoidia!

13. Keige üllem hä! Ikka mulle jä, Siis ma
pühha ello algan, Kurjad himnud ärrasalgan,
Kui on minno ka Keigesurem hä.

14. Kui pean walloga Ärrasurema, Siis mo
ihho muldas hoia, Hingele so auu anna, Et woin
ellada, Ehk kül surren ma.

30.

Seelen Bräutigam/ Jesu 2c.

Wisil: Helde Jesuke, Sinno tugguiske 2c.

Sinae veioke. Helde Jesuke! Minna kidan sin-
no heldust, Mis mind tommab patto ellust
Armsast taggase, Hinge veioke.

E c

2. Sinno

2. Sinno arms peäl Julge on mo meel, Kui
sa heldest mo peäl' watad, Ning so arms malts-
ta satad. Julge on mo meel Sinno arms peäl.

3. Jummal olleb sa, Innimenne ka, Oled
wotnud meie lihha, Kustiutada Jessa wihha Om-
ma werrega, Jummal olleb sa.

4. Usso walgusse Hoia hädeste; Omma wai-
moga mind woi, Ning mo hinge ussus hoia,
Siis ei kustuta Usso walgust ka.

5. Siis so sisse jään, Sinno peäle nään, Sin-
no arms tahhan kira, Ja sind kites aega wita, Et
so sisse jään, Sinno peäle nään.

6. Wäggen söddamees Jesse so-u feesi! Kurja
rahwa wihha kela, Et mind nende nou ei nela.
Ole hädda sees Wäggen söddamees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Innimeste õn-
ne noudsid, Hinge heites waljust hädsid: Janno
tunnen ma; Rahho sataja.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Meid, so
ommad, Kes sind tundwad, Sinnust risti nimme
kandwad, Kennel' armas sa Omma rahhoga.

9. Kes ma-ilmale Surre's diete, Usso-ello takka
nouab, Käl se pea tunda juab, Et on kahjota
Jlmal suurema.

10. Mäüd ma pean sind Armsamaks kui mind,
Sinnust ma ei tahha jada, Egga teiseft rõmust
teada, Sest ma pean sind Armsamaks kui mind.

11. Kui mind kurwastab Rist ning hirmutab,
Tunned sa ka minno hädda, Ning ni halle on so
südda, Et ta lõppetab, Mis wind kurwastab.

12. Kui rõõm tuleb ta, Saad sa rõõmsaks
ka,

Et.
sur.

4.
Jesu.
saab.

5. Olle.
Jesus isst

6. Ollen mi.
al, Jesus kaitse.
lemel.

as!
..!

...nastaja!
...ewa toidus!
...e toidus!

Ole

Olle minno kindel lin, minno rahho!

Jesus minno rahho!

4. Parramat ep olle sind, armas Jesus!

Heldemat ep olle sind, maggus Jesus!

Egga maggusamat sind, maggus Jesus!

Jesus maggus Jesus!

5. Oh! mind többist kinnita, minno rammo!

Nõdra usko kossata, maggus Jesus!

Mind, kui surren, rõmusta, rõmustaja!

Jesus rõmustaja!

33.

Jesus ist mein Heyl und Leben 2c.

Wisil: Armas Jesus, sind ma pallun 2c.

Jesus on mo ainus ello, Jesus ükski minno rõõm, Jesus on mo surem õn, Ilma temmata on wallo, Keik mo assi hukka saab, Jesus ükski rõmustab.

2. Kui ei olle Jesust melle, Siis on rist ja willetsus, Siis on surm ja hukatus, Kellel temma arm ei tulle, Tedda hädda lõppetab: Jesus ükski rõmustab.

3. Kui on Jesus minno meles, Siis ma ellan wiggata, Ning jä in ilma murreta, Temma werri on mul alles; Et kui pat mind kurwastab, Jesus ükski rõmustab.

4. Minna lodan sinno peäle, Armas Jssand Jesus tõest, Sinna surrid minno eest, Siis mull' tulleb rahho idalle. Kui mind kurrat kurwastab, Jesus ükski rõmustab.

5. Armas Jesus, minno warra usso läbbi mulle ja, Ei ma sinnust ärralä, Ei ma sinnust lahku

ärta, Kui mind kartus hirmutab, Jeesus üksi rõ-
mustab.

6. Sinno pärralt ollen minna, Jeesus, minno
pärrant us, Minno õn ja rõmustus, Minno om-
ma olled sinna. Surm kui wiimselt surretab,
Siis mind Jeesus rõmustab.

34.

Jesu / meine Freude 26.

Jeesus rõmustaja, Hinge jahhutaja, Jeesus
kaunisten! O, kui rõõmid kava! Hingel' igo-
gam, jousa! Sind ma iggatsen. Jummal Poeg,
mo hinge peig, Ei ma muudki kui siad agga Ma
peäl noua tagga.

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaat-
wad Keikist waenlastist; Mässago kül kurrat,
Prassigo keik kurjad, Jeesus on mo eest. Raksgo
ja pankugo! Tehko pat ja põrgo tülli, Jeesus wot-
tab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull selga
põran, Hirm! sind põlgan ma. Ilm! mo peäle
astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga.
Jummal käl on abbiks mul, Ma ja põrgo rah-
hul' iäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Riiklus mingo ärra! Sa mo lust ja warra,
Jeesus! rõmoga. Ärra tühjäd auud! Ärra kur-
jad nouud! Jäge teadmatta. Hädda, rist ei pea
wist, Et ma paljo pean kandma, Jeesusest mind
käänma.

5. Keik, mis ilm sin püab, Illusaks ka hüab,
Ei ma püage. Pättud jäge mahha! Minna teid
ei

ei tahha. Minge pörgusse! Kõrkistus ning surus-
tus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran
sulle.

6. Minne kurvataja! Best mo rõmustaja,
Jesús on jo siin. Kes sin armastavad Jumma-
lat, need sawad Rõmo, kui on piin. Ehhaks käl
siin hääbi mull; Siiski jääd sa keiges waewas,
Jesús, mo rõõm taewas!

35.

Jesus / Komm doch selbst zu mir 2c.

Wisl: Nüüd tulgo Omisteggia 2c.

Elh: Südda, mis sa murreted?

Jesus, tulle minnule, Jä mo jure järgeste,
Tulle hinge peastia, Keige parram söbber' ka.

2. Tuhhat kord sind himmustan, Keik muud
rõmo teetan, Tuhhat kord ma õhkan ka, Jesús!
Jesús! tulle sa.

3. Ei mo südda ollege Ilmas müga rahhule,
Jääd sa agga minnule, Se mo rõõm on ülfine.

4. Jesús! ilma sinnota On keik surus asiata,
Ingli au ja ikko ka On mo melest kolbmatta.

5. Mis on ial minnule, Annan minna sinnule;
Sinna maggus Jesuke, Oled minno armoke.

6. Ei ma mule pea ka Süddant lahti teggema,
Tulle omma armoga Minno jure ellama.

7. Sinna, taewa Jäsa Poeg, Oled minno
hinge peig. Sinna helde Jesuke Oled minno
talleke.

8. Oh siis tulle ruttoga, Minno wallo wähhen-
da! Minna hääan järgeste: Jesús tulle ruttuste!

E c 4

9. Oh

9. Oh! ma otan kannates, Ei ka wässi pallu-
des: Olla surma hädda sees, Armas Jesus, abbi-
mees.

36.

Ach! wenn werd ich schauen dich 26.

Wifil: Jesus, minno römustus 26.

Määl saan ma nähha sind, armas Jesus!
Mällal ommaks wottad mind, armas Jesus!
Himmoga ma kutsun sind, armas Jesus!

Jesus! larmas Jesus!

2. Baewaga sind himmustan, illas Jesus!

Minno hingel hädda on, illus Jesus!

Oh kui kaua ihaldan, illus Jesus!

Jesus! illus Jesus!

3. Keik on ilmas waewane, kallis Jesus!

Mis ei olle taewane, kallis Jesus!

Jä sa mull', ma sinnule, kallis Jesus!

Jesus! kallis Jesus!

4. Kes so heldust mäletab, maggus Jesus!

Tedda murre's römustab, maggus Jesus!

Ja keik hädda löppetab, maggus Jesus!

Jesus! maggus Jesus!

5. Tulle mulle, pallun sind, oh tru Jesus!

Veästa patto koormast mind, oh tru Jesus!

Sinna olled tuggew lin, oh tru Jesus!

Jesus! oh tru Jesus!

6. Näita ennast minnule, helde Jesus!

Himmo on mo hingele, helde Jesus!

Sind ma otan järgeste, helde Jesus!

Jesus! helde Jesus!

37.

Mein Herzens Jesu/ meine Lust ꝛc.

Wisil: Oh risti rahwas kannata ꝛc.

Zht: Au, kirus olgo iggawest ꝛc.

MD armas JESUS, minno rõõm! Oh minno
kallis warra! So armo minna iggatsen,
Sind minna nouan takka. Au olgo sulle järges-
te, Et olled üpris armsaste Mind peästnud häd-
dast ärra.

2. Mo südda ifka himmoga On sind, mo Je-
sus, ootnud, Du hüppand, kargand rõmoga, Ja
sinno jure tõtnud, Kui sinno peäle uskus naän,
Et sinno sannast ärratään, Mis sa meil tahhad
anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa näitad mul-
le selgest So immeliko paistusse, Sa jahhutad
mind heldest; Oh! sinno armo walgega Mind
wotta täiest walgusta, Ja peästa pimmedusfest.

4. Sa olled õnnistusse te, Mis peält ma tae-
wa leian, Sa satad mind ka õiete Kui ma sind
abbiks hüan. Ei minna ilma sinnota, Ei ial om-
ma waewaga Se taewa riki püa.

5. Sa olled tõe õppia, Kesk sinnota on walle,
Mind tõe pole juhata, Ja sata õlge tele, Kui sin-
na mind sin kareistad, Ja Jõsa tundma õppe-
tab, Siis tulleb tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello teäl, Teed rõmo kur-
wastusses, Sa annad ello siin ja seal, Ja aitad
abhastusses. So Waim mind saatko järgeste,
Ming andko wäggs minnule, Siis peäsen hukka-
tusfest.

Ec 5

7. Sa

7. Sa olled taewast tulnud ka Meil' leiwa's
 Issa kääst Meid. häddalissi aitama, Meid peäst-
 ma patto wäest. Kui saab mo südda pinatud,
 Ning surest ristist surmatud; Siis sa mind,
 Jesand, aitad.

8. Kui on mul õige janno kä, Kui on mo hingel
 hädda, Siis Jesus sinna mulle jä, Siis kos-
 futakse sedda. Sind kuisub südda minnule, Ja
 ruttab tulla sinnule, Et mull' ei sünni wigga.

9. Sa olled kalliks ehieks ka Mo hingel, armas
 Jesus! Ma olen hirmus pattoga, Mind ehhitab
 so õigus. Se on so melest ilusam, Ja mulle pal-
 jo tulusam, Kui keif ma ilma kõrkus.

10. Sa olled mulle tuggow lin, Kus ma woin
 julgest jada, So ribadega kattad mind, Ei kar-
 da minna hädda, Ei kardä minna willetsust, Ei
 põrgoliste kiusatust, Sest mul on warri teada.

11. Sa olled minno karjane, Mo hinge armas-
 taja, Sa sadad mind ni trüiste, Mind rõmus-
 tab so sanna. Oh! wotta mind so holele, So
 lammas, armas Jesule! Sa õked õige kaitseja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
 armsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
 Mo kunningaks jä sinna. Sa andsid ennast oh-
 riks seäl Kui tallekenne risti peäl; Mis woiud sa
 ennem tehha?

13. Sa olled kange sõddamees, Sa altad woi-
 must sada, Kui lihha, werri kiusates Mind tah-
 hab hukka sata. Kui sa mull' olled kaitseaks, Ning
 fures häddas hoidiaks; Ei woi siis kurrat petta.

14. Sa olled selgeks tähheks ka, Mis paistab
 pim-

pimmedusfes. Sa oppetad mind römoga Mo
sures rummalusfes. Kui rist meil' teeb suurt ap-
pardust, Siis annad sinna kannatust, Ja peäs-
tad willetjusfest.

15. Kui sa mo peäle hallastad, Ja mulle söb-
raks tulle, Mind wenna kombel armastad, Ja
arstiks, toitjaks olled; Siis patto hawo parran-
dad, Ja keiges waewas kinnitad, Kes sinno peäle
lodab.

16. So järrel üksnes, Jesuke! Mo süddamel
on himmo; Se keige armsam lillike On minnul'
sinno nimmi, Kui maggus on so mällestus, Kui
helde sinno römustus Siis, kui mul raske assi.

17. Kui mul on risti hädda lääes, Siis mötlen
sinno peäle, Kui olen römus süddames, Siis tul-
led sinna mele. Kui walwan, maggan, vägin ka,
Siis olled sinna minnoga, Et tõstan römufast
heäle.

18. Kuis pean ennam kiltma sind, Mo kallis
Jesukenne? So taewa warra täidab mind, Se
on se iggawenne. Mis ial tahhan, olled sa. Au
olgo sulle lõpmatta! Sa olled armokenne.

38.

O Jesu! süß/ wer dein gedencet zc.

Wisil: Oh! Jesus Kristus tulle sa zc.

GH Jesus! sinno mällestus, Se annab mulle
römustust, Kül paljo römufam on se mees,
Kus sinna ellad süddames.

2. Mo ello Jesus, minno õn, Sult saan ma
mis

mis ma iggatsen, Et olle siino suggusike Siin
maas ning taewas üksige.

3. So arm on kallis, Jesuke! Sa olled mulle
armote, Kes moistab sedda armata, Ehk sedda
ülesträfida?

4. Sult, Jesus, tulles hallastus, Ja kurwa-
dele rõmustus, Üks armas assi minnule On sinno
heldus diete.

5. Kes parramine kosutab, Ming murrelikkud
jahhutab? Jo ennam temmast ossa saan, Jo en-
nam Jesust himmustan.

6. Kui kaunikenne olled sa, Mo armas Jesus,
mulle ka. Et olle messi-maggusam, Et muud mo
metest illusam.

7. Sind Jesus! püan keigest wäest, Sind ig-
gatsen ma südamest, Ei sedda moista üksige, Kui
hea sa olled hingele.

8. Kes sind, oh Jesus! armastab, Mis se siin
rikkust himmustab? Se eunesel' peab surrema,
Kes sulle tahhab ellada.

9. Kes sind, oh Jesus! ihhaldab, Se tõest sin-
nult abbi saab, Kui temma palub usinast Sind
silma meega halldast.

10. Kes lohta minna ial lään, Seäl minna
sedda tõest tään, Et Jesus on mo seltsimees, Ma
kannan tõdda siidames.

11. Mis minna otsin, leian ma, Mis minna tah-
han, saab muul ka, Siis armastades nõdraks
lään, Ja otse rommotumaks iään.

12. Selt sinna saad si armastud, Ei se sa ial
kuemastud, Ei lõppe arm selt ellades, Se ellab
ikka rõmo sees.

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast meile
 kinkitud, Sind kideakse auuga, Mo Jesus, sure
 rõmoga!

14. Ei olle se sull' teadmatta, Et minna muud
 ei himmusta, Sind ükski, Jesus! otan ma, Ma
 ilma õnnisteggia!

15. So walgus näikse selgeste, Se paistab
 selgest minnule, Kui sa mind, Jesus! rõmustad,
 Siis keik mo murret lõpperad.

16. So surust taewas kulutab, Sind Ingt
 wäggi auustab, Sind, Jesus! kidad ilma-ma,
 Et leppitand meid Jesaga.

17. Sa olled rahho satoja, Se kalli annl jag-
 gaja, Se hoiab meelt ja süddant ka, Et ellan il-
 makartmatta.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind,
 Jesus! taewasse, Seal on mul rõmo lõpmatta,
 Ja rahho ilmaotsata.

19. Oh! Jesus, kule minno heält, Oh Jesus,
 kule üllemelt, Oh! Jesus, minna pallun sind, Oh
 Jesus! Jesus! aita mind.

39.

O Jesu Christ/ mein schönstes Licht 2c.

Wisil: Ma hüan, Jesus! appi sind 2c.

Oh! minno armas Jesuke, Kes armastab mind
 heldest, Sa olled minno arwoke, Ma kidan
 sedda julgest. Oh alta, et ma süddamest Sind ar-
 mastan ning kidan, Appi hüan, Ning kui so pär-
 ris laps So pole üksnes hoian.

2. So arm, mo kallis Jesuken' Mo süddame-
 nesse
 tul-

tulgo. Siis minna sedda wallitsen, Se mulle war-
raks olgo. Te tühjaks keik, ning kela se, Mis mind
woib lahjutada Sinnust ärra, Et woiks mo meel
ning tö So armo sisse jäda.

3. So arm on maggus, Jesuke, Sa tunnistad
meil' sedda; Kui se mo sees, ei ühtege Voi sata
mulle hädda. Oh! ärra lasse mõttelda Mind,
nähha, tunda, kuulda, Armastada Muud kui so
kallist arm', Mis sa woid kaswatada.

4. So kallis armo tuloke Mo hinge sisse jägo,
Mo külma süddant järgeste Ning hästi sojenda-
go. Oh! anna armo, kowwaste Sewarrandusse
hoida, Abbi leida, Kui pörgo waenlased Mind
püüdwad ärrawoita.

5. Sa olled, armas Jesus Krist, Mo sü eest
surma läinud, Ning olled hädda, waewa, riit'
Mo hinge kasfiks uäinud, Sind teoti ning wae-
watt; Oh! te, et sinno hawad Mulle sawad
Abbiks keik hädda sees, Mo süddant jahhuta-
wad.

6. So werri polle többine, Waid kallis, hea
ning puhhas; Mo südda agga kiwwine Ja kow-
wa kui üks kowwas. Oh! las' so werre wägge-
wast Mo kowwa patto kehha Pehmeks tehha, Et
woin mo süddames So armo wägge nähha.

7. Oh! anna tarkust minnule So werre waewa
moista, Mis sinna wotsid, Jesuke! Mo patto pär-
rast nähha: Oh aita, et keik patto tödd Ma kah-
hetsen ning nuttan, Gulle töttan, Ning selgest
süddamest So pole ikka õhkan.

8. Te, et ma kui üks lapsoke So järrel wöttan
käia Mi kawa, kui ma, Jesuke! So armo weiksin
leida;

leida; So kallis arm ning heldus siis Mo süddant walmistago, Sojendago, Ning sinno heldus ni Mo süddamesse jägo

9. Oh! tomma mind so järrele, Mo armas Jesufenne, Sa olled kallis winnule, Mo dige armofenne, Mul anna rõõmsad sannumed Kuuda so Waimo läbbi, Kes keik häbbi Woib ärra kända, Ning keida patto többi.

10. Jesus, mo rõõm, mo warrandus, Mo taewa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Sa minno wäggew Loja, Keik sinnota on selge piin; Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Ei kolba ühtegi, Mis sinno kääst ei tulle.

11. So kääst saab minno hingele Rõõm, rahho, hingaminne: Oh! olle, armas Jesufe, Mull' ikka armolinne, Mo tulle kirk! te sojaks mind, Te terweks patto hawad, Need mull' saatwad Wallo ning willetsust, Et minno filmad nutwad.

12. So arm, mo õnristeggia! On ennam kui keik asjad, Se on mo täht, mo päilik ka, üks hallik kust sa jotad, Mo maggus wiin, mo taewa leib; Kui kōhto ette tullen, So ees ollen, Siis se mo pulma kuub, Mo kōdda kus sees ellan.

13. Oh armoke! kui taggand, Mis kasso, et ma ellan? Kui sa so armo wāhhendad, Siis waene, willets ollen. Oh! anna, et ma kowwaste Sind woiksin takka nouda, Ja sind leida, Ning kui sind leidnud saan, Ei ial kautada.

14. Sa olled armastanud mind, So järrele mind tomband, Ning enne, kui ma noudsin sind, Mind sinno ommaks arwand. Oh! lass' so armo, Jesufe!
Mind

Mind ikka juhhatada, Hästi sata, Et ikka wotks
mo pool So armu wäggi seista.

15. So arm se wotko ehkita Mo ello, mis sees
ellan, Kui sattuksin ma ek jida, Te, et so jur'e tulen.
So arm hea nouu and'ko mull', Mis hea on, jär-
gest nouda, Et wotks jouda, Kui ma saan ek sinud,
So pole warsti pöörda.

16. Arm olgo mo rõõm kurbdusses, Ja nõd-
russes mo wäggi, Kui surma tund on minno ees,
Se olgo abbi mäggi; So helde arm süis, Jesuke!
Mind wotko hästi hoida, Rõmustada, Et wotk-
sin keelmatta So rigi süise sada.

40.

Jeh hab ihn dennoch lieb 26.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes 26.

SA oled wiimseksi Mull' armas minno melest,
Oh Jesus! minno rõõm, Mind hoiad om-
mas süles, Et ma kül saggedast Teen patto taht-
matta, Ei need mind ommeti Sust ärralabhuta.

2. Oh! olleks minnule Se joudo agga olla,
Teeks Jummal üksford ka Mull' sedda wägge tul-
la, Ei ellades mo hing Teeks patto melega, Ei
wottaiks ialgi So armust lahkuda.

3. Kül minna tahdaksin So sanna ikka hoi-
da, So lasso täitmist ei Woi ennesest weel leida.
Se Waim ning lihha sin Kül wasto kiusawad,
Ning selle nõdrusses Kül kangest woitewad.

4. Kui armas Jummal mull' Täit joudo agga
annab, Süis sind ni armastao, Kui ial mo meel
moistab, Oh Jesus, armas wend! Süis an-
nan

nan melega Mo süddant sinnule Heaks andeks
lõpmatta.

5. Oh! tulgo sinno Waim Mo süddant wal-
gustada. Oh! lasse tedda mind So jälge juhata-
da, Siis saan ma pallawaks So armo tund-
misses. Et lahku, armoke, So jurest ellades.

Kolme Kuninga Pühhal.

41.

Was fürcht'st du Feind Herodes/ sehr 2c.

Wisl: Müüd küttem Kristus ussinast 2c.

Herodes miiks sa ehmatad? Et kuled sün-
dind ollewad Se Issand Kristus surest
wäest, Et wotta riki ta so kääst.

2. Need targad lähwad, kuhho se Täht neile
näitab diete, Seält leidwad nemmad Jesusse,
Kes Jummal on ning inime.

3. Se kallis Tal sai ristitud, Jordani jõkke
kastetud, Et piddi puhtaks pössema Meid, ning
ka pattust peästama.

4. Kui pulmis olli Jesuke, Siis teggi ta se
inime to, Beet joodwaks winaks teggi ta Ni
Fohhe omma sannaga.

5. Müüd oigo Jesus kidetud, Kes puhtast neit-
sist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au, ki-
tus sago järgeste.

42.

Jesu) rufe mich von der 2c.

Jesus, hūa mind Ilmast, et ma sind Basto-
wõitan, sulle tõttan, Jesus hūa mind.

2. Ei Jerusalem, Baid se Petlehem Meile
annab, mis meid toidab, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem! Olled illusam, Sinnust
tulleb, mis meid kaitseb, Kallis Pethlehem.

4. Nüüd ei olle sa Mitte euuta; Keigel' rah-
wal' pagganattel' Satad walgust sa.

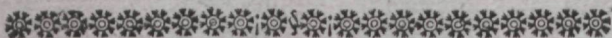
5. Näita tähte mull', Et ma ilmast sull' Ma
woin tulla, sinno olla, Näita tähte mull'.

6. Siis sind, Jesuke! Veian peage; Ohkamissi,
pallumissi Toon ma sinnule.

7. Arra põlga mind; Aita, et ma sind Hästi
tunnen, wagga ollen, Arra põlga mind.

8. Jesus! aita mind, Et woin armust sind Jh-
haldada, armastada, Jesus! aita mind.

9. Kallis armoke! Te, et sinnule Kitust annan,
ikka tännan, Kallis armoke!

Maria Puhastamisē

ehē

Küünla Päwal.

43.

Mit Fried und Freud ich fahr 2c.

Mummala mele pärrast silt Ma rõõmsast
lähhän, Mo meel ning südda julge nüüd,
Eest

Sest rahhal ollen, Kui Jummal mulle tootand,
Se surm on mulle unneks saand.

2. Reik teeb mo õnnisteggia, Kes minnuft näh-
tud, Ka rüppes kantud usfoga, Ning tutwaks
tehtud, Sest temma on mo abbimees, Kui mul
on surma hädda lääes.

3. Sa olled Jesust ilmaie Meil' läffitanud, Ja
olled keige rahwale Suurt armo annud. Ja kuts-
nud omma sannaga Reik rahwast sure wäega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Paganil' paist-
ma, Ja neid, kes alles usfota, So jure saatma,
Ea sinno omma rahwal' ka On õige õnnisteggia.

44.

Wie wird doch so gering die Reinigung zc.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes zc.

MA. ilm ei holi sest, Et süddant puhhastakse
Neist patto kombet est, Mis temmast ar-
mastakie. Ea arwab ennast kül Jo puhhta olle-
wad, Kui silmakirjaks sul' Au, Jummal, anna-
wad.

2. Kui Jesu lauale Saab korra pärrast käi-
tud, Ei kesta kaua se, Ehk kül hea nou on petud.
Jlm ei sa parremaks, Teeb patto ueste, Ja saab
kül kurjemaks, Ni ellab järqeste.

3. Ea siiski kütleb weel: Nüüd puhhas min-
na ollen, Mul julgus on se peäl, Et Jesu laualt
tullen; Ei wõsta õppetust Se rummal, wallato,
Waid kidad rummalust, Oh Jummal parrago!

4. Kes omma süddame Siin tahhab puh-
hastada Ning Ma peäl allate Meelt, mõtted

uendada, Se moitleb kowaste, Et pat on otsata,
Mis temmal järgeste Siin tulled parrata.

5. Keik kurtus süddamest Kui hakikast keeb
ülles, Däl tõ ning sannad sest Kui kired touswad
tullest, Kes müüd ei puhhasta Siin omma süd-
dame, Ei pattust lahti sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui ial tahhad sa, (Ehk olled waene, rum-
mal) Siis patto peäle ka Sull' woinust annab
Jummal; Et agga patto tõdd Ma-ilm ei surreta,
Ei ristist holige, Sest parramaks ei sa.

7. Ei Jesand falli ka, Kui wottad ennast petta
Siin karmalussega: Keik tulled mahha jät-
ta, Mis ial kolbmatta, Sest süddant puhtaks te
Müüd Jesu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jesus, sa Mull' teada annud ol-
led, Siis te, et mißkan ma Keik karmalusse
kõmbed, Ja süddant puhastan Siin ilmas
järgeste Sest, kuni puhtaks saan So läbbi
tõieste.

Maria Kulutamise

ehk

Paast-Maria Päwal.

45.

Herr Christ/ der einige Gottes Sohn 2c.

DH Kristus! lunnastaja, Sa õige walgus-
tus, Sa kallis õnne toia Ning hinge rõ-
mustus; Se koido-täht sa olled, Ning
Jesast meile tulled Kui õige abbimees.

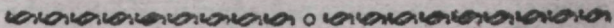
2. Meil'

2. Meil' tõest innimesseks Esaid seie ilmole, So emma neitsikesseks Jai silski puhtaste. Sa surma kautanud, Ja taewa lahti saatnud, Et same ello nüüd.

3. Oh Jõsand! aita sinna, Et stano tundmisses Keif woime targaks minna, Ning õiges arwo tõõs, Et usio sisse jame, Ja sinnult arwo same, Kul taewa pärriad.

4. Sa kelge asia Soja, Gest Jõsast tullel sa Kui wäggerd wallitseja, So wäggi otsata; Meid tomma sinno pole, Meelit wotta omma hole, Et se ei eksi sust.

5. Meid surma helbest, Jõsand, Meid armust ärrata, Siin ma peäl kurja süddant So wäega surreta, Nut ello anna jälle, Et süddame ning mele So pole tõstame.

JESUSSE KRISTUSSE KANNATAMISSEST ning SUR- MAST.

46.

Jesu/ meines Lebens Leben 26.

Jesus, surma ärrawoltja, JESUS, sa tood ello mull', Minno kallis hinge hoidja, Ennast annan ommaks sull', Kes sa wallust waewa näinud, Ja mo eest ka surma läinud. Tuhhadkorda tännan sind, JESUS, et sa aitad mind.

2. Sinna olled nähha sanud Maero, süolge, teotust, Siddumissi kannatanud, Hawo ja muud härwitust, Et mind waest ja woiksid peasta, Patto köiest taewa tösta. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Käl sa lastsid ennast peasta, Armotumaks waewata, Et sa woiksid patrud maksta, Ja mind tehha wiggata, Sinna lastsid minno õnneks Ennast tehha õnnetumaks. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Wallatumad teostasid, Wilksid sind ka otsata, Sinno pea ehhitasid Ribbowitsa kroniga, Et mind woiksid rõmustada, Ja au kroni mulle sata. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

5. Käl sind peasti minno pärrast, Et ma walust peäseksin Raebati so peäle kurjast, Et ma rahhul olleksin; Rõmota sa r:sis ponud, Sest sa mulle rõmo tonud. Tuhhadkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

6. Hädda sisse ennast andsid, Kannatlikkult kannatand, Hirmja surma wallo kandsid, Minno wõlla leppitand; Et mind woiksid lahti tehha, Tahtsid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo uhkust tasumud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas rõmustud. Teotust sa kannatanud, Au sest minna ollen sanud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

8. Müüd is hädda meles kannan, Jesus keigest

gest süddamest, Sulle ikka tänno annan Hara,
 wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud. Tuh-
 hatforda waewa näinud, Ja ni kallist peästrud
 mind; Iggawest ma lidan sind.

47.

Da JEsus an dem Creuze stund 2c.

Kui Jესust risti naelati, Ming mele pärrast
 waewati, Siis räkis seitse sanna; Neid tul-
 leb ikka mälleta Ja hästi mele panna.

2. Se esäimenne olli se, Mis Jესus räkis Jē-
 sale: Ei tea iost nemmad, (Oh! anna ande's
 nendele) Mis nemmad mulle tewad.

3. Mis teiseks kuuldi temma suust, Se satis rõõw-
 lil' rõmustust, Kui Jესus ütles waewas: Sa pead
 tõ-est ollema Mo juwes tänna taewas.

4. Se kolmas õõldi emmale Ja armsamale
 Jüngerile, Kui hakkas poega näitma, Joannes:
 waat, so emma se, Sa pead tedda toitma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis waewa Je-
 sus kannatas: Mul on suur janno hädda. Ja
 pääb meie õnnistust, Kui naelad waewsid tedda.

6. Ka wiet sanna mälleta, Mis Jესus sure heä-
 lega On häddas küssendanud: Oh Jummal!
 Jummal! mis sa mind Nüüd olled mahha-
 jätnud?

7. Weel tulleb panna tähhele Se lues sanna
 diete: Nüüd ollen minna täitnud Keß, mis
 mull' tulli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsmest sanna weel, Mis Je-
 sus

Jus hädis risti peäl, Kui surm is tulki ette: Ma
 annan omma hingetüst, oh Jsa! sinno lät-
 te.

9. Kes Jesu surma auustab, Meid seitse sanna
 mäletab, Käl Jummal tedda hoiab, Et temma
 Ma peäl armo saab, Ning taewast rõmo leiab.

48.

Christus / der uns selig macht 2c.

Kristus, kes meid õnneks teed, Oled wagga
 pattust, Sa kui warras wangiks saad Kur-
 jast Eoggodusfest. Sinno peäle tõsteti. Walle-
 kaebamissi, Käl sind naerti, teoti, Ni kui ürieb
 Firri.

2. Homself warra widi ka Sind kui rõwoli
 jälle Pilatusse, wallega kaebati so peäle; Wal-
 leks moistis temma se, Satis wiimatta Siis
 sind Herodessele, Sest et ollid süra.

3. Enne lounat pekseti Witslaga so kehha, Rib-
 bowitsa pisteti Kroni wiisul pähha. Maero kombel
 mängiti Kuningaks sind tehha, Kandma pibbid
 peälegi Kasket risti hädda.

4. Louna aial aeti Sind se risti peäle, Sinno
 werd ka wallati, Siis sa tõssid heäle. Sind need
 waatjad naersid ka; Rõwel risti-waawas Wot-
 tis weel sind pilkada. Runni pääw läks mustaks.

5. Pärast lounat hüdside sa: Jummal! miks
 sa jättad Mind nüüd ilma abbita? Keif mo rõmo
 wõttab. Suhho neminad wallasid Adikast ja
 sappi, Surmas immed sündisid, Kaljud läksid
 lõhki.

6. Öhtul,

6. Shtul, kui jo rõõmli lund **Q**uid facki mur-
tud, Oddaga on pistetud Kõlge, siis on jooksnud
Selge wessi werrega, Siis on tõeks sanud, Mis
se kirri wannast ka **M**ille kulutanud.

7. Kui se pääw sal lõppenud, **B**agga Josef
tulli, Jesu ihho pallunud, Risti pu peält lahsti. Et
Pilatus keelnud se **T**edda hauda pandi, **P**agga-
nid ka peälegi **H**aua hoidjaks anti.

8. Aita, armas **J**esuke! **O**mma surma läbbi,
Et sind kuuldes jättame **M**ahha patto häbbi,
Sinno surma, surma süüd **S**ypeta meid moistma,
Siis, ehk waesed, wolme müüd **S**ulle tänno anda.

49.

Herzliebster **J**esu/ was hast du zc.

Wisil: Meilt, armas **J**ummal, põra zc.

Mis olled sinna, armas **J**esus! teinud,
Et sinna olled surma siise lainud?

Mis on se sü, se pat, se tõ, need sannad,

Et risti kaännad?

2. Üks **K**ibbowitsa kroon se pandi pähha,

Pütsaga lödi sinno pähha fehha,

Ring sappi, ädikast sull' jua anti,

Sind risti pandi.

3. Mis on sul, **J**esand, süüd, mis olled efs'nud?

Sind minno pattud ommad nenda peksnud.

Se pandi, **J**esand, mis ma teinud wõlga,

Müüd sinno selga.

4. Se on käl imme, se mis lambad teinud,

On **J**ummal nende hoidia kätte näinud,

D D 5

Mis

Mis orri teinud, Jesand issi kannab,
Neil' arms annab.

5. Se lähhäb surma, kes head teed on käinud,
Se ellab, kes on kurja ikka teinud,
Ei aeta siin kurja mitte tagga,
Baid sedda wagga.

6. Head polle jalkust sadik minnust leida,
Ei woin ma ende wäest hea tee peäl käia,
Se eest ma piddin kändma põrgo waewa;
Sa annad taewa.

7. Oh kallist armo! mis sa meile näitsid,
Et sinna meie tö eest hinge heitsid,
Mo ollen rõmus ilmas, mis on kurri,
Ja sul on murre.

8. So armo näitse, Jesand, ilmas laial,
Ma pean kiitma sedda iggal aial,
Kuis woin ma kül so suurt au kolutada,
Ming teada anda?

9. Ei woi mo meel, oh Jesand! mitte moista,
Kui sureks tulleb sinno armo tösta,
Kuis ma woin maksta keik, mis sinnust tehtud,
Ja waewa nähtud.

10. Beel siiski on, mis, Jesand kidad sinna,
Kui lihha himmud ärrasurman minna,
Et nemmad uest mulle ei te wigga,
Ei põrgo lüffa.

11. Baid et ei olle se keik minno wä-es,
Eest se on üksi, Jesand! sinno kä-es;
Siis anna kurja himmo wasto abbi
So waimo läbbi.

12. So heldust tahhan minna meles kanda,
Ja

Ja sulle üksi minno süddant anda,
 Ei tahha minna muud kui sedda teha,
 Mis sa woid näha.

13. Keif tahhan minna sinnust wastowõtta,
 Ei risti waewas sind ka mahhajätta,
 Ei pea sinnust surm ning hädda sama
 Mind lahutada.

14. Et õel, oh Jeesus! tulles alwaks panna,
 Mis sinno meleheaks ma tahhan anda,
 Se wotta siiski wasto armo läbbi,
 Et nään so abbi.

15. Kui minno hing siit ilwast ärratõttab,
 Ja sinno arm mind taewa sisse wõttab,
 Siis Jesand! tahhan minna wägga kõrgest
 Sind kita järgest.

50.

O! wir armen Sünder ze.

Uutta, innimenne, Kasket patto süüd, Waaf,
 mis waewalinne Sinna olled nüüd, Olled
 pattus satud, Ja nüüd iggawest Surma hukka
 moist tud, Et ei peäse sest. Käreleison, Kriste-
 eleison, Käreleison!

2. Surmast ei woid meie Ennast aidata, Je-
 sus tuli seie, Wortis lunnasta, Risti külges
 waewa Kandis kibbedast, Satis jälle taewa,
 Peästis põrgo wäest. Käreleison, Kriste-
 eleison, Käreleison!

3. Kui ei olleks tulnud Kristus ilmale, Lunnas-
 tajaiks olnud Meile waestele, Egga meel lainud
 Surma mele eest, Kurrat olleks winud Põrgo ig-
 ga meest. Käreleison, Kriste-
 eleison, Käreleison!

4. Sed.

4. Sebda kallist abbi Naitis Jummal nüüd
 Omma Poia läbbi, Tassus meie süüd. Et keik
 woime jada Pörgust rahhule, Jessa jure sada, Rö-
 nto taewasse. Käreleison, Kriste-eleison, Käre-
 eleison!

5. Röömsad woime olla Patto wasto nüüd,
 Ja kui tahtwad tuula Pörgust kurratid, Jesus on
 meid peästnud Omma werrega, Taewa sisse tõst-
 nud, Seäl meil issa-ma. Käreleison, Kriste-
 eleison, Käreleison!

6. Sest nüüd olgo taewas Tänno Jssale, Kes
 meid sures waewas Aitnud heldeste, Kitus olgo
 järgeft Jesussele ka. Pähha Waim, sind kõrgeft
 Kitko ilma-ma. Käreleison, Kriste-eleison, Käre-
 eleison!

51.

O Haupt voll Blut und Wunden &c.

Wifil: Ma püan feigest hingest &c.

H JESUS! sinno wallo, So raske kannatus
 Se satab mulle ello, Se on mo rõmustus,
 So reiad, wermed, hawad, So kibbo-witsa kroon
 Mul õnnistusseks sawad, Siis, kui mul hädda
 on.

2. So sühho õalast lödi, Sa feige-wäggenam!
 Sind hirmsast ärranaerti, Sa feige-illusam!
 Need Inglid kummardawad Sind sure auuga,
 Nüüd teised teotawad Sind kurja lombega.

3. So armsad silmikessed, Seäl sisse sülliti,
 So kaunid pallekessed, Reid naeruks katteri.

Sa

Sa olled teigeausam; Müüd olled auuto; Sa olled teigefangem, Müüd olled ramnoto.

4. Mis ial sinna teggid, Kui sind ni waewati? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto sä. Oh heida armo peäle! Ning ärra nuhtle so, Oh jätta wihha jälle, Et nään so heldusse.

5. Oh minno kakis hoidja! Mo hinge karjane, Sa teigeparras kaitseja, Mis teed sa minnule? Mind olled õppetanud So pühha sannaga, Mind armsast juhhatanud So waimo anniga.

6. So kibbe surma hädda, Se annab ello mul', Ei unnusta ma sedda, Ma ellan jälle sul'. Oh! kule minno heäle, Ma pallun heldeste, Ma lodan sinno peäle, Ei sinnust taggane.

7. So pühhas kannatusses Siin ennast rõmustan, Kui teiges willetsuses Se järæst mälletan. Kui saab so surma läbbi Head asset minnule, Siis kaub minnust häbbi Ning lahkun rõõmsaste.

8. Oh armas lunnasteja! Sind tännan südamest; Sa olled leppitaja, Mind peästsid surma kæst. Oh! lasse mind so peäle Müüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren sin nule.

9. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui jääb teik rikkus tahha, Siis iggatlen ma sind. Kui wottab lõhki miina Mo südda wakkoga, Siis kossuta mind sinna So kahi werrega.

10. Mind wotta rõmustada, Kui hing on kele peäl, Ning õhkamised kuulda, Kui kaub miino heäl. Kui sinno peäle lodan Ning asfun kowwaste

waste, Siis surmas ello otan, Ning surren õn-
faste.

52.

Hilf Gott/ daß mirs gelinge zc.

Wisil: Oh mötle, mis ma teinud zc.

S Jummal! tulle sinna Müüd abbiks armo-
ga, Et mull' woiks korda minna Müüd laul-
des kuluta So armsa Poia õppetust Ning kange
surma wallo, Oh anna siggikust!

2. Keik piddi tõeks sama, Mis Jummal too-
tand: Ei piddand walleks jäama, Mis kirri kulu-
tand: Et Kristus piddi tullemä Keik innimesi
peästma, Ning surma minnema.

3. S:st nenda tulli tänna Se Jesand ilmale,
Ning kulis Jsa sanna Ja teggi immetõõd, Ning
pärast anti surmasse Se jüngri Juda läbbi,
Se süta Talleke.

4. Kui Pasa-talle sõimad Need jüngri Jesu-
ga, Ja wottis pärast leiwa, Ning murdis, tän-
nas ka, Se jures andis keikile Tõest omma ihho
süa, Mis anti surmasse.

5. Ka winas temma jodab Reid omma werre-
ga; Kes temma peäle lodab, Wotb usko kiinita,
Kui temma fedda leiba sõõb, Ning uskus joo-
best winast, Se surma süis ei nä.

6. Se Jesand issi pesnud Ka jalgo jüngri-
le, Keik armo näita kasknud Ni teine teisele, Sest
tähest peab tuntama, Et, kes on temma jünger,
Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Siis Jesust tab-
bama,

bama, Kui temma aedas oli, Ning lõppes pallu-
mast. Suur wäggi tulli temmaga, Siis widi
Jesust kohto, Et pliddi surrema.

8. Se armas Jesukenne Siis risti naelati, Se
wagga tallekenne Siis ärratappeti. Keik teggi
temma meie eest, Et meile peab sama Müüd armo
Jssa kääst.

9. Se kallis Jesus annab Müüd hinge Jssa-
le; Keik meie pattud kannab, Ja hauda wiakse:
Se toufis jälle ellusse, Kui kolmas pääw sai tul-
nud, Väks wimaks Jssale.

10. Ja käästis armo sauna Meid jüngrid ku-
luta, Ning sedda teada anda Müüd ülle ilma-ma,
Et keik, kes ial ussuwad Ning wastowotwad
ristmist, Meed taewa lähhawad.

11. Lukas on kirjotanud Ja ütleb selgeste: Et
Jesus taewa lainud Se Jssa auusse, Jääb siiski
ikka allati Ka-Ma peäl' meie jure Se ilma otsani.

12. Siis Waimo läkkitati Jesusse jüngrile,
Meid kaunist juhhatati Se tõe teele, Sesamma
aitko heldeste, Et õige usso läbbi Keik same tae-
wasse.

53.

O Mensch! wollest bedencken zc.

O H mötle, mis ma teinud, Oh inimenne,
sull'! Ma ollen kannatanud, Suur hädda
olli mul; Sind ollen pattust peästnud, Ning õn-
nistust sull' saatnud, Keik sedda pakkun sull'.

2. Sind ollen lunnastanud Mo Falli werrega,
Ei olle kulda annud, Ei hõbbedat, et sa Mull' om-
maks

maks pidid jama, Miks sa siis wottad nouda,
Mis hukka satab sind?

3. Kes rikkust ennain püab Kui minno warran-
dust, Mis iggaweste festab Ning satab õnnis-
rust, Se pühkmed kofko aiab, Ning hingel' kahjo
satab, Mis pahha td on se?

4. Meid lillikesfi wäljal Käl hästi ehhitab Se
armolinne Jummal; Kas sa siis ihhaldad, Et
saaksid ehhitarud Sega, mis sulle saatnud Mo
hädä, piin ning surm?

5. Mell lindudel on pessad Ning ka neil rebbas-
tel, Mis liad murred pead, Et saaksid ennesel'
Uht asset, kus sa ellad, Miks ennast nenda wae-
wad? Mo waesus aitab sind.

6. Mo pärralt on se taewas, Se Ma nisam-
moti, Mo rahwas olli waewas, Meid kurjast sun-
niti; Egypri maalt neid saatsin, Ning sedda maad
neil' andsin, Mis olliin tootand.

7. Siis ärge murretsege, Mo Jüngrid! ütlen
ma, Waid kindlaste müüd lootke, Teid tahhan
aidata, Et teie sate süa, Ning ka et sate jua, Ja
ihho kattada.

8. Sepärrast olge rõõmsad Ja rahhul minno
fees, Oh! ärge olge kurwad, Ma ollen abimees.
Teid tahhan ikka toita, Ning hinge hästi hoida,
Et hukka se ei sa.

9. Au, auustus ning tänno Sull' siirel Jum-
malal' Müüd iggaweste olgo, Te sa, et sinno al
So rigi sisse jame, So tahtmist ikka teme, Ning
õnsast surreme.

54.

O Lamm Gottes / unschuldig 2c.

Oh süta tal! oh Jesus!
 Sind risti külges surmati,
 Suur olli sinno kannatus,
 Ehk sind kül kurjast põlgeti.
 Keik pattud sunna kandsid,
 Sind ennast peastjaks andsid;
 Meil' anna armo oh Jesus!
 Meil' anna [armo] oh Jesus!
 [rahho]

55.

O Welt! sieh hier dein Leben 2c.

Wisil: Nüüd hingwad innimesesed 2c.

Oh! wata innimenne, So armas Jesukenne,
 Se on siin risti peäl, Se auu Jesand kõr-
 ges, Se teotati järgest, Poob ma ja taewa wah-
 hel seäl.

2. Oh tulle! wata pea, Keik temma pühha
 kehha On rop ja werrine. Üks õhkaminne ikka,
 Et temmal raske wigga, Ea süddamest lääd
 taewasse.

3. Kes on siis nenda efs'nud Ja hirmsaste sind
 peksnud? Mo helde Jesuke! Sa polle kurja tei-
 nud, Ei kurja tee peäl káinud, Sa polle mitte
 pattune.

4. Oh minna teggin sedda, Mo wattud pekšid
 tedda, Kes olli pattota; Mo rasked efsitused,
 Mo hirmsad kõwwerused Ea poäle tullid otsata.

E e

5. Mind

5. Mind piddi käsist, jallust. Ni seutama pör-
gus, Kui tehti sinnule. Need piisad, kōted, pae-
lad, Need riipsud, wermed, hamad, Need piddid
sama minnule.

6. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga pan-
nid Mo sured patto süüd. Sind tehti mo eest
wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kos-
sutab mind nüüd.

7. Sa mulle armo näitad, Kõnemehheks ennast
heidad Mo sure wõlla eest; Sa naero-kroni kand-
sid, Ja ennast surma andsid, Ei pannud wasto-
kannates.

8. Ni minno waese pärrast, Mind peästa är-
ra häddast, Sind hirmsast waewati, Surm, pat
ja leik mo wigga, Mis surretab mind ikka, Reid
sinno hauda maeti.

9. Oh sinna helde Jesus! Käl se on minno
kohhus Sind wägga tännada, Ja leigest om-
mast jouust, Suust, süddamest ja nouust So hel-
dust üllestråkida.

10. Et mingisuggust agga Mul polle hlinge tag-
ga Sull' jälle tasfuda: Ei pea, kunnid ellan Ja siin
ma-ilmas ollen, So arm mo melest minnema.

11. Ma tahhan iggas paikas Ni kōddo kul ka
wåljias Se peäle mõttelda. Kui suur on sinno
waggus, So heldus, arm ja tru-us, So kibbe
surm wõlb õppetä.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtleb, Kui tem-
ma wõdraks tulleb, Ning-rångast karristab; Kui
raake temma wiikka, Kes ei woi kurja nähha, So
kannatus mind õppetab.

13. Ning kuida sünnib mulle Siin keig-st melest
 olla Hea, helde, tassane; Ei mitte wi-hastada,
 Waid meel armastada, Kes kurja tewad min-
 nule.

14. Kui däläd kelekandjad, Ja auu-teotajad
 Mind wägga waewawad, Ei tahha wastopanna,
 Keik üllekohhut kanda, Mis nemmad mulle teg-
 gewad.

15. So risti tahhan kanda, Ja mitte woimust
 anda Sell' kurja lih-hale; Keik head ma tahhan
 tehha, Se pärrast waewa nähha, Mis on so püh-
 ha tahtminne.

16. So libbe surreminne, So halle dhkamin-
 ne, So silma pissarad, So kange werre higgi,
 Kui saan ma surma liggi, Null' taewast lahti
 reggewad.

56.

Die Seele Christi heil'ge mich 2c.

Wisil: Oh Jesus Kristus! tulle sa 2c.

SD hing, oh Jesus! tehko mind Müüd püh-
 haks, minna pallun sind, So waimoga mind
 ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Se wessi, mis so külje seest On jooksnud
 Keik ma-ilma eest, Mind pesko, puhhastago ka,
 So werrega mind jahhuta.

3. So higgi aitko heldeste, Et minna ei sa koh-
 tusse, So risti-surma, waem, kannatus, Se olgo
 minno Finnitus.

4. Oh! kule, Jesus abbimees, Mind peida isfi
 enneses, So hawad mulle lahti te Kui kurrat kuu-
 sab kurjaste.

5. Mo wiimsel tunnil kutsu mind, Et saaksin
rõõmsast nähha sind Ning kita pähha seltsiga,
Sull' tanno anda lõpmatta.

57.

Ein Lämlein geht und trägt die re.

Hes tallekenne leppitas Ma- ilma eksitussed, Ja
pu peäl sures ka- utas Nattuste kõwwerus-
sed, Ja kais ni halge, wiggane, Ja tappeti ni dälas-
te, Ep olnud rõmo ial, Sai naertud, ärrateotud, Ja
sures häddas surmatud, Ja kandis kelf heal melel.

2. Se Sal on minno armas wend Ja hinge
Lunnastaja, Se Issa tedda läkkitand Mo leppi-
tajaks sama. Oh minne, (ütles) armas Poeg,
Ja leppita neid ärra kelf, Kes piddid pörgo sama.
Kul need on wangis kängeste, Sa woid neid
peästa heldeste, So werd peab wallatama.

3. Heal melel, Issa, tahhan ma, Poeg ütles,
sedda tehha, Mis ial peäle panned sa, Se waewa
tahhan nähha. Oh arm! oh immelinne arm!
Mind armastad, kes ollen pörm, Se armust
meile tulli: Se lähkäh armust surema, Ja hau-
da maetakse ka, Kes Jummalala Poeg olki.

4. Arm waewas tedda risti peäl, Kus tedda
üllespandi, Ja tappeti kui talle seäl, Kui tedda
kinni naelti. Ja südda dhkas walloga, Ja werri
jooksis otsata, Ja wallati ni rohkest. Oh armas
Sal! mis pean ma Sull' se eest jälle teggema, Et
teggid head ni heldest?

5. Ei woi se ilmas ellades Mo melest ärramiin-
na

na, Sind pean armatsaks süddames, Mind armastasi sinna. Mo süddamesse walgus jääd, Kui temma surres lõhki lääd, Se on mull' ammo teada, So oimaks tahhan minna ka, Ni kava kui siin ellan ma, Ning iggawest ka jada.

6. So heldust tahhan ükspäinis Siin ikka kuulutada, Ja ni kui sudan igganes, Sull' ohwriks ennast anda. Sind tahhan wägga tänawa, Ja sinno nimme lauloga Mo ello aial kita. Mis head sa teggid minnule, Se tahhan auuks sinnule, Kui kohhus, mäletada.

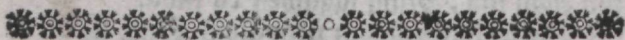
7. Mo südda, laialt la-uta, Ja aia ennast lahki, Et suremad saad warra sa, Kui on ma, taewas, merri. Mis on keik hõbbe, kallis kuld? Ei olle muud kui tuhki ja muld, Mul parramat on teada. Se parram tulleb Jeesusest Ja temma kallist hawadest, Se woib so warraks jada.

8. Se on mull' keigetullusam Siin ilmas iggal aial; Se on mul' keige maggusam Ni koddos kui ka maial; Se hoiab mind ka warjule, Kui tulleb peäle waenlane, Se on mo rõdm, mo kõnne; Mo maggus roog kui issotan, Mo hallikas, kui jannotan, Mo armas lauokenne.

9. Mul polle surma kartada, Mull' elluks on so werri; Kui juhtun willetsusse ma, Siis on se minno warri, Kui peäle tulleb kiusatus, Suur raske murre, kurwastus, Siis temmast armotan: Et saaksin temmast kinnitud, Ja häddas, ristis rõmustud, Kui temma peäle lodan.

10. Kui tulleb mulle rahhoga Siit taewa riki miina, Siis tahhaksin so werrega ka ehhitatud

olla; Se olgo pea-kroniks mull' So Issa ees,
 et wolk'in sul' So meele parralisseks Kui prudiks
 sulle tootud, Ja illufaste ehitud Sada so parr-
 randus'eks.

Kristnuse Matmisest.

58.

Nun ist es alles wohlgemacht ic.

Wisil: So hoteks annan ennast ma ic.

REt on nüüd hästi sindimud, Et JEsus:
 Näid on löpperud, Seäl hüab, pead
 ka nõrgutab, Ja surma saab, Meid ello
 pole amvitab.

2. Üks hirmus asi! JEsus se Au Issand sur-
 reb tõeste, Se ello wärst: Ma wärriseb, Ja lõhki
 läab; Se pattune sell' surma teeb.

3. Pääro paistes hopis mustaks lööb, Te
 templis katleb, pao teeb: Meed hauad lahti aia-
 wad, Ja nähtawad Pühhave ihhud tousewad.

4. Keik loom se panned tähhele: Te sedda ka oh
 innime! Paas kargab lõhki, mõtle sa; Mi peab ka
 So südda lõhki minnema.

5. Ey olle muud kui sinno sü, Et JEsust ristki
 aeti, Kus hinge heitis kiskendes, Ja patto eest
 Ra parrast maggab haua sees.

6. Siis käi nüüd temma järrele, Ja wotta
 surra pattule, Kui sa ei surre temmaga, Siis ar-
 mota Kõlpead pörgo minnema.

7. Oh Issa! siins armas Poeg Mo patto pärrast teggi keik, Ja surri wallo, naeroga, Siis kannata, Ja minno peäle haallasta.

8. Ma temnaga lään hauale, Ja pannen tedda tähhele: Pat peab sama hukkatud, Ja wastud, Et saak in õnsast surmatud.

9. Oh tappa issi ommas wäes Se ussi semet minno sees, Ja sedda wanna inimest, Oh Jesus Krist! Ja te mind ennast taewalisk.

10. Ei tahha enam omma süüd Kõi rasket koorma kanda nüüd, Kõi temma kawa waewas mind; So werre hind Mo lunnastusseks peäst-ko mind.

11. Ma surren tänna pattule, Ja ellan üksi sinnule, So surm õn ello teninud Ja kinkinud, Ja taewa ukse awwanud.

12. Oh Jesus Kristus, awwita! Et wõik in hästi woitelda So sanna mõda: kiwita Mind, et ma ka Woin so au-kroni pärrida.

13. Siis tahhan minna iggawest Sind pärrast sedda woitlemist Seäl keigest jouust tännada, Ja lõpmatta So au ka taewas kuluta.

59.

O Traurigkeit! o Herzeleid! etc.

Oh leinagem! Ning kaewagem! Suurt muret tulles kanda, Jesust Issa ainust last Tuaks hauda panna.

2. Oh ahvastust! Ning kurvastust! Müüd furnud Jummal ärra, Saatnud melle keikile Soga taewa warra.

3. Oh pattune! Waat sinno tõõn temmol' surma

surma teinud, Et sa ollid kurjaste Ülle teeldo läinud.

4. So lossia On werrega Sind issi ärrapesnud, Ja sind prudiks heldeste Patto mudvast tõstnud.

5. Oh pallekest! Oh kaunistest! Kui wägga lödi sedda? Keik, mis ellab ilma peäl, Nuttab sinno hädda.

6. Oh watage! Kui ärdaste Müüd surred Jesukenne, Ei woi sedda nuttota Nähha innimenne.

7. Suurt õnnistust Ning rõmustust Woib innimenne leida, Kes se hauda-pännemist Meles tahhab hoida.

8. Müüd pallun ma Sind nuttoga: Mo armas Jesus, aita, Et sind woiksin surmani, Issand! ihaldada.

JESUSE KRISTUSE ÜLLESTOUMISEST.

60.

JESUS CHRISTUS / unser Heyland / 1c.

Jesus Kristus, õnne andja, Mele patto kandja On surnust tousnud, Keik pattud wangi wotnud. Kirieliison.

2. Kel on ilma süta lihha, Kandise Issa wiha,
Weid

Meid leppitanud, Ja meie armo saatnud Kuri-
leijon.

3. Pat, surm, kurrat temma kä-es, Ello tem-
ma wä-es, Kes pallub tedda, Selt pörab temma
hädda. Kurielison.

61.

Christ lag in Todes-Banden 2c.

Cristus on meie patto eest Kõl surma wangiks
sanud, Ja üllestousnud surma läest, Ning
meie ello tonud; Siis peame nüüd rõmoga Sest
Jummalat keif tännama Ning laulma: Halle-
luja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üksigi, Kes joudis surma
woita, Keif teggi meie patto sü, Ei olnud wagga
leida, Sest tulli surm ni kermeste Ning melewald
sai temmale, Ta piddas meid keif wangis. Halle-
luja!

3. Siis tulli Jssand Jesus tõest, Ning heitis
meie peäle Suurt armo, peästis inimest, Ning
wottis surmalt jälle Keif temma sure woimusse,
Et paljas warri temmale Jai, astel kaddus ärra.
Halleluja!

4. Kui ello wõitles surmaga, Se olli imme
sõdda, Siis piddi katkiminnema Se lange sur-
ma odda, Se kirri sedda kulutab: Surm surma
ärrakautab, Surm on nüüd naeruks sanud.
Halleluja!

5. Siin on nüüd armus kupsatud Se pasa-
tallekenne, Kui Jummal issti räkinnud, Se helde
Jesufenne, Usk temma werri tähhendab, Usk sur-

ma sega hirmutab, Ei tapja meisse putu. Halleluja!

6. Müüd piddagem keif rõõmsaste Sunrt kalist Pasa-pühha, Et Kristus on ni armsaste Meilt käännud Jesa wihta; Se wotko omma armoga Ka meie süddant walgusta, Et patto õ meist lõppeb. Halleluja!

7. Oh! saatkem ärra süddamest Keif wannad tiggedused, Ka heitkem ärra ennestest Keif furjad himmustused, Siis tahhab Kristus isst ka Meid sõta omma armoga, Ei falli usk muud ello. Halleluja!

62.

Wach auf/ mein Herz / die Nacht ist zc.

Wisil: Müüd risti-rabwas laulage zc.

Mõ südda, olle üllewel, On jo mõda läinud, Mo waimui olgo walmis meel, Pääwõ on jo plgeks tousnud, So kallist õnnisteggiat Müüd kuled hauast tulleswad, Ja wotta rõõmsast wasto.

2. Uut ello wotta algada, Ja patto hauast touse, So usso jooksmist lõppeta, Ja wata taewa pole, Ja otst, mis on üllewel, Kus Jesus on, ja ella teäl Kui risti-inni-menne.

3. Siis unnusta, mis tahha jääb, Mis üllewel on otst, Seäl usso siin so Jesust näab, Se peäle jalgest trotsi, Ma- ilma woid sa rõmoga Siis jalge alla tallada, Ja taewast takkanouda.

4. On raske murre kaela peäl, Kül Jesus enne aitnud, Siis laulgo rõõmsast sinno heäl, Et tem-

ma

ma liggi tulnud, Ja sinna isfi murreta, Kas' tedda murret pidada, Sest temma tousnud alles.

5. Sa pead nende naestega, Mis läksid Jeesust woidma, Se hana jure minnema, Ning tedda taakanoudma, Kõl sinna siis nääd diete, Et temma tousnud tõeste, Ja tulnud hanaft wälja.

6. Jo woimust sanud kangeste Se loukoer Zuda suggust, Kui tappeti kui talleke, Ja satis melle digust, Sai waenlastega woitelnud, Reid jalge alla tallanud, Tõi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle üllewel, Ja panne patto wasto, Et woimus sanud Jeesusel, Ta jälgi mödda astu, Ja wolta uestellada, Ja patto himmo surreta, Kõl temma joudo annab.

8. Siiä ärra karda kurratit, Ei surma, põrgo wihha; So Jeesus ellab, ükfigi Ei woi sul kurja tehha, Ei jätta omma armoga Reid nõdraid mitte aitmatta Kui kange ärrawoitja.

9. Oh armas Jeesand, Jeesus Krist! Sa tousid surmast ülles, Reid peästa surmast, kurratist, Reid hola ommas sülles! Oh alta omma waimoga Reid keif uut ello algada, Mis sinna melle saatsid.

10. So nimmi olgo Eidetud Reid, mis sa ärrawoitnud, Kes sin on hästi woitelnud, Ja sinno lapsed olnud. Oh! anna melle joudo ka, Et woimust same lõpmatta So pühha werre läbbi.

63.

Erstanden ist der heil'ge Christ etc.

Wüüd Kristus surmast tousnud on. Halle
Halleluja! Sest teigel' rahwal' tulles on.
Halle-Halleluja!

2. Kui olleks temma surma jäänd, Halle-Halleluja!
Siis ma-ilm olleks hukka läänd. Halle-Halleluja!

3. Et temma tousnud wäggewast, Halle-Halleluja!
Sest kiitkem Jesust ussinast. Halle-Halleluja!

4. Kolm naest, need lüksid rattuste, Halle-Halleluja!
Kül warra homselt hauale. Halle-Halleluja!

5. Need lüksid Jesust otsima, Halle-Halleluja!
Kes olli tousnud rõmoga. Halle-Halleluja!

6. Kaks Ingli nemmad leidsid seält, Halle-Halleluja!
Need rõmustasid naeste meelt. Halle-Halleluja!

Ingel:

7. Oh naesed! ärge kohuge; Halle-Halleluja!
Ep olle siin, mis otsite. Halle-Halleluja!

Maria:

8. Oh Ingel! armas Inglise, Halle-Halleluja!
Kus on mo armas Jesuke? Halle-Halleluja!

Ingel:

9. Ea on jo tousnud haua seest, Halle-Halleluja!
Müüd tännapäwa surest wäest. Halle-Halleluja!

Maria:

10. Oh näita meile Jesukest, Halle-Halleluja!
Kes ülestousnud haua seest. Halle-Halleluja!

Ingel:

11. Kül woite paila katsuda, Halle-Halleluja!
Kus tedda pandi hingama. Halle-Halleluja!

Maria:

Maria :

12. Ei olle siin mo Jesuke ; Halle-Halleluja !
Kui olleks siin, rõõm olleks sest. Halle-Halleluja!

Ingel :

13. Baat riet, misgamähhiti, Halle-Halleluja !
Kui tedda mahhamaeti. Halle-Halleluja !

Maria :

14. Kõl olleme jo sedda näind. Halle-Halleluja !
Oh ütle, kuhho temma läind ? Halle-Halleluja !

Ingel :

15. Kalilea-male minge siit, Halle-Halleluja !
Seäl on se Issand Jesus nüüd. Halle-Halleluja.

Maria :

16. Ma tännan heldest satamast. Halle-Halleluja !
Ma lähhan siina ussinast. Halle-Halleluja !

Ingel :

17. Oh ! rõõmige se Peetrussel', Halle-Halleluja !
Ja muile temma Jüingridel'. Halle-Halleluja !

Maria rahwa wasto :

18. Nüüd laulge rõõmsast süddamest : Halle-Halleluja !
Et Jesus tousnud surma kãest. Halle-Halleluja !

Reik Foggodus.

19. Sest rõõm meil peab ollema, Halle-Halleluja !
Et meil on õnnisteggia. Halle-Halleluja !

64.

Christ ist erstanden von der Marter zc.

Nüüd Kristus üllestousand Ning surmast är-
rapeas

rapeastnud, Sest rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kürieleison.

2. Kui olleks surma jänud, Iim olleks hukka läinud, Et temna ülestoufenud, Siis olgo Jesus fidetud. Kürieleison.

3. Halleluja, Halleluia, Halleluja, Sest rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kürieleison.

65.

Ihr Christen/ seht/ daß ihr ausfegt zc.

Wifil : Oh risti = rahwas ! Kannata it.

Nüüd wotke wälja pühkida, Oh risti innimesed ! Keik happotaignat murrega Ja patto ekstusjed, Et neid ei ennam leieta, Siis ueks taignaks sage ka Jummalale mele pärrast.

2. Se peäle waatke üksine, Ja isfiennast katske, Mill kombel tele ellate Ja, mis on kohhus, tete, Sest pissut happotaignat teäl, Kui sedda rägib firri seäl, Keik taignat happuks aiab.

3. Wat otse nendasammote Sind ikka ennam kiusab, Kui annad woimust tenimale Ja tedda tühjaks pead. Jesus se ohwer-talleke, Se annab puhhta süddame Nüüd ommal' risti-rahwal'.

4. Kes tahhab Pühha piddada, Se ennast patust pöörge, Ja wotke kurja wihkada, Head teud järe tehke. Et Kristus omnia werrega Wolks tedda pattust puhhastada, Seks ohwer-talleks anti.

5. Ei sünni kurjus, kawwalus, Peab sama Kristus södud, Ei happotaigna himmustus, Peab sama Pühha

Pühha petud; Baid noua õiget kassinust, Tõd,
armo, õiget maggadust, Kui hapnematta taignat.

6. Oh Jesus! õige ohwer-tal Meil' ommad annid
jagga, Et nouame so armo al Head süddant, rah-
ho tagga. So pühha sanna kassigo, Ja hästi
puhtaks pühkigo Keik patto happotaignat.

66.

Auf! auf! mein Herz / mit ze.

Oh! tõstlem omma heäle, Ja laulgem rõõmsas-
te, Et tulleb murre peäle Meil' rõmus san-
nume, Seäl Jesust pandi ka, Kus same magga-
ma, Kui hinge heidame, Ja ilmast lahkume.

2. Kui tedda risti podi, Sai rõmo waenlastel'.
Et ta kül hauda todi, Ta tousis jälle seält, Ning
wottis ärra ka Siis sure wäega Keik põrgo war-
rawad Ja surma woimussed.

3. Kui olli üllestousnud, Ja surmast peäsenud,
Et temma au sai nähtud Ja keikil' kulutud; Sai
hirmo kurratil' Ja keikil' waenlastel, Et nende
wihha nüüd Ei suda ühtegi.

4. Sest rõõmsaks lääb mo südda, Kui sedda
mälletan, Ei karda minna hädda, Kui Kristust
armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle kin-
titi; Mis olli temmale, Se saab nüüd minnule.

5. Ei põrgo kinnitussed Miad ennam hirmuta,
Ei patto kiusamissed Mult mingi suggust sa. Surm
tühjaks warjul's jäi, Kui surma rohto sai, Surm
on mull' kahjota, Sest sedda põrgan ma.

6. Ei ma ma- ilma himmust Nüüd holi mēdda-
gi, Et minna temma rõmust Ei püa ühtegi, Ja
warra

warra, rikkus ka, Ei mind sin rõmusta, Jlm
hukkamoistetud, Ja ärravoidetud.

7. Muul' peaks on Jesus issi, Ta waim mind
walgustab, Kes omma lullikmissi Kui issa armas-
tab. Ei jätta, Jummal, mind, Kui ma ei jätta
sind! Oh Jesus! kus sa lääd, Seäl minno om-
maks jääd.

8. Ta läinud ülles taewa, Ma lähhan järrele,
Ei karda risti-waewa Siin ilmas ühtege. Ta
helde kaitseminne Mind hoiab warjule, Mind häd-
das kinnitab, Ja wigga lõppetab.

9. Ta satab selle tele, Mis taewa juhatab,
Seält kulen rõõmsa heäle, Mis nenda õppetab :
Kes ilmas murretseb, Se taewas rõmo nääd, Kes
sin lääd surrema, Saab taewas ellada.

67.

JESUS CHRISTUS / wahr'r Gottes Sohn 2c.

Wijil: Oh Jesa taewa rigi sees 2c.

SE Jummala Poeg Jesus tõest On furnud
meie patto eest, Ning omma werre walla-
nud, Sest olleme keif peästetud, Ning sanud wab-
baks sin ma wäest, Ka patto, põrgo haua kääst.

2. Et Kristust surmast ärratud, Sest olleme
keif lunnastud, Surm, kurrat, pat ning patto
süüd Keif ärravoidetud on nüüd, Sest talleb meie
õnnistus, Ning taewa rigi parrandus.

3. Sest ussume nüüd kindlaste, Et Jummal
tahhab armsaste Meid iggal aial aidata, Kes wot-
wad uskus palkuda; Halleluja, Halleluja, Nüüd
kiltkem ikka Jummal.

68. D

68.

O God! wo ist dein Stachel nun 2c.

Wisil: Au, litus olgo iggawest 2c.

Slem! kus nüüd sinno odda sai? Kus põrgo
haua woimus? Kui Kristus meie õnneks sai,
Ehk on ta wiha hirmus. Nüüd olgo Jummal
tänuatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Meil'
woimust armust andis.

2. Jo wanna us siis wäega Jeesuse wasts seis
sis, Ja tulli karmalussega, Kui Jeesus süski woi-
tis. Et temma kando nõalati, Ei us saand woi-
must ommeti, Pead rõhhutati katki.

3. Siis tedda nähti tousewad, Ja wiwad waena-
last wangiks, Ja rikk'wad põrgo wäerawad, Ja
sawad hinged sagiks, Ei woinud kelda üksige Siis
woimust samast temmale, Kui kangel' ärrawoitjal.

4. Sell' põrgul' Jeesus kat'uks sai, Sell' surmal'
surma-rohhuks, Ja inimestel' õnne tõi, Keik meie
waeste rõmuks. Käl kurrat tahhab mästada, Ei
woi ta muud kui kaebada, Jo heidetud ta ärra.

5. Se Jeesand ikka woimust saab, Ja on nüüd
üllendatud, Ja parram käs'i surustob, Kui saab
ta wasts vandud. Wat, kurrat n'ing ka põrgo
haud, Meil' tehti tühjaks nende noud, Ei maksa
nende wiha.

6. Käl Jeesust ärratappeti, Ja ellab süsk'i jälle,
Et Pead elluks tõsteti, Saab ello liikmettele,
Kes temma sanna ystama lääd, Kas se käl sur-
mass', hauass' iääd? Se ellab kui ta surreb.

7. Kes Kristusjega touseb teal, Ja ikka patrust
põrab,

põrab, Ei temma nä teist surma seäl, Ee surm
neio kurje nelob, Eest selle wäggi kauti, Ja eho
jälle sadeti, Mis hukkaminnemarta.

8. Ee on ürs rikkas parrandus. Mis antakse
siin waewas, Rõõm, rahho, digus, õnnistus Siin
ilmas ning ka taewas. Siin otame nüüd kanna-
tes, Et Jesu ihho sarnatseks Saaks meie nõdder
ihho.

9. Sell' wannal' lendwa-moule On naer ja
hääbi sanud, Siis hämwitati koggone, Kui Kris-
tus ülestougnud. Pea wo itis ärra, lullikmed On
woitnud ka, et waenlased Ei woi meil' kurja
teha.

10. Surm! Kus nüüd sinno odda sai? Kus põr-
go haua woinus? Kui Kristus meile õnneks sai,
Eh' on ta wiikka hienus. Nüüd olgo Jummal
tännatud, Kes sits, kui surm sai surmatud, Meil'
woimust armust andis.

69.

Lasset uns den Herren preisen zc.

Wotta Jofandat nüüd kica, Pühha Jesu kog-
godus, Wotta temmal' auu näita, Eest
nüüd lõppeb willetsus. Nüüd on peäsnuud sur-
ma käest Dige Simson üllewelt, Eoa-koer Juda
soust seält, Temma woib ka ommast wäest
Wiikka, waeno lõppetä, Kristi-rahwas rõ-
musta.

2. Kristus, sinna olled woitnud Surma, põr-
go wärrawid, Sa kes haudas surnud olnud, Sur-
retanud kurratit. Temma riik on otfa sanud, Je-
sus sedda lõppetab, Pelialit hukkatab, Ning on
tedda

tedda kautanud, Nüüd en rahho waenota, Risti-rahwas rõmusta.

3. Sind mo Jesus! surma pandi, Sa jäid fiiski ellama, Käl so ihho hauda kanti, Ommeti jäi rikk'matta, Kui nees kirowid löhki läksid, Siis sa tuisid julg'ste, Ja töid ello meitele, Surmast saki ärrawotfid, Rikk'sid meile taewast ka, Risti-rahwas rõmusta.

4. Surm! kus on nüüd sinno odda? Kus nüüd põrgo woimus jäi? Kurratiga läks ta sõtta, Temma noled ärratöi. Kristus olli surma-rohhuks Surmal', põrgo-hauale, Pattul' ning ma-ilmale, Meie agga parrandusseks Omma woitlemissega, Risti-rahwas rõmusta.

5. Jesus tuisis tö-est jälle. Huast alles ellama, Et ta ihho piddand selle Haudas ärramäddama; Meid kül armas Jummal pea Käde ühtsärratad, Meie wigga parrandab. Kui ei ükski abbi tea, Kes kül jorab tännada, Risti rahwas rõmusta.

6. Tedda listi hädeast wälja, Ehitati auuga, Kes woib temma ello aega, Temma ioga arwata? Tedda wägga alwaks tehri, Siiski nurga-kirowiks sai, Meile temma woimus jäi, Kui meid pattul' finnipeti, Sedda teggi Jummal ka, Risti-rahwas rõmusta.

7. Käl sa rasket risti kandsid, Armas Jesus! häbbiga, Baljo hawo sulle andsid Juda-rahwas wiibhaga. Ommeti sind auustakse Sinno sares selgusse, Sa ei surre ellades, Ja sind iikka lide-takse Taewas sure heäleaga, Risti-rahwas rõmusta.

8. Kallid annid meile sawad Sinno üllestous-
 Sf 2 mis.

misest, Kes neid uskus wastowotwad, Peäs-
wad ärra kohto käest, Oh üks kallis hinge warra,
Rahho, ello, õnnistus, Woimus, arm ja rõmme-
tus, Et kül ilm neid põlgab ärra Sure rummalus-
sega, Kristi-rahwas rõmusta.

9. Oh! kui ihhaldab mo südda Sedda kallist
rahho teäl, Sinna pakkud keikil' sedda, Range
Simson, taewas seäl. Oh! siis jagga sedda mul-
le Ommast kallist armo käest, Ommast heldest süd-
damest, Et ma annan tänno sulle, Siis sull' au-
jääb ofata, Kristi-rahwas rõmusta.

10. Armas Jesus! anna moista Mull', mis
hingel' kurja teeb, Anna pattust ülestousta, Et
mo südda rõmo näeb. Tulle pea minno sisse,
Woida ärra patto tödd, Ilmo, surma, kurratit,
Et sa saaksid woimust isse, Keik mo murret kaita,
Kristi-rahwas rõmusta.

11. Kül ma tean, et mo ihho Panna's' mulda
magaama, Agga temma põrm ja pihho Touseb
uest ellama, Kui sel surel kohto aial Jesus hauad
lahti teeb, Ja keik surnud wälja toob, Siis ep
olle abbi malal, Kui ei Jummal awwita, Kristi-
rahwas rõmusta.

12. Siis keik minno ihho liikmed, Mis siin
muldas maddawad, Ja on ilmas häddalised,
Sures auus ellawad, Kristus teeb neid pattust
selget's Paistma sure rõmoga. Ni kui pääw ja täh-
hed ka, Omma ihho arrolisest. Pühha Ingli
seltfiga Kristi-rahwas rõmusta.

Kristusse Taewaminnemisfest.

70.

Christ fuhr gen Himmel ꝛc.

Kristus se läks taewa, Kus ep ole wac-
wa, Seält pühha Waimo läffitab,
Kes risti rahwast rõmustab. Käre-
eleison.

2. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Sest rõõm
meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmus-
ta. Käreleison.

71.

Nun freut euch / Gottes Kinder all / ꝛc.

Wisl: Ma tullen taewast ällewelt ꝛc.

Müüd, waggad, rõmustellege, Et Kristus läi-
nud taewasse, Sest laulgo rõõmsast meie
feel: Müüd olgo tänno Kristussel.

2. Keik Inglid taewa wäega Müüd kiltwad
tedda otsata, Ning laulwad wägga rõõmsaste:
Mu olgo ikka temmale.

3. Et Jesus innimesseks saand Ning kalliste
meid lunnastand, Sest, Inglid, rõõmsad ollete, Et
au saab innimestele.

4. Se Issand asset walmistab, Et meie hing
ka siina saab, Sest meie tedda kidade, Ning ikka
tänno anname.

F f 3

5. Müüd

5. Nüüd Jäsa lapsed olieme, Ja temma jure läbhäme, Sest on nüüd rõmus Ingli meel Ning fidab Jäsa üllewel.

6. Ep olle karta middagit, Ei patto egga kurra-
tit, Keik puhhas meele naerame, Et Kristus läi-
nud Jäsale.

7. Ea pühha Waimo läkkitab, Kes risti-rah-
wast rõmustab; Ning jahhutab neid süddamest,
Ja hoiab kurja waimo eest.

8. Ea koggodust nüüd ehhitab, Et õnne usfo
läbbi saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja
hädas me'e jure jääb.

9. Se waim nüüd usfo finnitab Ning karna-
tama õppetab, Ea meie süddant walgustab Ning
risti al meid toetab.

10. Poeg Jäsast antud ilmale, Ei runta Poega
diete, Kui pühha Waim ei awwita, Kes on se
õige õppia.

11. Ni mitmesuggust annet seält Toob pühha
Waim mei' üllewelt, Et taewa läinud Jesuke,
Kes peästab kurjast heldeste.

12. Sepärrast küttem süddamest Keik omma
armast Jesukest, Kui pühhad Ingliid laulawad
Ning tedda taewas tännawad.

13. Oh! Jäsand Jummal iggawest, Keik rah-
was peab süddamest Sind iggal aial tännama,
So suurte au üllebräkima.

14. Oh! Jesus õnnisteggia, Sa kallis armo-
andia, Sind tännab sinno rahwa heäl, Ni tae-
was, kui sin ilma peäl.

15. Sa

15. Sa pühha Waim, meid puhhastad, Ning hädädas meid ka rõmustad, Sind meie ikka fida-me, Ning keige hea eest tänname.

72.

O Jesu Christ / Der du mir bist zc.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat zc.

O Jesufe! Mull' armoke Woid ülle keige olla, Oh! anna mind, Kui nouan sind, So selgussele tulla.

2. Mind tomma ka, Siis jooksen ma, Ja ihaldan sind kermest, Et rõdest tään, Ja uskus nään, Et sa mind peästnud wandest.

3. Mind tomma ka, Siis tõttan ma So pühha harwadele, Ma waene põrm, Seäl kallis arm On waimistud mull' jälle.

4. Mind tomma ka, Siis jouan ma So armisa süddamele, Ei tahha muud, Kuid annan suud Sull' omma armokele.

5. Oh söda mind, Ma pallun sind, Ja ennesel' mind tomma! Mind kossuta So anniga, Ja armasta so omma.

6. Oh Jesufe; Mull' armoke Woid ülle keige olla! Oh! anna mind, Kui nouan sind, So selgussele tulla.

73.

Zeuch uns nach dir zc.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat on zc.

O Jesufe! So järrele Meid tomma, Ihaldades

Des Siis tulleme Ka sinnule, Kus olled rõmus-
tades.

2. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sa
wo'd tehha, Et polle teäl Meil tarmis weel Ni
mito waewa nähha.

3. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, et
head teme, Meid sinnota Pat pettab ka, Et kur-
ja iggatseme.

4. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sata
taewa, Siis peäseme, Ei tunnege Teps meie en-
nam waewa.

5. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma wäg-
gewaste, Meid pühaks te, Et ellame Kui õnsad
iggaweste.

74.

Lob sey dir / Jesu / grosser Held 2c.

Wisil: Nüüd paistab meile kauniste 2c.

Oh Jesus! Kange sõbdamees, Sind kidan om-
mas sõbdamees, Et olled taewa lainud, Ming
istnud, kui said woimusse, So Jessa parral' kaele,
Ja amwalikkus teinud, Et ka Nenda Keikil'
teada woinud sada, et on tões Eurm ja ello sin-
no kies.

2. Keik Inglid sind seäl teniwad, Ka suurte au-
sulle reggewad Keik õnsad inimessed, Et õrnis-
tu't tõid ueste, Ja auga said ka taewase, Ja peäst-
fid häddalised. Tulge, kaulge, Rõõmsaks sage,
õuustage Kristust julgest, Kes on taewa lainud
fõrgest.

3. Sa olled Pea, meiege So ommad liikmed
alle.

õleme, Sa ello meile annad. Sa pörad ärra õnnetust, Ja rammio, joudo, õnnistust Neil' ust. liõkuile jaggad. Käna, Sata Minno mele se eest jälle sind ka kütma, Ja sind se eest auustama.

4. Oh! wotta, armas Jesus, ka Meid sinno pole tommata, So riki takkanouda, Meid keigest pattust puhhast, Ja puhhitusseks kinnita Siit tühjast ärrajouda, Kõrkust, Uhkust, Mahhajätta, sulle tõtta, meel kanda, Mis sa wottad peäle panna.

5 Oh! olle meie kaitsta, Jä melle, Jesus warjusk ka, Et lodame so peäle; Siin polle muud kui willetsus, Seäl on suur rõõm ja õnnistus, Oh kule meie heäle! Pettus, Kurjus, Nist ja hädda iggapäwa murret tewad Waewades keik waggad hinged.

6. Oh Jesus! kes sa meie heaks So werre läbbt meie Peaks Se puhha sisse läinud Keik meie hädda löppeta, Ja wotta meid siit ülles ka, Seed oled lah-ti teinud. Se eest Tõest Ridetakse, auustakse sinno nimme, Wi meid agga pea siina.

75.

Auf diesen Tag bedenken wir zc.

Wisil: Au, Citus olgo iggawest zc.

SEl päwal meie mõtleme, Et Kristus taewa läinud, Ja tedda järgest pallume, Kes sedda head meil' teinud, Et tahhaks olla abimees, Meid kaitsta keige hädda sees, Kes ellame sin waewas.

2. Müüd tänno olgo Jummalal', Kes teinud meile lah-ti Se taewa ust, mis patto al Neil' enne Finnipetti; Kes sedda ussub süddamest, Sesamma wotko keigest wäest Jesusse sanna luulda.

3. Kes ommad himmad armastab Ning wot-
tab sedda tehha, Misga ta Jesust wihhastab, Ei
se sa taewast nähha, Waid se, kes ussub, wottab
ka, Kui usk on õige, ellada, Ni kuida Jummal
tahhab.

4. Siis meie taewa lähhame, Kui Jäsa ihhal-
dame, Ning laia tee peält lahkame, Ja waggaid
armastame, Need uskwad häddas kindlaste
Ning armastawad järgeste Seks, kuni kokko
sawad.

5. Se pääw siis lähháb rõõmsamaks, Kui
Jummal tehha wottab Meid omma Poia iarnat-
seks, Nüüd südda sinna watab; Käl seal on rõ-
mo rohkeste Se Jäsa jures järgeste, Meid aitko
Jummal sinna.

6 Nüüd Jesus olgo tiberud, Kes meie eest on
surnud, Ning surnust ülesärratud, Meil' Jäsa
armo saatnud, Et meie nüüd ei hukka sa, Ei igga-
weste jurre ka, Waid elle jisse same.

76.

Auf Christi Himmelfahrt allein re.

Wisl: Au, titus olgo iggawest re.

So taewaminnemise peäl, Oh Kristus! min-
na lodan. Et sinno seltn nouan teal, Sega
teik wallo woidan. Käl õigel aial järrele Ka liid-
med tommad taewasse, Sesi pea on taewas isse.

2. Et ülles taewa läinud sa, Se sured annid
fatab, Mo südda kusti maialt ka Ku: taewast rah-
ho otab; Sesi, kuhho läind mo warrandus, Ka
sin.

sikna lääd mo himmustus, Sind, Jesus! wägga nonan.

3. Se arm, oh Jssand! sago mull' So taewa minnemisfest, Et diges uskus jouan full', Keik patud jättan noppest, Et wimaks woin, kui tahhad sa, Siit ilmast rõmus lahkuda; Mo palwed, Jssand kule!

Pühast Waimust

ehf

Nellipühhi Laulus.

77.

Komm Gott Schöpfer/ heiltiger Geist etc.

S Jummal Eoja, pühha Waim! Mo südda on ni wägga tulim, Oh! täida sedda armoga, Ning keigest pattust puhhasta.

2. Sind rõmustajaks hütakse, Sind meile taewast antakse. Mo süddant, Jssand, sojenda So kalli armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind Jssa sõrmeks petakse, Sa jaggad ülle ilma-ma Ja fanna tutwa kelega.

4. Te targaks meie moistusse, Eas' paista omma walgusse, Keik waesed, nõdrad flnrita, Ning pea ülles armoga.

5. Oh! aia kurja waimo silt, Ja hingel' anna rah-

rahho nüüd, Et nenda käime järrelge, Kui sinna satad diete.

6. Meid Jäsa tundma õppeta, Ning temma Poega Jē uist ka, Et ussume keik süddamest, Et läh, äo wälja mollemist.

7. Au õlgo keigest süddamest, Ning tänno ikka igg weest Nüüd Jēsale ning Poiale, Ka selle pühha Waimule.

78.

O Heil'ger Geist! kehre bey uns ein etc.

Wisil: Nüüd paistab meie kauniste etc.

Sh pühha Waim! meil tulle sa Nüüd süddamesse ellama, Oh tulle, walgustaja! So paistus paisteo wäggewast, Meid tehko targaks nobbedast, Oh õlge rõmustaja! Kui sa Nenda Melle tuled, palwet tuled, siis saab meile Ma peäl taewa elko jälle.

2. Sa kinkid tarkust wäggaile, Ja atwad nende moistrusse, Kes sind siin armastawad. Oh! anna se! get õppetust, Ja õiget tõe tunnistust Neil', Kes sind kummarawad. Tõtta! Wõtta! Mis on mulle, õlgo sulle ommaks anniks, Meel ja mõtte sinno auuks.

3. Sa targa nouu andia! Meid õiget teed siin jubhata Ja peästa eksitussest, Et meie sust ei taggane, Ja süddamest sind tenime Siin sures willetsusse. Joua, Joua Ennesele ommaks jälle, Kes siin lootwad, Sinno rõmustamist ootwad.

4. Kui kurratiga tapleme Ja kiusatusses woitleme, Siis wotta flinnitada. Ei putu meisse waenlane,

Jane, Kui sa meid hoiad warjule, Ja tehhad rõ-
mustada. Anna Nenda Meite rõhkest ommast
kaest omma rõno, Se meil' murren warraks olgo.

5. Sa keigeparras abbimees, Kui on siin meie
süddames So kallis pühha sanna, Siis sust ei
ükski lahuta, Se on meil' tarwis löymatta, So
tarkest meile anna. Tulle Mulle Süddamesse
ja mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kristus
mulle tutwaks.

6. Oh! õppeta meid heldeste Ka armo teha
wennale, Sa armo tullofenne! Keif wiha, wae-
no löppeta, Siis woime armus ellada, Sa olled
rahholinne; Et sa ikka Woiksid jada meile teada,
keiges waewas On meil rõno, rahho taewas.

7. Meid omma wäega linnita, Ja anna püh-
hast ellada, Keif pattud seisks tahha. Oh! õp-
peta meid kassinust, Keif kurja lihha himmustus
Meist hopis jägo mahha. Uia, Sata Minno
mele õige tele taewa ülles; Siinna ikka jään so
sülless'.

79.

Komm/ o komm/ du Geist des Lebens ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja ic.

Oh! sa ello Waim, meil' tulle, Wägger
Jummal iggawest, Omma wäega meile olle
Peästjaks surma woimusfest, Tulleb sinnust wal-
gustus, Lõppeb ärra pimmedus.

2 Anna meie süddamesse Targal kombel ella-
da, Rinnita meid wäggerwaste Sinno tahtmist
t g g ma. Kes sind tunneb diete, Cedda petta
üksige.

3. Op.

3. Öppetä meid efsitusfes Sigib jälgi otsima, Eas-
se meid, Kes rummalusfes, Tõe tee peäl kõndida.
Anna, et saaks parrandud, Mis on enne efsitud.

4. Tunnista meil issi sedda, Meid so lapsed olle-
wad, Juhhata, kui juhtub hädda, Issa peäle wa-
tama. Kui nou pudub keikile, Siis hea nou on
temmale.

5. Keiges waimo ahhastusfes Dhka sinna meie
sees; Meie palwes, dhkamisses Seisa issi meie eest,
Et saaks lotus kinnitud, Palwe wasto woetud.

6. Kui on rõmo kassuaste. Sure raske murre
sees, Abbi tulleb waewalt kätte, Aeg on iggaw
kannates; Meie hinged rõmusta, Kannatust meid
öppetä.

7. Tahhab meid ka kurrat neelda, Olle wäg-
gew abbimees, Wõtta temma wihha keelda, Ella
issi meie sees; Kui ta wägga hirmutab, Siiski
meile woimus saab.

8. Kui usk tahhab nõdrafs sada, Pea sedda
ülkewel, Siis ei woi ka woimust jätta Selle kur-
ja waenlasel. Kõl ma ollen julge teäl Sinno püh-
ha sanna peäl.

9. Saab siit ilmaft ärrajouda, Tulleb wiimne
tunnike, Siis mo hinge wotta nouda Omma rõ-
mo-rigisse, Seäl on hinge rõmustus, Keigekallim
parrandus.

80.

Koium/ Heiliger Geist/ H Erre Gott ic.

GH pühha Waim! nüüd Tulle sa, Ja taida ar-
mo tullega So rahwa süddame ja mele, Et
armo nältwad diete! Oh Issand! omma san-
naga

naga Meid ussule keik foggud sa, Ja rahwast keigest ilma-maast, Sest lidame sind süddamest. Halleluja! Halleluja!

2. Oh pühha walgus! Awwita, Et meie woime õppida Keik tundma diget Jummalat. Kui sinna kirjas tunnistad. Oh! kela kurea teggemast Ja muud kui Jesust õppimast, Meid diges uskus kindlaks te, Et temma peäle lodame. Halleluja, Halleluja!

3. Sa pühha armo tulloke, Meid usso läbbi kindlaks te, Et pühhaste sind tenime, Ei risti aial taggane. Oh! aita omma armoga Keik lihha nõdrust kinnita, Et meie hästi wõitieme, Ja sust ei lahku ialge. Halleluja, Halleluja!

81.

Komm / komm / o Himmels-Taube &c.

Wisil: Ei lahku minna sinust &c.

Oh! taewa tuikenne. Sa kallis pühha Waim, So armo tullokenne, Sa dige rõmo taim, Oh! tulle minnule Siin minno jure sama, Et on hea asse teada Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehitanud Jo sedda ussoga, Ja sedda puhhastanud Jo omma werrega, Ja sedda walmistand Siin hõnests Jummalale Sell' keigedõrgemale, Ja armust kinnitand.

3. Oh! tulle jahutajaks Kui willo wihmoke, Ja heiteks õnnistajaks So wagga rahwale, Ja wõotata kossuta Kes nõdrad, woimatamad, Kes wõetimid ja haiged, So armo anniga.

4. Sa

4. Sa olled argadele Eest seisja, abimees, Ning waestel' kartlikkuile Üks toitja waesusses, Neid haigid parrandad, Neid eksioid sa satad, Neid murrelikkuid peastad, Kes sögge, juhhatad.

5. Keik innimeste meled, Kus tahhad, Kånad sa, Keik kurja nou ja mõtted Teed sinna tühaks ka, Keik kõrkust sinna nõad, Kes kõrkid, mahhatoulad, Et iggamees siis arwab: Ennå! mis Jummal teeb.

6. Kui kurbdus tulleb peäle, Kes waewast wõssinud, Siis teed sa rõõm jälle, Et sawad koskunud, Kõl sinna üllendad; Kes agga surustellob Ja ennast targaks panned, Siis jälle allandad.

7. Kui sinno waggadele On wiimne hädda kões, Ja üllekohustele On woimus kiusates; Siis sinna amwitad, Teed tühaks kiusatussed, Ja kurjad innimesed Kõl kangest hirmutatad.

8. Kui Barao teeb waewa So Israelile, Siis nõad sa nende hädda, Kõl nou on sinnule, Sa Mosest läkkitatad, Kui sunniti neld tõle, Mis raskem pandi peäle; Neid jälle rõmustad.

9. Ma ussun kowwast sedda, Kui mul on willetust, Et kånad ärra hädda Ja keik muud õnnetust, Kui ilmas nõhha saab, Et nou on kasfinaste, Siis ikka wäggeste So heldus kinnitab.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle illemolt Kui dige jahhutaja, Siis murre lõppeb tealt, Mo wigga tead sa, Et melle liggi olled, Ja süddamesse tuled; Oh tulle mulle ka!

82.

O du allersüßte Freude ic.

Wifil: Sion kaebab sures häddas ic.

Pühha Waim, sa ainus abbi, Meie walgus olled sa, Kes sa häddas armo läbbi Meie ei jätta katsmatta; Keige asja teggia, Ilma ülespiddaja, Heida armo minno peäle, Kule minno laulo heäle.

2. Keigefallim hinge warra, Minno Issand olled sa, Kes sind ial põlgab ärra, Peab hukka minnema; Issand tulle armoga Minno sisse ekkama, Et ma patto mahhajäitan, Sinno sanna wastowõttan.

3. Sinna tulled taewast mahha Ning toed meiele õnnistust, Wõttad ärra, mis on pahha, Ja keik hinge siggedust: Issast ning ka Jerusfest Satad armo iggawest. Anna mulle sinno õnne, Täida sega minno hinge.

4. Sa keik tarkust ärratead, Moistad keik mis sallaja, Sinna merre liwa loed, Keik woid sinna arwata; Sinna tunned rõeste, Et ma olen pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma armas olen sulle.

5. Ikka olled sinna pühha, Ei woi roppust salluda, Patto peäl' käib sinno wihha, Puhtas hinges ellad sa; Aita Issand heldeste, Wotta mind müüd diere Keigest pattust puhtaks tehha, Et ma Jummalat saan nähha.

6. Sinna taewa tuksenne Olled wägga tassane, Helde, pitkamelelinne, Head sa teed ka kurjale;

le; Aita mind siis nenda ka Dmna waenlast ar-
masta, Siis ei woi neid wihhastada, Redda wot-
tad armastada.

7. Jesand, minna pallun sedda, Kule sinna
armoga, Anna, et mind ükski hädda Sinnust ei
woi lahuta; Wotta mind so holele, Minna
tahhan koggone Ennast sinno ommaks anda, Sin-
no armo meles kanda.

8. Ei ma tahha sedda nähha Keik, mis sa ei ar-
matse: Sedda tahhan minna tehha, Mis on sin-
no tahtminne; Kela mind ka wäggewast Kurrati
meelt teggemast, Et ma temma teggo jättan, Ja
sind ükski kuulma töttan.

9. Wotta issi rammo anda, Kui pat wottab
kuisata Mind, et sudan wasto panna, Patto ar-
rasurmada; Eihha himmo ka-uta, Patted mo sees
lõppeta, Et ma woiksin ueks sada, Jummalat ni
rõnuustada.

10. Wotta mind, oh Jesand! peästa, Kui ma
juhtun eksima, Mind ka jälle üllestõsta, Kui ma
fattrun langema; Kui mo surma tund on käes, Ol-
le sinna abbimees, Wotta pärrast sedda waewa
Mind so jure ülles taewa.

83.

Nun bitten wir den heiligen Geist 2c.

Sind pühha Waimo pallume, Oh! anna us-
ko kndlaste, Kui surm tulles, wotta Hel-
deste meid hoida, Et siis waerda järrel' Boime
rõmo leida. Käreleison.

2. Sa walgus, paista selgeste, Et Jesust
Kris-

Kristust tunneme, Ning et meie woime Lota tem-
ma peäle, Kes meid on saatnud Dige issa-male,
Kürieleison.

3. Sa maggus arm, so armoga Meid aita ar-
mus ellada, Et armastame Teine teist nüüd süd-
damest, Ning ühhel meel Ellame siin keigest wäest,
Kürieleison.

4. Sa rõmustaja hädda sees, Oh! olle surmas
abbimees, Et ei lähhä arak's Meled sures häbbis,
Kui rõstab waenlane Süüd meie süddames, Kü-
rieleison.

84.

Gott Vater / sende deinen Geist zc.

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd zc.

SD waimo, Issa, läkkita! Et Poeg sind käft-
nud palluda, Siis anna taewast tedda. Kui
õpperas, ni pallume, Ja sinno pole õhkame, Oh!
ärä põlga sedda.

2. Ei ükski woinud tenida Ehk omma nouga
pärriada Se Waimo ennesele: Se on üks jelge
armo hä, Mis surma läbbi helbeste On Kristus
saatnud melle.

3. Se peäle Jummal hallastas, Et juhtusime
Adamas Ni sure hädda sisse: Se läbbi, Jum-
mal parrago! Et ollime ni armoto, Sai kurrat
woimust tsse.

4. Nüüd agga, Issand, teame, Ja uskus me-
les peame, Mis Kristusfest meil todi, Et temma
omma surmaga Meil' annab taewast pärriada,
Kui tedda risti podi.

5. Meil' usko armust antakse, Ja pühast Wat-
must seatakse, Ei meie tõ se olle. Kui pea Jõ-
sand, sinnota Mo õige usk woib lõppeda, Kui sa
ei appi tulle.

6. Kui kurjad usko liusawad, Ja kurjast was-
topannewad, Woib pühha Waim meid hoida;
Ehk kurrat põrgolistega Meid wotrab kangest hir-
muta, Ei woi ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid armultab Ja nõd-
russes meid kossutab, Siis saab kül woimus mei-
le. Ehk mässago kül kurratid, Ei suda nemmad
ühtegit, Ei sa ka woimust neile.

8. Ta põrgo paelad katkestab, Ja meie süddant
rõmustab, Kui murre tulleb peäle: Kui juhtub rist
ja õnnetus, Siis on ta meie rõmustus, Ja kuleb
paltwe heäle.

9. Rist tehko kül meil' kibbedat, Se pühha
Waim teeb maggusat, On walgus pimmedusses;
Et koggodus woib rõmoga Siin ilmas rahhu el-
lada Ni sures willetsusses.

10. Meid temma tõest armastab, Kes Jumma-
lat kui Jõsandat Siin keigest melest kartwad. Ta
wallitseb neid kassinaid, Meid tassasid ja madda-
laid, Ja neid, kes pattust põõrwad.

11. Ei lahku temma ialge, Jääb meie jure tru-
is-
te Ka wiimses surma waewas. Kui keik ma-ilm
siin hukka lääb, Siis temma meile õsaks jääb,
Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Jõsa, helde jaggaja! Oh! kule paltwet
armoga, Ja sedda andi anna. So waimo meile
lakkita, Siin temma läbbi juhata, Ja taewasse
meid kanna.

Laulud Kolm-ainust Jummalast.

85.

Allein Gott in der Höh' sey Ehr 2c.

NU, kitus olgo iggawest Sell' aino Jummalale, Et temma surest heidusfest Meid arwitanud jälle. Meist. melehea on Jummalal, Suur rahho: pölw on taewa al, Keif waen on otja sanud.

2. Sind, Issa, meie kidade Ning pallume sult abbi, Kes pead ülles targaste Keif omma san-na läbbi; So wäggi se on otsata, Mis tahhad, peab sundima, Sa olled kaunis Issand.

3. Oh! Jesus õnnisteggia, Kes Issast tuled taewast, Meid tahtsid sinna leppita Ja peasta ärra waewast. Ma pallun keigest süddamest Sind, Kallist wagga tallekest, Oh! anna meile armo.

4. Oh pühha Waim! sa abbimees, Sa rõnustaja taewast, Meid hoia kurja waimo eest, Et Jesus peastis waewast Meid omma kalli surmaga, Sepärrast seisab lõpmatta Se peäle meie lotus.

110.

Gott der Vater wohn uns bey 2c.

SUmmal Issa, meile jä, Meid peasta kurjast ärra, Keigest pattust lahti te, Meid aita õnnast surra. Kurratist meid peasta sa, Lass' meid

so peäle lota, Ning sinnust abbi ota, Keik sinno
kå-est wotta. Lass' meid olla sinno sees, So om-
maks ennast anda, Ning kurja wasto panna,
So sanna meles kanda. Amen, Amen, se on jah,
Nüüd laulgem keik Halleluja!

2. JEsus Kristus, meile jä, Meid 2c.

3. Pühha Waim, ka meile jä, Meid 2c.

87.

Kyrie / ach Vater allerhöchster G-ott, 2c.

Kürrie, Oh! Jummal Jssakõrges wäes, So
kåsko põlgab iggawes, Oh! ärra nuhtle
sõggedust, Mis hin teeb paljo eksitust. Oh heida
armo!

2. Kriste, Se, walgus, wärraw olled sa, Sa
olled tõdde, ello ka, Se Jssakõrges iggawest,
Res rõmustab meid süddamest, Oh heida armo!

3. Kürrie, Oh pühha Waim! meid hädda seest
Nüüd armust peästa iggawest: Meid ärra jätta
aitmatta, Res so peäl lootwad ussoga, Oh heida
armo!

88.

Nun mach uns heilig / H-erre G-ott 2c.

Wisil: Oh Jesus Kristus! tulle sa 2c.

Nüüd te mind pühhaks armoga, Ning minno
südda puhhasta. Oh! Jummal Jssakõrges, kaitse
mind, Et süddamest ma kidan sind.

2. Oh! Jesus õnnisteggia Mind peässiid om-
ma werrega, Ma pallun sind ni heldeste, So
rahho anna minnule.

3. Oh!

3. Oh! pühha Waim, mind walgusta, Mind
täida omma armsoga, Mo arga süddant rõmudta,
Et sulle ellan kartmatta.

4. Kolm-ainus Jummal surest wäest, Kes oled
Jummal iggawest, Mind kule ning mind awwita,
Au olgo sulle lõpmatta!

Jani Päwal.

Safaria Ritusse-Laul.

89.

Gelobet sey der Herr / der 2c.

Wisil: Minno hing auustab wägga 2c.

Lõdetud olgo Issand, Israeli Jummal,
Et temma on tulnud katsma ja ärralun-
nastamist saatnud omma rahwale;

2. Ja on meile ärratanud õnnistusse sarwe,
Omma sullase Laweti koiast,

3. (Menda kui temma on rääkinud omma püh-
ha Prohwetide su läbbi, Kes ma ilma algmissest
on olnud.)

4. Et temma meid piddi ärrapeästima Meie
waenlaste käest, ja keikide käest, kes meid wih-
kawad;

5. Ning meie wannematte peäle hallastama Ja
omma pühha seädusse meie tulletama.

6. Se wande järrele, mis ta on wandunud
Meie Issale Abraamile;

7. Meile anda, et meie, kui ärrapeästetud om-

ma waenlaste kääst, Ilma kartmatta tedda pid-
dize tenima,

8. Pühhitsusjes ja õlgusjes temma ees Keige
meie ello aega.

9. Ning, sinna Lapsok, sind peab Keige kõrge-
ma Prohwetiks hütama; Sest sinna pead Jesan-
da palle eel kääma temma teed walmistama.

10. Õnnistusse tundmist andma temma rah-
wale Nende pattude andeks-andmisse sees;

11. Meie Jummalala süddamelikko hallastusse
läbbi, Misga meid on tulnud katsma se tuismin-
ne kõrgest;

12. Ja paistma neile, kes istwad pimmedusjes
ja surma warjus, Ja meie jallad rahho tee peäle
seädma.

13. Ritus ja au õlgs Jummalale Jesale, ning
selle Poiale Ning selle pühhale Waimule.

14. Nenda kui olli algmisjes nüüd ning ikka,
Ja iggaweste iggaweseks aiaks, Amen.

Maria Katsmaminnemisse

ehf

Heina-Maria Päwal.

Maria Ritusse-Laul.

90.

Meine Seele erheb't den Herren 2c.

Minno hing awustab wägga Jesandat:
Ja minno waim on wägga rõmus Jum-
mala minno õnnisteggia peäle.

2. Sest

2. Sest et temma on waatnud omma ümmar-
daja allandusse peäle; Sest wata, sest aiast kilt-
wad mind õnsaks keige põlwe-rahwas.

3. Sest mulle on suri asjo teinud Se wäggen,
ja kelle nimmi pühha on.

4. Ning temma hallastus on põlwest põlweni
Nende ülle, kes tedda kartwad.

5. Temma on omma kae-warrega suurt wägge
üllesnäitnud; Temma on laiale pillanud neid,
kes uhked on omma süddame melest.

6. Temma on wäggewaid au-järgede peäle
mahhatoukkanud, Ning allandikkuid üllendanud.

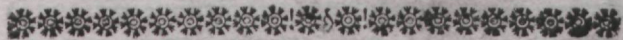
7. Kennel nälg on, nend on temma täitnud
hea annettega, Ja rikkaid tühjalt ärrasaatnud.

8. Temma on wastowotnud omma sullase Is-
raeli, Et ta piddi omma hallastust mele tulle-
ma iggaweste,

9. Nenda kui temma on rāfinud mele wanne-
matte wasto, Abraamile ja temma seemnele.

10. Kitus ja au olgo Jummalale Issale, ning
selle Poiale, Ning selle pühhale Waimule.

11. Nenda kui oli algmisses nüüd ning ikka, Ja
iggaweste iggawesseks aiaks, Amen.

Mihkli Päwal.

91.

Die Engel / die im Himmels-Licht zc.

Wisil: Nüüd risti-rahwas laulage zc.

Wied Inglid taewa walgukses, Kes Issandat
seäl

seäl kiitwad, Ja temma palle selgusses Ja sures
 auus näwad; Need JSandast on pandud teal
 Neld lapsi hoidma ilma peäl, Ja wäggewaste
 Fautsma.

2. Mis arm ja heldus on käl se, Mis Zum-
 mal teeb meil' waestel' Et Inglid hoidjaks antakse
 Ja faitjaks neil' lastel', Kes puhtast melest ussu-
 wad, Sest wotkem kita Zummalat Nüüd Inglie
 Dega taewas.

3. Oh! sage Ingli sarnatseks Ni kumbest kui ka
 melest Siin ilmas armo rigi sees, Kui ellate siin
 alles. Neist Inglift sedda tehakse, Mis Zum-
 mal tahhab üksine, Ni taewas kui siin ma peäl.

4. Oh! raiu ärra wäggewast Keif kurja ussinas-
 te, Mis kelab nenda ellaimast, Kui Inglift ellatak-
 se. Keif ilma ma au põlgage, Ja Zummalat
 siin tenige Heal meel' kui need Inglid.

5. Kes omma luliikmettele Siin melewalda an-
 nab, Ei se sa mitte taewasse, Kus Kolmford pühha
 laulab Keif Inglit-huik ja foggodus, Kes römoga
 teeb auustust Sell' surel' Zummalale.

6. Mind, armas Jesus, walmista, Et woiksin
 ikka kita Sind, Issa, pühha Waimoga, Ja sulle
 ka au nähta kui pühha Ingli sarnane, Et saan so
 auu rigisse, Oh! anna armust, Amen.

92.

Oh Gott/ der du aus Herzens Grund ic.

Wisil: Keif kallis hinge önnistus ic.

Oh Zummal! Kes sa heldussest Armastad in-
 nimesse, Teed head ka teigest süddamest, Kui
 Issa

Jessa hoiad lapsi. Sind meie wägga tainname,
Et iggapääw meil' ueste Sa lassed arme paista.

2. Keif ennama sind kidame, Et olled Ingli-
kessi So auuks lonud targaste, Et hoidwad in-
nimessti, Et meie jalg siin ialge, Kui omma tee peäl
Ednime, Ei kiwvi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Jessa tae-
was Meid mälletad ni tru-iste Siin meie sures
waewas, Et sinna armust murretsed, Kui agga
käime õiged teed, Meid Inglid hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste, Oh Jessand! arma-
matta, Ei sünni se, et peame Sull' jama tanna-
matta; Sepärrast meie tanname, Ja julgest ül-
lesträgime So sure helde armo.

5. Meed Inglid on jo wäggewad, Ja meie kõr-
was seiswad, Ja fir' kud, kolid, wannemad Kui
kanged mehhed kaitswad, Et jänud alles rikk-
matta, Ei kaddund ärra kuulmatta Sel kangel
kurjal aial.

6. Oh! anna meid siin lõpmatta Sind südda-
mest ka karta, Et meie omma pattoga Ei Inglid
ärraata, Et armastame pühhitsust, Ja armo,
puhtust, allandust, Et kawwalust ei olle.

7. Meid lasse sinno immed ka, Mis silmadega
näme, Mis näitab meil' keif ilma-ma, Ja sinno
fannast teame, So armo, wägge, tarkust ka So
auuks ülleskuluta, Ni kuida Inglid tewad.

8. Sa olled ka meid tännini Ni monnes häd-
das hoidnud, Ja armust päwast päwani Inglise
lääbi kaitstud; Siis anna neid ka eddasi Siin
keikis paikus allati Mei' ümber leri tehha.

9. So pühharisti-koggodus Ka nende holeks ol-

90, Ja igga male õnnistust Ja rahho järgest tulgo,
Et nemmad ka keie õnnetust Ja põrgoliste lam-
walust Meist keikist ärräkeelwad.

10. Meid enno wiimseks kängest wäest Meid
Kurrati käest peästa, Ja meie wäeste hingekest
Abrami sülle sata, Kus taewa wäggi rõmustab
Ja pühha! pühha! pühha! saab Seäl lõpma-
ta ka lauldud.

Pühhasi Jummalala Sannast.

93.

Liebster Jesu / wir sind hier zc.

Nõmas Jesus! awwita Sinno fanna
hästi kuuida, Meelt ja mõtted walmis-
ta, Palwet armusi wastowotta. Sin-
no Waim meid walgustago, Ma peält taewa
juhhatago.

2. Meil on selge rummalus, Kui so pühha
Waim ei õppe, Süddames on plimmedus, Ei se
ennefest siin lõppe. Meie kühhogi ei kõlba, Kui sa
isfi meid ei sata.

3. Oh! sa walgus walgusfest, Kes meil' Is-
sast taewast antud, Te, ma pallun süddamest,
Süddant, suud ja kõrwad lahti. Palwed, laulud
Jesus! sinna Lasse hästi korda minna.

94.

Nun Gott Lob! es ist vollbracht zc.

Jummal olgo tännatud, Keie on hästi korda
läi.

läinud, Palwed, laulud, õppetud; Jummal on
keik hästi teinud. Wortem sedda mele panna,
Se eest temmale au anda.

2. Läkki kois rahhoga, Jummal on meid õn-
nistanud, Ellagem siis nenda ka, Kuida temma
õppetanud. Pühha Waim meid juhhatago, Ja
meid ennam walmistago.

3. Läh' me ellik tulleme, On ning rahho meile
olgo; Ani ko jätke leiwale, Jummal keikis appi
tulgo, Aitko õnsast ärrasurra, Ja meid wiimselt
taewa tulla.

95.

Herr Jesu Christ dich zu uns wend zc.

Dh Jesus Kristus! tulle sa, So Waimo meile
läkkita, Kes meid woiks aita armoga, Ning
tõde tele juhata.

2. Se lahti suud sind tännada, Ja meie süddant
walmista; Se õige usso anna ka, So nimme
tundma õppeta.

3. Siis laulame kui Inglid, ka: Dh pühha!
pühha! olled sa, Ning pallest pallesse seäl ka
Sind näme õnsa rõmoga.

4. Au selle taewa Issale, Au temma aino
Poiale, Au pühhal' Waimul' iggawest, Ning
tänno andkera keigest wäest.

96.

O Mensch! wie ist dein Herz bestellt zc.

Wisil: Need wallatumad kütlewad zc.

Sa innimenne! ussinast Dh wata warra, hilja,
Mis kaswab sinno süddamest, Kas ohha-
fad

Kad, wi si wilja? Sest wiljast semet tunt ukse, Mis sinno si sse tehakse, Teeb waenlane, woi Jummal?

2. Ons sinno südda kowwa te, Kus käiad läbbikäiwad, Ja ühhe raia sarnane, Kus lin nud semet sõwad, Siis sinna ärra mõtlege, Et on üks tühhi assi se, Ja ärra naeruks panne.

3. Ons seme ärratallatud, Ja ärrasõdud lindust, Siis usk on ärrakaddunud, Ja polle hingel toidust, Kui temma laugend kõrwale, Ei tunne südda ühtege, Siis ello te on kinni.

4. Ons südda pae sarnane, Pat sedda kowwaks teinud, Ei kaska seme suguge, Siis temma hukka läinud, Ei polle marga paele, Ei sa seälte wägge seemnele Seäl kossuda ja ditsta.

5. Ons südda pattustpõõrmatta, Ja polle katki murtud, Siis on se ilma sugguta, Ei olle patto tunnud; Kui murrestes sa allandad, Ja pallud usk us Jummalat, Siis temma kossub jälle.

6. Kui ohhakad on süddames, Ja selle ello murre, Et pead luggu rikkussest, Et nalga sa ei surre; Siis temma semet lämmatab, Et temma hopis hukka saab, Sest õige kahjo sünnib.

7. Ni luggu on, Kui noutakse Ma-ilma himmo agga, Muud middagi ka hoitakse Kui warra, wilja tagga; Siis kaub ärra iggawest Se ello sanna süddamest, Ei kaäna ial wilja.

8. Ka, Jummal olgo tännatud! On head maad ilmas nähha, Mis diete on harritud, Ja Jummalale teada, Seäl seme, kedda Jummal loob, Käl faddakordse wilja toob; Se on üks õige südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo nüüd, Ja ärgo ennast

wotta piddada, Mo peäle loda üksine, Mull' anna ennast koggone. Kurielison.

3. Mo nimme pea auu sees, Mind pallu, kui sul hädä kääs, Se pühhapäwa pühhitse, Et so sees tehha woin mo tö. Kurielison.

4. So issa wotta auusta, Ka emma kawa-lusfeta, Ning ärra ella wiha sees, Ja olle kassin naese mees. Kurielison.

5. Muind' omma ärra warrasta, Mis walle, ärra tunnista, Ning ärra püa wodra naest, Eh' wodra perret, wilja, weist. Kurielison.

99.

Diß sind die heil'gen zehn Gebot 2c.

Need kümre kääsko moistkem näüd, Need näitwad meile patto süüd, Neid sanud Moses Jummalalt, Ning toi neid meile üllewelt. Kurielison.

2. So Jummal üksnes ollen ma, Muid ärra wotta auusta, Mo peäle loda süddamest, Ning armasta mind keigest wäest. Kurielison.

3. Oh! ärra wotta nimmeta Mo kallist nimme asjata, Waid hua appi süddamest, Ning kida mind ka iggawest. Kurielison.

4. Sa pead omma perrega Sel pühhapäwal hingama, Kas' seista argi-päwa tödd, Et Jummal sinno sees teeks hädä. Kurielison.

5. So issa ilka auusta, Ning emma ärra unusta, Kui jouad neile tehha hädä, Siis sinua kawa ellus' jädä. Kurielison.

6. Ei pea tapma, wihtama, Ei maksma kurja

Furjaga, Waid olle kaunis tassane, Te head so wihhameestele. Kurielison.

7. Ja puhtaks abbiello sees, Teist ärra pua süd-
dames, Keik roppust wotta wihkada, Ja ikka
puhtast ellada. Kurielison.

8. Muind' omma ärra warrasta, Piig kasso jä-
go noudmatta, So ommast aita liggimest, Ning
iagga waestel' ommast kaest. Kurielison.

9. Ka ärra rägi kawwalast, Ja karda wasset
ütlemast, Kes süta, sell' eest kosta sa, Mis õige,
sedda tunnista. Kurielison.

10. Sul ärgo olgo himmustust Gest, mis on
teise pärrandus, Te liggimesel' nenda hääd, Kui
lõst-ennesele teed. Kurielison.

11. Muid naesi ärra himmusta, Ning wobra
orja linnita, Et nemmad jäwad paigale, Ning
teggewad tödd ausaste. Kurielison.

12. Neist kaskust meie õppime, Et pat meid
rikk'nud furjaste, Ja kuida Jummal tahhab ka,
Et ello peab petama. Kurielison.

13. Meid armust Jesus armwita, Sa olled õn-
nisteggia, Meil polle abbi ommast tööst, Se sa-
tab pörgo iggawest. Kurielison.

Pühast Kristi-Utsust.

100.

Wir glauben all' an einen Gott zc.

Mie ussume Keik aino Jummal Ma
ning taewa Loja sisse, Kes issa kom-
bel armoga Meid teik lapsiks hüab
isse.

isfe. Temma tahhab ikka toita, Jhho, hinge hästi hoida, Kurja tahhab ikka keelda, Kui meid kurrat püab neelda, Sa kannab murret meie eest Kui wäggen Jummal iggawest.

2. Meie ussume Jესusse Kristusse Jummalaning innimesse, Kes õnnistust toob keikile, Jēsa aino Poia sisse, Kes Mariast lapsokenne Sündind tõssin'innimenne, Ueskus pühhast Waimust sadud, Meie heaks ma-ilma tulnud, On surnud risti sambas tõest, ning tousnud ülles ommast wäest.

3. Meie ussume Pühha Waimo sisse, Kes Jēsa ning se Poiaga üks Jummal on, ja wottab isfe Keik kurwad ma peäl rõmusta, Annab andi ilma peäle, Risti-rahwal' ühhe mele, Süüd siin andeks annetakse, Jhho mulda maetakse, Se peab tousma mulla seest, Ning ello sama iggawest.

101.

Gott Vater, der du alle Dinge zc.

Wisil: Kes Jummalat ni lassēb tehha zc.

Dh Jummal Jēsa! ilma Poia, Ja keige asja teggia, Sa keige rahwa õnne toja, Sind kiidab keik je ilma-ma; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jēsa! iggawest.

2. Jo iggawest ja enne ilma So Poeg on sinust sündinud, Kui lõppetastid wanna aega, On temma taewast lakkitud, Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jēsa! iggawest.

3. Sa olled Poegas wallitsenud Meid enne ilma

ma ollemist, Ja ommaks lapsiks wastowotnud,
Kui teggid kindla leppimist; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

4. Kui päwast walgus wäljatulleb, Ja wessi
touseb hallikast, Ni sinna meie walgus olled, Keif
head sa jaggad saggedast; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

5. Sa lassed omma päwa toustä Ni kurjale
kui waggale. So heldast annad sinna paista, Et
nubtle ial äkkiste; Sind auustakse süddamest, Oh
Jummal Issa! iggawest.

6. Sa olled armust taewa lonud Neil' io ma-
ilma algmisses, Reid sanna läbbi liggi tonud, Et
õnsaks same iggawest; Sind auustakse süddamest,
Oh Jummal Issa! iggawest.

7. Se, kes on ilma armamatta, Ja kenne wäg-
gi modtmara; Ja surus ilma mõtlematta, Se
samma ilma noudmatta; Sind auustakse südda-
mest, Oh Jummal Issa! iggawest.

8. Ma, taewas on täis sinno auu, Keif loju-
sed sind palluwad, Keif kiitwad sinno targa nouu,
Kes ial ma peäl ellawad; Sind auustakse südda-
mest, Oh Jummal Issa! iggawest.

9. Sind auustab keif Ingli-wäggi, Ja laul-
wad pühha! pühha! ka, Kes algmisses suurt im-
met teggi, Ka jedda kiitwad lõpmatta; Sind auus-
takse süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

10. Keif pühhad õnsad taewalised Sind kiit-
wad sure heglega, Ma peäl keif risti-innimesed
Sind kummardawad auuga. Sind auustakse
süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

11. So nimmi sago pühhaks perud, So riik
meil tulgo ilma peäl, Mis tahhad, sago nenda teh-
tud, Kui tehhaks taewas üllewel, Meil' jagga leiba
heldest kääst, Ning jagga ennast iggawest.

12. Meil' wotta süüd ni andeks anda, Kui meie
andeks anname, Meid ärra klusatusse sata, Et kei-
gest kurjast peäsime, Sull' olgo keigest süddamest
Mu, Kitus, tånno iggawest.

102.

Versuchet euch doch selbst ic.

Wisil: Oh! wortem Jummalat Suust ic.

OH! wõrke katsuda Ja süddant lähhiwata,
Kas õlge uff teil on, Kas Kristus seält on lei-
da; Arm, heldus, allandus, Witkmeel ja kanna-
tus, Ja melest tasfane, On temma õppetus.

1. Uff selge walgus on, Ja hingest leietakse,
Ja paistab õmmeti Kui koit ni wallusasta, Teeb
Jesu sarnatsels, Se näikse selgeste, Uut süddant
meile teeb, Kui uest sünnime.

3. Uff tõest Kristusfest Saab ello ennesele, Ja
jaggab lähhamal' Head heldest melest jälle; Et
temma Kristusfes Siis armust rikkaks saab, Sest
fidab ikka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Uff lodab kindlaste, Mis Jummal toota-
nud, Mis temma rākinud Ja sannas kinnitanud,
Se lotus liikmatta Jāāb seisma korowaste, Et
hāddas, ristis ka Ei liugu kuhhoge.

5. Kel uff on, Kūl se woib ka nenda armastada,
Et sedda Jummalast Peab rohkest tasfutama, Ni

Euida Jummal teeb, Ni heal' kui kurjale, Ni temma süddamest Teeb neile keikile.

6. Se armas Jummal on Ka omma Poia annud, Kui meie alles weel Ta peäle wihha kannud, Kui sedda diete So mele tulletad, Siis wihha mohhajaab, Siis tõest armastad.

7. Kui Jummal teggi meil', Ni tehkem wental' jälle, Kes sulle kurja teeb, Oh! te head sinna selle; Kui kegi waanub sind, Siis tedda õnnista, Se tasiutakse keik Se taewa aunga.

8. Kui Jummal panneb sind Uht rasket risti kandma, Ust sedda kergeks teeb, Ja kannatust woib anda, Et sa ei nurrise, Waid pallud Jummalat, Kül temma pea siis So hädda lõppetab.

9. Ust annab õppetust, Sest muido olled rummal, Kui suur so wigga on, Kui hea ja helde Jummal; Se satab palwele, Ja otab Kristussest Head tehha joudo siin, Ja mitte ennesest.

10. Ust õppib üksine Sind Jesu peäle waatma, Ta Waim ükspäinis sind Head teggema woib sata, Et kangekaelust ning Eiigiulgust surretad, Et Jummal sinnust ei Sa ial wihhastud.

11. Siis wotta katsuda, Kas Kristus so sees ellab, Se on, mis pärrast ust Ni kangest murret peab, Se annab õigust sull', Woib pattust puhhastada, Teeb rõmo joudo ka Head teud teggema.

12. Oh Issand: wotta siis Mo usko kasmata, Ei olle ellades Ma siis heast teust ilma, Kus õige walgus on, Seäl temma paistab ka, Et Jummal minno sees Woiks järgest ellada.

Issa meie Palwest.

103.

Ist es nicht ein Werck. der Gnaden ꝛ.

Wisil: Arka ülles, minno südda ꝛ.

Sis se olle arm ja heldus Jummalaga Edn-
nelda, Et sel pattusel on julgus Temma
ette astuda, Et ta wottab armasta,
Pattud andeks anda ka, Ja, kui igganes on waia,
Julgeme siis palwel' tulla.

2. Mõtle ikka, pea meles, Mis suur woimus
palwele, Ons sul rist ja hädda alles, Eoda agga
kõrwaste; Olgo sinno palwe heäl Kõl sin maas
so lambris teal, Temma woib, et ussu sinna,
Siiski ülles taewa minna.

3. Sinna risti-innimenne, Wõtta järgest pal-
luda; Palwed, oh! mis immelinne, Woitwad tae-
wast arwada; Tahhab kurrat määsada, Ja sind
kurjast kiusada, Jhho, hinge pörgo sata, Sind ta
peab rahhul jarma.

4. Jesus pallus sagedaste, Wõttab meid ka
õppeta, Et kui Issa ussinaste Wõttame siin pal-
luda, Siis ta näitab selgeste, Kui suur tullo pal-
wele, Et se läbbi waggadele Taewa te on lahti
jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharettil' kius-
fates, Kui ei pea ukkutama Waenlane sind wih-
hastes; Olgo siis se üllem tõ, Et sa tõttad pal-
wele, Jummal woib kõi ärrakeelda, Et sind kur-
rat ei woi neelda.

6. Kui sind ristis waewatakse, Wotta warsi dhkada; Kui sind wägga hirmutakse, Oh! siis mele tulleta, Et on Jummal üllewel, Kes woib peästa häddast teäl, Wata agga temma peäle, Temma aitab murreš jälle.

7. Temma annab mis on, waia Omma waeste lastele: Jhho, hinge, ello maia Hoiab temma heldeste, Keif mis pudub sinnule, Sedda faeba temma'e, Mis sull' ial murret satab, Sedda temma ärrawottab.

8. Ärra mötle fakspiddi, Jummal aitab tōeste, Tulle agga temma liggi, Pallu, dhka allate, Kui ta Poia läkkitand, Kes meid pōrgust lunnastand, Eks ta peaks murret kandma Temmaga Keif meile anda?

9. Jesus, kui ta wahhest olli Omma Issa palumas, Selgus temma ümber tulli, Issa tedda auustas; Sinna usklik palluja, Pallu sedda Issa ka, Eks sa siis ka sedda tea, Et so walgus touseb pea?

10. Kui sa unnest üllesärkad, Selget päwa wa'get nääd, Mis sa parramat siis märkad, Mis sa mund kui sedda teed, Et sa warsi palwega Wottad Poja leppita. Pallu päwa Poja minnes, Palu tedda päwa tousest.

11. Kuida woid sa leiba wōtta, Mis sull' Jummal rohkest käesh Onnistab, kui sa ei tōtta Sedda tännama se eest? Koggematta se ei sa, Tawast jagatakse ka; Sa ei pea unnustama Roga wottes tännamarta.

12. Kui sa dhto mahhahheidad Unne-wodi magama,

gama, Paksus pimmedusses seisad, Tahhad rah-
hul hingada, Vallu sinna kangeste, Et sind Jum-
mal warjule Wottaks Ingli läbbi hoida, Et sind
kurrat ei saaks neelda.

13. Kui sa nenda inimesenne Palwel' ennast
walmistad, Ning sa oled waewalinne, Pallud
omma Jummalat; Omma süddant kowwaste
Panne sinna tähhele, Et sind kurri ilm ei nela Egga
pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis silmad alles Täewa pole
palludes, Temma olli Jessa sülles, Siina miina
luggatses. Kui sa lähhad palluma, Arra ilma ar-
mastata, Salga temma himmo ärra, Süddant
täewa pole pödra.

15. Agga wiimselt wotta hoida, Et need wõd-
rad mõtted ka ei so süddant ärrakäna, Siis ei jä
sa abbita. Et küll sa ei kõnnele, Oh! agga jär-
goste, Tühjad kõaned jätta mahha, Ei neid armas
Jummal tahha.

16. Kui sa uskus Jesust pead, Tedda tõest ar-
mastad, Siis sa saad, kui issi tead, Mis sa ial
himmustad. Jummal annab heldeste, Mis on
tarwis sinnule, Poda, ärgo olgo murret, Senni
kui sa õnsast surred.

104.

Vater unser im Himmelreich et

W Jessa täewa rigi sees! Sa käsüd meid keel'
süddamest kui wennaksed sind palluda, Ning
hädas appi kutsuda. Oh! aita, et ei ükski keel,
Waid palwed peaks hing ning meel.

2. So nimmi sago pühhits' tud, So sanna selgest õppetud, Et meie pühhast ellame So nimme auuks järgeste, Et kauks walle õppetus, Ja lõp peks rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno Käest Meil' nüüd ning pärrast iggawest, So Waimo omma anniga Eas' meie jures ellada; Keif pörgo wiha lämmata, So koggodust nüüd õnnista.

4. So tahtminne siin ilma peäl Sündko kut taewas üllewel, Et sega rahhul olleme, Mis meile sünnib ialge, Keif kurja tahtmist tallita, Mis puab sinnust lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ning mis muud tarwis ihule, Meid hoia tõbbe, tulle eest, Ning peästa nälja, waeno Käest, Et meie rahhul ellame, Ning sinno sanna kuleme.

6. Meil' anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid, Siis omma wihamestele Heal meel andeks anname, Ning te meid walmis kartma ka Sind süddamest hea melega.

7. Meid ärra jätta abbita, Kui kurrat hakkab Eiusama, Kui kurri rahwas ukkutab, Ning meie lihha kihhutab, Siis anna woimust kowwaste, Et usfo läbbi woidame.

8. Meid peästa keigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada; Meid hoia kurja surma eest, Ning peästa wiimse hädda seest. Oh! wotta meie hingekest So auu riki iggawest.

9. Nüüd üttelgem keif usfoga: Amen, oh Is-sand! awwita, Et meie kindlast ussume, Et meie palwet kuultakse, So sanna peäle julgeste Nüüd Amen meie laulame.

Pühast Ristmisest.

105.

Christ unser Herr zum Jordan kam 2c.

Ut Jesus sure armoga Jordani jdele tullt;
Et temma pididi teggema, Mis Jsa
seäbnud olli, Siis püdis ta Joannesest,
Et pididi rist' ma tedda, Ja seädis pühha pees-
mist, Mis parrandab keik hädda Jesusse werre
läbbi.

2. Siis pangem sedda tähhele, Mis se on: rah-
wast rist' ma, Sest Jummal käsib kowwaste, Et
peame keik uskma. Siin peab wessi ollema, Ei
siiski paljas wessi, Waid teäl on temma sanna ka
Ja pühha Waimo käsfi, Se on se rist' ja isfi.

3. Käl sedda näicid selgeste Need tähhet ning
se sanna, Mis Jsa räkis heldeste, Ja käsias
mele panna, Et ütles: minno Hoeg on se, Mul
on hea meel ta peäle: Siis kartke tedda diete, Ja
kuulge temma heäle, Ning wortke temma sanna.

4. Ka Jummal Hoeg on isfi teäl, Kes diige in-
nimenne, Ning pühha Waim on temma peäl kui
wagga tuikenne; Sest tulleb meile uskuda, Et
kui meid ristitakse, Kolm-ainus Jummal ristib ka,
Ja nenda walmistakse Meid temma ello-honeks.

5. Apostlid Jesus öppetäs: Et minge ilma sisse,
Ning tehke Jüngriks ristides Keik lodud innimes-
si: Kes ussu ning saab ristitud, Se peab önsaks
sama, Ja se on uest sündinud, Ei pea surma iäma,
Waid pärris taewa riki.

6. Seo

6. Se, kes ei wotta uskuda, Waid põlgab ära sedda, Saab patto pärrast lõpmatta. Kõl tunda ma põrgo hädä, Ei omma digus awwita, Se lähhäb pea tühja, Se pat se wottab rikkuda. Keif, mis weel hea on nähha; Ei ommast käest sa abbi.

7. Silm nääb kõi wet siin ollewa, Kui rahwast ristitakse, Ning waimus näikse usfoga, Et süddant puhhastakse, Kui ello meega tõeste Jesusse worre läbbi, Mi parrandakse rohkeste Keif meie hinge tõbbi, Mis pärritud ja tehtud.

Pühhasi Öhto-sõma-aiast.

106.

Jesus Christus, unser Heyland ic.

Jesus Kristus, Lunnastaja, Issa wiחה leppitaja, Wottis kalli surmaga Meid keif põrgo pinast peastada.

1. Omma surma mällestusfeks, Meie hinge õnnistusfeks Jaggas ihho leiwaga, Omma kallist werd meil' winaga.

2. Kes fell' laual' tahhab müüna, Togo diget usko siina, Se kes kurjast siina lääb, Lemma ello eest seil' surma sõõb.

3. Kida wägga omma Poja, Kes on annud omma Poia, Et ta sinno assemel Hinge heitnud risti samba peäl.

4. Sinna pead uskma sedda, Se roog kolbab neil',

neil', kel hädda On ning raske hinge koorm, Ja
fuur ahvastus kui õige surm.

6. Sedda õnne Jesalt taewas Pühab südda
sures waewas; Kes on ilma usfota Argo tulgo
mitte seie ka.

7. Jesus ütleb: tulge waesed, Botke armo,
mehhed, naesed, Arst ei kolba terwile, Emma nou
neist naeruks pannakse.

8. Kui sa isfi woiksid taewa Sada, miks ma
näggin waewa? Egga se roog kolba sull', Kui sa
ommast wäest saad abbi kül.

9. Kui sa ussud kindlast sedda, Ning ei salga
omma hädda, Siis sa olled walmistud, Ning so
hing saab hästi jahhutud.

10. Omma usko üllesnäita, Teiste peäle armo
heida, Et ta sinnust abbi näab, Kuida Jummal
sulle armust teeb.

107.

Gotte sey gelobet und gebenedeyet etc.

ES omma ihhoga meid ränna sõdtnud, Om
ma werrega meid jootnud, Sell' sammal
ränno ning ka kitus olgo, Se meil' hinge õnneks
tulgo. Kärteleison. So pühha ihho läbbi, oh
Jesufe! Mis Mariast sünd'nud tõeste, Meid so
pühha werrega Reiges häddas arowita. Kär-
teleison.

2. So pühha ihho mel' eest surma pandi, Sest
se ello meile anti, Suremat armo ta ei woind meil'
näita, Se ei sünni meilest heita. Kärteleison. So
arm oh Jesand! alas sinno peäl, Et so wecri
teggi.

teggi immet meil' Ning sa maksid meie süüd, Sest
on Jummal helde müü. Kūrieleison.

3. Oh Jummal! omma armo wäggi anna,
Kuulda sinno kallist sanna, Et wenna-arm meil
isfeskis olleks, Ning se roog meil' elluks tulleks.
Kūrieleison. Isjand, aita omma waimoga Sin-
no mele pārrast ellada, Et so risti-kogodus Rah-
ho saaks ja õnnistust. Kūrieleison.

108.

Ich komm jetzt als ein armer Gast zc.

Wifil: Müü risti-rahwas laulage x.

MA tullen, armas Jummal, müü, Et sa mind
kutsud wõdraks So lauale, kus kallist hüüü
Mull' walmistasid warraks. Kui nälg on minno
hingele, Kui janno minno waimule, Et hädä
tulles peäle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa korrwast mur-
ret pead, Sa olled temma toitia Ni kui sa isst
tead. Sa olled leiwaks, kaewuks ka, Kes sõdab,
jodab armoga Reid, kes sind himmustawad.

3. Siis wotta, dige karjane, Mo hinge jah-
hutada, Ja sata taewa warrale, Ja sedda kossu-
tada; Sa armo laua walmistad, Sa teikile se
ehhitad, Kes sinno peäle loorwad.

4. Kui tallekenne otsin sind Mo hinge karjast
tagga: So ello-Manna sõdab mind, Kui nälg
mind waewab wägga. So kallis werri jodab ka,
Ei üksige woi lahuta Mind sinno armust ärra.

5. Kui pödral' surest pallawast Wes himmo
peäle

peäle tulleb, Et temma külmast hallikast Siis
janno ärra-aiab: Ni järgeste ma himmustan,
Et minna pattust lahti saan Ja rõõmsaks sinno
lääbi.

6. Keik ennamiste ihaldan, Ja pallun agga
sedda, Et keik mo pattud kahhetsen, Sest need
mull' tewad hädä: Mull' diget usko anna ka,
Mind digussäga ehita, Et südda rahhul ollets.

7. Mo süddant wotta tommata Sest ilmast
taewa pole, Et ei ma- ilma armasta, So arm
mull' tulgo mele, Et armastan ka liggimest, Ja
wihha löppeb süddamest. Ni kallist roga wottes.

8. Mo sees ei olle middagi Kui agga patto
wigga, So jurest polle ühtegi Kui agga puhtust
leida, Mo sees on selge hukatus, So jures selge
õnnistus So pühhadega taewas.

9. Mo sees uut süddant walmista So pühha
Waimo läbbi, Nüüd jägo minnust mahha ka
Keik kurri tö ja häbbi. Mo meest ja mõtted juh-
hata, Mo kurjad himmud kauta, Mis enne ar-
mastasin.

10. Siis tulle armsast minnule, Mo kallis
hinge warra, Ma annan suud nüüd sinnule, Oh!
ärra põlga ärra Mo süddant, kallis peioke, Et rise
ni peäl ni kalliste Mind olled ommaks saatnud.

11. Ma tännan wägga heldeste Sind, kallis
Lunnastaja, Ja armastan sind diete, Ja otan
sedda aega, Et sinna ello-jaggaja Seäl keige õnsa
rahwaga Mind taewa laual' kutsud.

CXI Paul Tarweti Paulo - Ramatust.

Jch dancke dem HErrn von gankem 2c.

Wifil: Minno hing anustab wägga 2c.

Minna tahhan Jehowa kita keigest südda-
mest Nende õigede nou-piddamisses ja
kõggodusfes.

2. Sured on Jehowa teud, Arrawallitsetud
keik nende hea tahtmisses järrel.

3. Au ja kitus on temma teud, Ja temma õi-
gus kestab iggaweste.

4. Temma on omma immeteggude mällestusse
seadnud; Armolinne ja süddamest hallastaja on
Jehowa.

5. Roga on temma annud neile, kes tedda kart-
wad; Temma seadus on ikka temma meles.

6. Ommad wäggewad teud on ta teada annud
omma rahwale, Et ta neile pididi andma pagga-
natte pärrandust.

7. Temma kätte tõdd en tõdde ja kõhhus;
Tõssised on keik temma seadmisses.

8. Need on finnitud ikka ja iggaweste, Ja tehe-
tud tões ja õigusses.

9. Temma on omma rahwale arralunnastamist
lakkitanud, Temma on omma seadust kasknud ig-
gawesses: pühha on temma nimmi ja tulles karta.

10. Tarkusse algminne on Jehowa kartus;
Nes hea moistus neile keikile, kes sedda tewad,
selle kitus kestab iggaweste.

11. Kitus ja au olgo Jummalale, Jõsiale ning selle Poiale, Ning selle pühhale Waimule.

12. Nenda kui olli algmisses müüd ning ifka, Ja iggaweste iggawesfets aiaks, Amen.

110.

Schmücke dich, o liebe Seele 2c.

Minno südda rõnnistelle, Jätta patto kome bed jälle, Tõtta ärra pimmedusfest, Minne wälja rummalusfest, Sest sind laual' kutsutakse, Onnistust sull' pakutakse, Jeesus, ma ja taewa kooja, Tahhab so sees asset tehha.

2. Minne, jowa ussinaste, Walmista müüd kassinaste Süddant hinge kossiale, Sinno helde Jeesussele, Argo jägo tullematta, Ohka, pallu wiwimatta: Tulle, tulle Jeesukseenne! Jä mo ommaks armokenne!

3. Kallist asja ostetakse, Ja suuret rahha kullutakse; Sinna helde armastaja Jaggad omma arnid ilma; Sest et se on armamatta, Mis sa kindid tassumatta, Keik ma ilma kuld ja warra Ei woi sedda maksta ärra.

4. Oh! mis hinno tulleb peäle, Kui so heldus tulleb mele, Jeesus, kalliks hallastaja! Innimeste leppitaja! Omma ihhoga mind sõdad, Omma werrõega mind jodad; Jummal tulleb minno siise, Ellab minno waimus isse.

5. Wärristes ma mõtlen sedda, (Siiski rõmus on mo südda) Se on ärramõtlematta. Se on ärrarõkimatta. Kuis woiw innimenne teada, Ehk

Ji

ka

ka sedda ärranouda, Mis on kerge Jummalale,
Selle keigewäggewale?

6. Jhho, werri annetakse; Leibas, winas woe-
takse: Mitto tuhhat sedda söwad, Mitto tuhhat
sedda jowad, Ommeti on kullumatta, Joggatakse
löppematta. Kel on tarkust sedda moista, Kui ei
waino walgus paista?

7. Jesus! minno dige ello, Jesus! minno rõõm-
ja illo, Jesus! keigesurem warra, Ärra taggane
must ärra. Põlweli ma langen mahha, Jhhaldan
ja pallun sedda. Lasse sedda kallist roga Mind mo
heaks, so auuks wotta.

8. Armust tullid taewast issi Lunnastatna in-
nimesst; Omma hinge ärra-andsid, Rasket risti
melel kandsid, Wallasid ka omma werre Jma
patto pärrast ärra; Se mind jodab õnnistus-
seks, Sinno armo mällestusseks.

9. Jesus! kallis hinge toitja, Jesus! patto är-
rawoitja, Te, et ei sa hukatusseks Ma so laua-
osfalisseks. Sinno arm mo meles olgo, Ja mo
süddamesse tulgo, Et ma nenda, kui siin waewas,
Jään ka siino ommaks taewas.

III.

O Jesu, meine Bonne ic.

Wist: Nüüd wotkem Jummalale ic.

GH Jesus: rõmo saatja, Mo hinge walgusta-
ja! Ei ükski ilmas jowa Käl sinno heldast kita.

2. Null' kallid annid andsid, Ning maggusas-
te toitid, Mind taewast kinnitasid, Ja hinge rõ-
mustasid.

3. Mind

3. Mind tõbbist parrandasid, Mind waest sa
amwitastid, Mind nähast sõdtsid, jootsid, Ja isst
ennast andsid.

4. Best süddamest sind tannan, Ja se eest ki-
tusi annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sulle
hawo tehti.

5. Sa ristist kannatastid, Mind sega rõmusta-
stid, Sul hädda, murre olli, Mis sulle pattust tulli.

6. Mind wägga armastastid, Mo peäle armo
heistsid; So hädda, sarm ja wallo On minno
rõõm ja ello.

7. Nüüd wottab minno südda So kallist ar-
mo tunda: So kallist hänge warra, Se wottab
patto ärra.

8. Lass' mind so wägge kita, Ning se mo meles
olla, Et isst hole kandstid, Ja taewa roga andstid.

9. Ja minno süddamesse, So wõerrega mind
pesse, So Waim mind puhhastago, Need pat-
tud lõpperago.

10. Nüüd ollen pattust lahti, Et neid null' an-
deks anti, Mo sees nüüd Jesus ellab, Ja dige ello
annab.

11. Oh! anna, kunnist ellan Ja siin ma-ilmas ollen
Sind kindlast armastada, Ja sinnust osja sada.

12. Et patto eest woin hoida, Ja kindlast palwes-
jāda, So ristist wastowõtta, Ja lihha hinno jätta.

13. Mis ial wõttan ette, Siis olgo se mo mõtte,
Mis annid minna sanud, Et sa mind kossutanud.

14. Nüüd polle wigga nulle, Kui surren, sur-
ren sulle, Ja peäsen surma waewast, Ning ndän
sind, Jesus! taewas.

Pattustpöörmissfest.

112.

Liebster Jesu, Trost der Herzen 2c.

Ammas Jesus, rõmustaja, Innimeste
Lunnastaja, Keif ma-ilma ainus õn!
Kui ma allati ja ikka Omma hirmsa
patto wigga Minno mele tulletan, Ei
siis minna noud woi leida, Et ma so eest woiksin
feista

2. Pattuses ma-ilmal' sündsün, Ning ka mon-
da kurja teggin, Minno hing on roppust täis, Keif
head minna kautasin, Kurja jälle wallitsesin,
Nüüd mind seub pörgo kõis. Põwa põwari
patto hawad Dälamaks mo mele läh'wad.

3. Issand! Euhho pean käämma, Kus so wi-
ha eest pean jääma? Seest ei olle rahho mul; Ma-
ilm ümber, Pea peäl taewas Hirmutawad mind
sün waewas, Kurrat teeb null' hädda kül, Ja
mis mind weel ennam! waewab, Keif se loom mo
peäle kaebab.

4. Oh! sa wagga patto-kandja, Omma ello
ärre-andja, Jesus tulle appi nüüd! Olle mulle
Lunnastajaks, Omma Issa leppitajaks, Kauta
mo sured süüd; Tahtsid sa mind lunnastada,
Anna ka sest ossa sada.

5. Kaskest ollen patto teinud, Ennesele nuht-
lust saatnud, Sedda kurwast tunnistan; Uggä
minna tullen tõttes, Ja so pole kummardades Lap-
se

se kumbel ihhaldan: Olle jälle armolinne, Pal-
lun minna häddalinne.

6. Kui need Inglid röömsaks sawad, Pattused
kui ümberpöörwad, Kes on ärraeksinud, Jesus!
mind nüüd ärra põlga, Baid mind armust was-
tomõtta, Et ma andeks pallunud; Mis ma patto
teinud sulle, Tahhan parrandada jälle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Argo ennam
kurwastago, Jesus ellab minno sees, Temmata
ma ollen kaddund, Temma läbbi uest sündind,
Temmas ellan iggawest, Temmaga ma muldas
maggan, Ja seäl taewas õnsast hingan.

113.

Herr, ich habe mißgehandelt ic.

Wisil: Jesus, surma ätrawoitja ic.

Sсанд! kurja ollen teinud, Oh mind koor-
mab raske pat, Sedda teed ma polle kõi-
nud, Mis sa mulle juhhatad, Ja nüüd tahhaksin
kui minna Hirno parrast warjul' miina. Je-
sus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

3. Agga kuhho woiksin jouda Sinno setge sil-
ma eest, Ehk saaks ülle merre souda, Hauda pei-
ta hädda sees, Ehk mul olleks tule tiwad, Siiski,
Jssand, sa mind leiad, Jesus! Jesus! aita mind,
Siis ma ikka tännan sind.

3. Ilmaks tulleb tunnistada, Et ma kurri kol-
bage Sinno lapseks nimmetada, Wotta mind
so armule, Arrea lasse patto lihha Süttitada
sinno wihha. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma
ikka tännan sind.

4. Eht üks inimenne jouaks Merre liwa lugeda, Ei ta siiski llmas sudaks Keik mo pattud armada, Egga se woi ial sada Keik mo wigga nimmetada. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

5. Minno filmad wotke nutta Boido wägga ärdaste, Oh! et peas woiksin tutta Wet weel ikka rohkeste, Et ma woiksin omma häbbi Nuttada mo filma läbbi. Jesus! Jesus! aita mind Siis ma ikka tännan sind.

6. Oh! et kangel's nutto-oiaks Pähhäksid mo pissared, Ja mo filmist werri woaks, Et jo nutmast löppewad; Oh! et need kui laened merrest Touseksid mo filmikestest. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

7. Agga, Kristus, sinno hawad, Ja üks werre tilgoke Minno pattud parrandawad, Kustutawad koggone; Sest ma sinno jure tullen, Et so hawus warjul ollen. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

8. Sinno selga koormat koidan, Wiska pattud merresse, Ennast vuhastada heldan, Pesse lumme-karwale, Sinno pühha Waim mind saakko, Et ma ial sust ei lahku. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

114.

Straf' mich nicht in deinem Zorn &c.

Sand, omma wiha sees Arra sa mind nuhtle, Sest so Noeg on wahhemees, Armo saadnud mulke, Kul on nüüd Paljo süüd, Siiski armo anna, Arra wiha kaäna.

2. Kes sind surmas kulutab, Kes so armo ki-
dab, Ning so nimme auustab, Sulle tänno an-
nab! Hoia sa, Pallun ma, Võrgo wallo tund-
mast, Aita surra õnsast.

3. Issalikko armoga Minno peäle wata, Min-
na ellen rõmota, Rõmo mulle sata, Kannata
Minnoga, Te, et hinge hawad Jälle terweks sa-
wad.

4. Baat, mis nõdder ollen ma, Wägga
nõrgaks läinud Keik lu-kondid walloga, Et ma
patto teinud, Nuttoga Vannen ma Uiuma mo-
sänge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Koggoniste wäs-
sind, Singel iggaw odata, Ohkades ma tüddind.
Kauaks sa Aitmatta Jättad hingekesse Suro
murre kisse?

6. Tagganege waenlased! Sest mind Jum-
mal kuleb, Tagganege wastased! Kes teist en-
nam holib Sinno ees Usso sees, Jummal, mine
na seisan, Armo rohkest leian.

7. Nu nüüd olgo Jummalal, Issal' ning sell'
Woiäl', Wainul', ussa andial' Selle pühhitsejal,
Kitada, Tännada Tahhan temma nimme, Kes
teeb sure imme.

115.

Ich armer Mensch, ich armer zc.

Wifü: Kes Jummalat ni lassseb tehha zc.

MA waene muld, Kes patto teinud, Siin sel-
san, Jummal, sinno ees, Ma ollen kurtja

tee peäl káinud, Oh árra nuhtle wihha sees. Oh!
hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga

2. Mis hádda tulleb minno peále, Et ollen
hirmsast efsinud, Oh! saaksin minna armo jálle,
Mo waene laps, kes patto teind. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh kule armas Issa, taewast, Kui wágga
minna küssendan, Ja aita mind sest patto wae-
wast, Et andeks andmist himmustan. Oh hal-
lasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. Eks sinna kule minno heále, Kui káua ilma
ihhaldan? Eks sinna heida armo peále, Kui oh-
kan, pallun, iggatsen? Oh hallasta! oh hallas-
ta! Mo hallastaja armoga.

5. Kúl hirmus suur on minno hádda, Ei woi
mu ükski parrata, Sa üksi kelad árra sedda, So
arm woiw sedda wáhhenda. Oh hallasta, oh
hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kurja tödd ja patto möda Mull' árra
wotta tassuda, Oh! anna omma heldust teáda,
Ja te mind ommaks lapses ka. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

7. Et rági agga úhhe sanna, Et kulen waene
eksa, Need pattud mulle andeks anna, Siis ollen
so sees pattota. Oh hallasta! oh hallasta! Mo
hallastaja armoga!

8. Sest minna ussun, et mo palwed Ei já
niiud wastowótmatta, Sest minno mótted
róomsaks läh'wad, Ei need mind ennam kurwas-
ta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja
armoga.

Sey mir doch gnädig, o mein Gott ic,

Wisil: Nüüd põlgan minna rõõmsaste ic.

MD Jummal, hallasta mo peäl, Kes wägga helde olled, Mo patto hädda katta weel, Mis süddant, meelt ja mõtted Mi rikkunud, Et kurbastud Ja sures häddas ollen, Kui patto wal-lo tunnen.

2. Oh! pühhasta, oh! pesse mind Mo patto rojast heldest, So hawades ma otsin sind, Mo Jesus, aita noppes, Siis rõõmsaks saan, Ma tunnistan, Et patto teind mo südda, Oh! pesse, Issand, sedda.

3. Se nõlg mull' polle teadmatta, Mis sulle maksma pean, Oh! anna andeks, kannaata Weel minnoga, ma tean, Et sured süüd, Mis tunnen nüüd, So wasto ollen teinud, Mis sinno Poeg on maksnud.

4. Sa olled õiged, tõssised Ja head on sinno truud, Mis meie muud kui sullased, Kel paljo üllekohhut? Sa rojata Ning pattota, Meid olled pühaks lonud, Pat on meil' rojust tonud.

5. Waat, minna ollen nenda ka Kui keik muud innimesed, Ma polle sündind pattota, Waid kui keik häddalised. Mo sündminne On pattune, Mind himmud rojastanud, Misga mind emma sanud.

6. Eõt Jummal sinno armastad, Mis salla-jas on nähha, So sannaga mind õppetad, Se woib mind targaks tehha, Mis ellades Siin ilma seest

seest Ei targad olle leidnud, Et ennast targaks pan-
nud.

7. Isoppiga nüüd ripputa Mo peäle, et saan
puhtaks, Mind lumme-walgeks loywuta, Et ma
ei lähä uhkeks Ni süddames Kui kumbedes,
Waid sind ükspäinis nouan, Ja sinno pole jowan.

8. So rahhoga mind rõmusta, Et on lufon-
til' maggus, Sest minna ollen rammota, Et kon-
tist üddi kaddus. Oh, kauta Mo patto ka Ja
temma hirmsa häbbi, Ja parranda mo többi.

9. Null' Jummal! puhast süddant lo, Sest
sedda mo hing puab, Mo patto wallul' otša to,
Mis mo peäl kurja hüab; Mind uenda So wai-
moga, Kes tõssine, mind täida, Ning abbi mulle
näita.

10. Oh! ärra nuhtle wiha sees Mind sinno
Noia pärrast, Mo Isä, wäggen abbi mees!
Head jagga Waimo warrast. Mind jahhuta
So abbiga, Et woin so peäle lota, So Walmust
rõmo ota.

11. Neid pattusid siis tahhan ka So nouud õp-
petada; Kui enne so nou tunnen ma, Siis woin
neid juhhatada. Mind aita nüüd, Keik rasked süüd
Null', Jummal, andeks anna, Ning murret mo
eest kaäna.

12. Sull' peab pärrast minno keel Ning südda
tanno andma, Null' tulgo sinno kääst se meel,
Et minna woiksin laulda Nüüd rõõmsaste Ning
jargeste, Mis sinno auuks tulleb, Ning südda sin-
nust õppeb.

13. Sest ennam sa ei tahhagi Neid õhwri ja
neid

neid andid, Mis ihho volest anneti; Waid sedda
rõmuks panned: Kui karmastud Ning ahvastud
On meie waim ning südda, Kõl ohwriks tahhad
sedda.

14. Sioni üllespiddaja, Oh! aita omma rah-
wast, Ja nende mürid ehita Keif ellawattest kiro-
wast; Mi kindlaks jääb Sin, Kunni saab Jerusalem
seält mahha Sell' kassuks, Kes on on wagga.

15. Siis ohwri-pühha wotwad sull' Keif wag-
gad pühhiseda, Mis on se mele pärrast kõi, Ning
ei sa ial otsa: Seäl pühhaste Ning rõõmsaste
Sind, Issand, pühhad kuitwad, Ning sulle suurt
au näitwad.

117.

Erbarm dich mein, o HErre Gott u.

MD peäle heida armo nüüd, Mo Jummal, sest
so arm on suur, Mult wotta ärra patto
süüd. Et minno sees on patto juur, Ma ollen ek-
sind wasto sind, Se waetwab mind mo süddames,
Sa nomid wägga õigest mind, Ei püski kurri sin-
no ees.

2. Ma tullin pattus ilmale, Mo emma sai
mind patto sees, Tõt pead sinna armsaste, So
tarkust näitad sa mo ees, Mind Isoppiga puhhas-
ta, Ja pesse lumme-karmale Lass' mulle rõmo kuo-
luta, Siis rõmo saab mo hingele.

3. Mo pattud ärra ette to, Waid unnusta, mis
eksinud, Mo sisse puhhast süddant lo, Siis olla-
yest sündinud, So pallest ärra põlga mind, So
Waimo

Waimõ anna minnule, Mind õnsaks te, ma pal-
lun sind, So Waim mind aitko rõmule.

4. Ma tahhan, Issand, pattused Keik õige
tele juhhata, Et mahajamad kurjad teed, Mind
wõtta armust wadata, Oh Jummal! armo an-
dia, Ning werre süüst ka peästa mind, Siis näik-
se õigust armoga; Sepärrast minna kidan sind.

5. Neid ohwrid sa ei armasta, Neid anda mrel
mul olleks käl, Kes ommad pattud palmega Siin
kähhetseb, on armas sull', Neid ohwrid toon ma
sinnule! Oh! jous armust tehha heäd, Se õige
risti-rahmale, Siis sinna õigust ohwriks nääd.

118.

So wahr ich lebe, spricht dein 2c.

Wisil: Oh Issa! taewa rigi sees 2c.

W kui ma ellan tõeste, Neil' ütleb Jummal
heldeste: Ei olle minnul rõmo sest, Et huk-
ka lähhäb iggawest Se waene willets pattune,
Waid et neist pattust pödrab se.

2. Se fanna ussu, pattune! Ning ärra mõtle
kaksite, Sest saad sa armo, rõmo käl, Mis Jum-
mal tootanud sull', Ning finnitatud wandega;
Dnnis, kui pattud jättad sa.

3. Oh! ärra olle holeta, Käl aeg weel, ärra
mõtle sa: Ma tahhan rõõmsast ellada, Ning pär-
rast, kui saand wannaks ma, Siis tahhan patto
wihkada, Käl Jummal wõttab hallasta.

4. Käl Jummal tahhab tõttada Sind pattust
wastowõttada, Kes agga patto sisse jääb, Ning
ikka

ikka wasto oksa teeb, Ei heida armo hinge peäl,
Se peab wallo tundma seäl.

5. Arm Jummalast on tootud, Et Kristus so
eest surmatud, Ei temma süiski kinnita, Et pead
hoomseks ellama, Et tulleb surm, on teada kü, l,
Waid teadmatta se aeg on sull'.

6. Et ellad tanna, põra weel, Ehk hõmie teine
järg on teäl, Kes tanna terwe, punnane, Kü l hom-
me äkkist surreb se, Kui olled pattustpöörmatta,
Süis pead põrgus põllema.

7. Mind aita, helde Jesuke! Et sulle jowan
peage, Ning enne põran kermeste, Kui surm mind
kissub äkkiste, Et tanna, iggal aial ka, Ma woif-
sin õnsast lahkuda.

119.

Ach Gott und Herr! wie groß ic.

GH, armo juur, Mo pat on suur, Mis min-
na wõtnud tehha: Ei olle teäl Ma-ilma
peäl Mo hingel abbi nähha.

2. Et olle's mul Hea warri kü l Ma-ilma otsa
jada, Ei süiski ma Ja häddata, Et patto palk
on teada.

3. Sest sinnule Ma pattune, Mo armas Jes-
sand, tõttan, Ja pallun sind, Oh! kule mind,
Et sures waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Sega ma
rahbul ollen; Et nuhtle teäl, Ja aita seäl, Kui
ma so jure-tullen.

5. Ka kannatust Ja parrandust, Oh Jessand!
anna mulle, Ja awwita, Et laitmatta Ja waggast
ellan sulle.

6. Te minnoga, Kui tunned sa, Keik heaks ma
sinnust wottan, Mind walmista, Et löpmatta
So pole üksnes hoian.

7. Kui linno wiis, Et temma siis Käl ennast
warjul hoia, Kui tuiß on ees Ning hädda käes,
Ka omma asset leiab:

8. Nisammote Ma pattune So! hawa sisse
tullen, Kui surm ja pat Mind waewawad, So
jures Jesus, ollen.

9. Ma ollen seäl, Ehk hingel teäl On ihhust
ärraminna; Siis taewas mul' Saab rõmo kül,
Kui minna lähän sinna.

10. Au Issale, Ning Poiale, Ka pühhal' Bai-
mul' olgo; Müüd süddamest Ja iggawest Meist
keikist Amen tulgo.

120.

O Vater der Barmherzigkeit ic.

Wsil: Oh Jummal! wata heldeste ic!

OH! helde armo Issa, sind Ma waene pallun
wägga, Oh! ärra põlga sinna mind, Et tun-
nen omma wigga, Ma ollen paljo pattud teind
Ning efsitusse tee peäl käind, Keik sedda andeks
anna.

2. So sure wäe läbbi mult Keik pattud wot-
ta ärra, Mind lasss sada tarkust sult, Ja an-
na taewa warra, Head tahtmist, wägge, püh-
ha nou, Et keikist tulleks sulle au, Mis minna
wottan ette.

3. Oh! Jesus önnisteggia, Sa olled ärramaks-
ud Me pattud omma werrega, Ning armo mul-
le

le saatnud, Oh Taweti Voeg, hallasta! Oh helde Jummal, armwita! Mo nutto, palwe kule.

4. So werre hawad, surm ning piin Mo hingge kasfuf's tulgo, Ning mis sa kannatanud siin Mo önnistusfeks olgo, Oh! omma Issa pallu sa Mo eest, et temma armota Mind waest ei moista huffa.

5. Oh pühha Waim! Kes römustad, Sa öige juhhataja, Kui pat ning himmud kiusawad, Siis wäggewast mind aita, Et himmud ei sa woimusike, Waid et ma rahha ahnusse, Au, lihha himmo wihtan.

6. Kui surma tund on pea kã, Siis woitel da mind aita, Et kurrati ning temma wae Ma woifsin ärrawoitta, Et haigus, hädda, kurwas tus, Se surma waero ning abhastus Mind saatwad taewa pole.

171.

HERR JESU Christ, du höchstes Gut ic.

OH JESUS! üllem abbimees, Sa armo hallit taewas, Et wata, kuida minno sees Mo hing on fures waewas, Et patto süüd mind waewawad, Ning mind ni wägga kiusawad Sest, mis ma ollen reinud.

2. Sesamma sure hädda sees, Oh Issand! appi tötta, Ning olle öige abbimees, Mo süddamest neid wötta, Et patto sisse ma ei jä, Ning surma huffarusi ei nä, Ja igawest ei kau.

3. Kui minna hakkan mötlemä, Mis ial ollen reinud, Siis tahhab südda karkeda, Sest ollen
arraks

arraks läinud, Mo nou ei hakka kuhhugi, Waid
hukka saaksin wimati, So sanna kui ep olleks

4. Sesamma sanna tunnistas, Et andeks an-
netakse, Mis pattud südda tahhetseb, Ning et neid
unnustakse, So armo neile tootad, Kes kurwast
melest palluwad, Ning uskwad sinno sisse.

5. Et minna emmast melest nüüd, Kui sinna
tead sedda, Ka leian palju rasket süüd, Need te-
wad mulle hädda! Sest tahhaksin so werrega
Mind lasta pattust puhhasta, Kui Tawet ning
Manasse.

6. Sest langen minna põlweli, Oh Jeesand!
sinno ette, Sind pallun minna allati; Et rõnna-
ta mo mõtte. Oh! anna andeks heldeste, Mis
minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Jeesand Jummal! hallasta Ning anna
andeks mulle, Mo kurba süddant rõnnusta, Siis
tanno annan sulle, Ja tahhan hea melega So
nimme auuks ellada, Ning sinno sanna kuulda.

8. So Waimoga mind kinnita, Mind aitko
sinno hamad, Ja pesse mind so higgiga, Kui
lõpwad ello päwad, Ning korrista mind õrjas-
te Siit kurjast ilmast, Jeesuke; Wi taewa seltsi,
Amen.

122.

Ach! was sind wir ohne Jesu ic.

Wifil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

H; kui waesed, waewalised Ollerne Jeesus
feta, Nõdrad ka ning häddalised, Armas
Jeesus, hallasta! Meie waeste peäle wata, Armust
meile abbi sata.

2. Sino

2. Sinnota, oh Issand Jesus! Pimmedusses olleme, ussist tulli meile kurjus, Patto waewa tunneme, Süddamesse ussi wihha Tikkub, wot-
tab wallo tehha.

3. Sinnota, oh kallis Jesus! Pörgo, kurrat hirmutab, Mul on waia usso julgust, Hukkatus mind ähwardab, Süddamest pat hirmsast ilmub, Seäl se pörgo tulli raksub.

4. Sinnota, oh armas Jesus! Meie ei sa eddase, Ma-ilm püab keikis paikus Ekstada kurjaste, Puhho ähwardab ning pilkab, Puhho lamwastaste libbab.

5. Helde Jesus! sa tead ammo, Et siin nõdrad olleme, Rammoto on meie rammo Meie ellus järgeste, Saggedaste kommistame, Eksitusse siise same.

6. Rinnita meid, armas Jesus! Alta, kui on hädä kääs, Te meid targaks, sinno walgus Olgo wäggen süddames; Anna mulle sinno armo, Siis mo südda tunneb rõmo.

7. Rikku ärra, wäggen Jesus! Kuria waimo tiggadust; Et so pruut woiks olla rõmus, Põra temma wiggadust, Kui sa tahhad rõmustada, Ei woi ükski kurwastada.

8. Toeta meid, maggus Jesus! Sada tele heldeste, Et siin kääme ommas ellus Sinno tee peäl fermeste, Patto himmust tagganeme, Ja mis hea on, iggatsemä.

9. Sinno wäe Waim, oh Jesus! Andko meile wägge ka, Et so mele pärrast meie järgest woime ellada, Walmista meid, armas Issand, Kolbawaks te meie süddant.

10. Siis saab tänno, Jssand Jesus, Sulle
suust ning süddamest, Siis ka meie woime kirust
Sulle anda keigest wäest. Siis sind Jesust auuse-
takse, Keikis paikus kidetakse.

123.

Wo soll ich fliehen hin! 1c.

H! Kuhho lähhan ma Mo patto foormaga?
Rust pean armo leidma? Kes saab mull' ab-
biks ioudma? Et keik ilm appi tulleks, Mul siiski
hädä olleks.

2. Oh armas Jesuke! Ma tullen sinnule, Mo
peäle armo heida, So helde süddant näita, Mind
wotta armust wasta, So werrega mind kasta.

3. Ma waene pattune! So peäle ju! geste Ma
tahhan pattud helta, Et woiksin armo leida,
Siis sinno pühhad hawad Keik õnneks mulle sa-
wad.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhas-
ta, Mo kurba süddant aita, So armo mulle näi-
ta, Keik pattud kinnikatta, Ning merre pohja
matta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jesuken!
Et sa mind pattust peästnud, Sa olled neid ka
süstnud So omma haua sisse, Seäl matsid sa neid
isse.

6. Ehk suur mo patto tõ, Siis saan neist wal-
lale, Kui ma so werre wottan, Se peäle kindlast
lodan, Kes sinno jure jouab, Kõl hädäast abbi
leiab.

7. Mul

7. Mul paljo wata kül, Mis siiski tarwis mull' No õnnel's keik on todud, So werre läbbi sadud; Sega ma woidan ärra Keik patto, põrgo käära.

8. Ehl kurrat wäega Mind tahhab hirmuta, Mul polle siiski hädda, Sa, Jesus! woitsid tedda, Ja sinno pühha werri Eõõb mahha temma leri.

9. So werri tõeste Teeb sure immetõ, Et selle wäe läbbi Keik rahwas lelab abbi, Se peästab surma kääst Ja patto, põrgo wäest.

10. Ma lodon, Jõsand, sest So peäle süddamest, Ei ma woi hukka minna, Et surnud olled sinna, Ning minno pattud kannud, So riki mulla annud.

11. No süddant juhata So pühha waimoga, Et kurja mahhajättan Ning sinno jure tõttan, Et woin so jure jada Ning taewa riki sada.

124.

Jch armer Mensch, ich komm allhier 2c.

Wisil: Oh Adam! sinno efsitus 2c.

SH minna waene pattune! Kui raske on mo südda, Mo armas Jummal! sinnule Peartunnistama sedda; Need pattud mull' On rasked kül, Mis minna ollen teinud, Üks kurri te On kurjaste Maast maddalast kül kaidud.

2. Kes woib keik üllesarwata, Mis sinno was-

Kf 2

to

to tehtud? Ei woi ma süiski sallata, Et se keik sin-
nust nähtud; Mind arwitas Ja lunnastas So
armas Poeg, oh Jummal! Ning ommeti Meid
petteti, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes sudab üllestärida, Mis head sa mulle
teinud? Kui kohhus oli tännada, Se melest är-
raläinud; So warraga Mind rohkest ka Siin
issa kombel toitsid Kui omma last, Ja helledast
So armo süüles hoidsid.

4. Sa ootsid tännä päwani, Et piddin pat-
tusi pöörma, Ja läksid aastast aastani Kui wi b-
sin kannatama; Ei nuhhelnud, Kui teninud Ma
kurri inimenne Sa hallastad Ja parrandad, Et
olled armolinne.

5. So sanna on mindsaggedast Mo patto pär-
rast nomind, So pühha Waim on wäggenast
Mind sinno jure kutsnud, So armo läed Null'
tegid hääd, So pole käsksid jouta, Ka sundsid
sa Mind ristiga Sind jälle tallekanouda.

6. Et sinna kül ni heldeste Null' olled armo
annud, Ma ollen süiski dälaste So sanna wasto
pannud, Mo rummalus Ja wallatus On ülle kät-
te läinud, Ei olle sa Siin hirmoga Null' süiski ot-
sa teinud.

7. Kül sinna woinud peage Mo ello lõppetada,
Mind kurja sullast äkkiste Siit ärrakautada,
Kül kangelst sa Woind nuhhelda Ja kohhe ärra-
heita. Müüd otab weel So Issa meel, Et tahhad
armo näita.

8. Kui sedda mõtlen järgeste, Siis tulleb mur-
re peäle, Et sinna nenda hulluste Teind potud
uest

uest jälle. Käl pörgusse Ma töeste Müüd piddin
hukka sama, Seäl kardan ma, Et walloga Mulla
peaks tassutama.

9. Ei sunni mulle Kurjale So lapses nimmeta,
Da, So lange hukkamoißt minne Woiks mulle os,
saks jada, Mi kibbe surm On patto kooru, Se on
mull' ammo teada, Kui arwataks, Mis eksitaks,
Ei moi ma õnsaks sada.

10 Oh helde Jummal! hallasta, Ja näita ar,
mo mulle, Et sure allandussega So jure tullen
jälle, Mind truiste Ja armsaste Seit raskest
murrest peasta, Kui sinna ka Ei kosjata, Kes siis
woib so ees seista?

11. Oh! anna jälle rõmoga So Jäsa süddant
näha, Need pattud hopis löppeta, Et head ma
woiksin tehha, Keik minno tö Ja tahtminne So
mele pärrast tulgo, Kui surren täel, Mulla taewas
seäl Hea asse hingel' olgo.

125.

Treuer Gott, ich muß dir klagen ic.

Wisil: Sion kae bab sures häddas ic.

Oh! tru Jummal, sulle kaeban, Et on hädda
süddamel, Kurjaste ma ennast waewan, Kui
sul teada enne'el, Mis suur nõdrust tunnen ma,
Ei moi ülesrääkida, Kui se kawwal waim mind
kuisab, Misuda mo usko püab.

2. Jummal, sinna issi tead, Et mul polle en-
nesest ühtegi, waid sinna jaggad Keik head ommast
heldest käest, Mis on ial minnus hä, Se on sin-

mo armo tõ, Sinna uſſo mulle annad Ning ka
 Feifile, kui arwad.

3. Minno heält, oh Jummal! kule, Eeſt ſo
 pole kiſſendan, Tõtta ſinna appi mulle, Muido
 minna huſſa ſaan, Kurrati tõdd rikku ſa, Minno
 uſſo kinnita, Et ma ſinno peäle lodan, Südda-
 mes ka Kristuſt hoian.

4. Jeſuſ, keſ keiſ armo annab, Sa ei lükka
 enneſeſt Tõdda keſ ſo riſti kannab, Waid ſa keſ-
 tad temma eeſt. Ehk ſe uſſ on piſſoke kui ſinnä-
 pi terrake, Ommeſi ſaad ſinna nähha, Et woib ſu-
 red aſjad tehha.

5. Mulle armo anna ſinna, Et kurb ollen koga
 gonist; Uita mind, et woidan minna, kui on pal-
 jo woitlemiſt; Minno uſſo kinnita, Waimoga
 mind ehita, et woin waenlaſt mahhalua, Ning
 ſo abbi eeſt ſind kita.

6. Pühha Waim! ſa rõmuſtaja, Jeſuſ, Poia
 ſarnane Jummal, õige juhataja Olled ſinna waga-
 gale: Uſſ, miſ tunnen ſüdbames, Tulleb üksnes
 ſinno kääſt; Olle-ikka weel mo abbi, Hoia mind
 ſo wäe läbbi.

7. Sinna kallis õppetaja Olled armo paſku-
 nud, Wotta head tõdd lõppetada, Miſ ſa olled
 haſſanud; Nõdra uſſo kaſwata, Et tait woimuiſt
 ſaakſin ma, Kunni Jeſuſa riki tullen, Ühheſ pühha-
 dega ollen.

8. Jummal keige üllem Jummal! Jeſuſ, Poeg,
 Waim olled ſa; Minna waene ollen rummal,
 Wõtta ſa mind aidata, kui ſe kurrat kurraste
 Puab, et ma kaſſite Pean mõtlema ſo armuiſt,
 Lahri jama ſinno rõmuſt.

peästnud mind so hädda, So Issa seadis taewa sees. Et sinna olled wahhemees, Sest patta süüst saan lahti ma, Te tõ-eks sa, Mis sinna wotnud toota.

3. Oh! anna armust minnule Head usko ning head tehha, Et ma so armo kindlaste Mo süddames woin nähha, Ning järgest armastada sind, Ja liggimest kui ennast mind, Mo wiimisel otsal awwita So wäega Kurratit minnust alada.

4. Au olgo Issal' ülleweel, Kes paljo head meil' annab, Ning temma Poial' Jesusseel', Kes mei' eest murret kannab, Ka pühhal' Waimul' olgo au, Kelt tulleb abbi, õn ja nou, Mind aitko Issa helde meel Siin ilma peäl, Ning iggawest seäl ülleweel.

127.

Aus tiefer Noth schrey ich zu dir ic.

SD pole, Issand, süddamest Ma tõstan omma heäle, Mind peästa patta hädda seest, Ja hallasta mo peäle! Sest, kui sa tahhad arwata Keif wõllad, mis mul teadmatta, Kes siis so ees woib seista?

2. So ees ei maksä muud kui arm Need patud andeks anda, Keif meie tõ õn tühi põrm, Kes woib so wihha kanda? So ees moi ükski surusta, Waid peame keif hirmuma, Ning ellama so armust.

3. Eepärrast sinno peäle nüüd, Mo Zummal! minna lodan, Mo süddames muud ühtegit kui et sust abbi otan, Mis sinno sanna tootab Ning minno

minno hinge rõmustab, Se peäl' ma ollen julge.
 4. Ehf sinna kaua wimitad Mo häddas appi
 tulla, Weel ussun ma sind Jummalat, Ja tah-
 han julge olla, Kui teeb se usklik Israael, Kes sün-
 nib Waimust üllewel, Ning Jummalat weel
 otab.

5. Ehf suur on meie sü ning pat, Mis sinno
 wasto tehtud, Meid süski sinna armastad, Ning
 saad so abbi nähtud. Sa olled õige karjane, Kes
 sannast ning ka teust hä, Meid peasta keikist
 pattust.

128.

Waschet euch ihr Volk der Sünden x.

Wiil: Ston kaebab sures häddas x.

Sie kurjad inninessed, Teie rasked pattused,
 Urge olge kangekaelsed, Puhhastage südda-
 med, Jätke mahha kurja tööd, Saatke ärra pat-
 tud keik, Kui teid pean armastama, Ja teid pattust
 lahti peästma.

2. Wortke õiget teed siin miina, Wortke õiget
 õppetust, Tehke head ja minge siina, Kus ep olle
 hukkarust. Teie aeg on lühhike, Surm kül tulleb
 peage, Wortke ni, kül tahhan, tehha, Andke wen-
 nal' armo nähha.

3. Tulge siis mo jure jälle Murretsedes, usku-
 des, Wortke peäle ue mele, Ued kumbed ellades.
 Teie patto ekstust, Kust teil' tulleb kurwastust,
 Peab andeks annetama, Meid ei tahha mälletada.

4. Kui on teie patto hawad Ni kui werri pun-
 nased, Süski nemmad walgeks sawad Walge

willa karmaseks, Kõl ma pea puhhastan, Ja kui
lund neid selletan, Jesus! se on sinno sanna?
Mulle pattust põõrda anna.

129.

Uch! was hab ich ausgerichtet zc.

Wisil! Sion kaebab sures hãddas'z.

MDi! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
eksinud, Jummal issi on mind nãinud,
Sest ma kũpseks lãhhãn nõud; Minna wãgga
hãbbendan, Kohkun ning ka ehmatan, Et ma sind,
oh Jummal! jãtnud, Ning ni julgest põrgo tõt-
nud.

2. Wãrristes, mo Jummal, kaeban, Et ma
olnud wallato, Patto pãrrast ennast waewan,
Sinna wãgga olled jo; Minno lihha tiggendus,
Se on diget waggadust Põlgnud, ning so wasto
pannud, Ja so wihha kaswatanud.

3. Enne mul ei olnud hãbbi Sinno wasto ek-
sita, Se lãks minno hinge lãbbi, Kui jãin ilma
pattota! Nõud et sedda kahhetsen, Ning mo pat-
tud malletan, Ei ma kusti rõmo leia, Ei ma hin-
gel' asset tea.

4. Mitto aastat ollen kãinud Hullust peast mo
patto teed, Taewa ellust mõdda lãinud Kui need
kanged pattused; Ei ma tunnud ellades Patto
koorma sũddames; Ussin ollin põrgo joudma, Oh!
Kust pean armo leidma?

5. Taewa pole pean waatma, Agga minna
hãbbendan, Kes mind siina tulles saatma? Pat-
to

to pärrast ehmatan; Minna ollen wäärt, et sa
Mind mo raske pattoga Kohhe pörgo sisse lükkad,
Ihho, hing hopis hukkad.

6. Kaddugo se maius ärra, Mis neid pattud
armastab, Sago hukka silma terra, Mis se tühja
iggatses; Olgo wantud koggonest Patto himmud
iggawest, Ja se mõtte patto peäle Olgo ärranetud
jälle!

7. Pat! oh kuida olled sinna Raske m koorm
kui kirmicing! Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing: Mind mo Jummal
hirmutab, Ring mo süddant kurbastab, Kust ma
pean abbi leidma? Kes mind aitab kāsko täitma?

8. Isand! keik on sinno wäes, Sinna ainus
abblimes, Minno hädda on so kās, Sa woid
peästa üurma seest, Sinno peäle lodan ma, Et
woi ennast aidata, Wotta mind nüüd ues tehha,
Et saan sinno rõmo nähha.

9. Minna wihtan meelt ja mõtte, Mis sest
pattust tullewad, Minna langen sinno ette, Pal-
lun sind, mo Jummalat: Ärra minne kohtusse,
Näita armo minnule, Kui sa tahhad kohhut mois-
ta, Kes siis sinno ees woib s' sta?

10. Sest et Jesus risti kannud, Armas Jum-
mal, hallasta! Et ta ennast surma annud, Peäs-
ta mind nüüd armoga, Sest ma ussun kindlaste,
Et so Hoeg ka minnule Sinno armo jälle saat-
nud, Ring mo pattud mahhamatnud.

11. Sinna olled meile pakkund Wandudes so
heldusse, Omma Poia läbbi hakkand Pattust
peästma armsaste: Oh so wandmist mälleta!

Wotta wasto rõmoga, Kes nüüd sinno jure tõt-
wad, Ning need pattud mahhajatwad.

12. Issand! kule nüüd mo heäle, Pallun min-
na efsia, Kes so pole pörab jälle, Wotta taewast
wadata; Minno hing on waewatud, Minno
südda rudjutud, Arra põlga, Issand! sedda, Par-
randa mo patto hädda.

13. Lasse omma Ingliseffi Sinno pärrast rõ-
musta, Aita mind, oh Issand! issi Keikist pat-
tust parranda, Et ei holi kõrkussest, Kurja waimo
pettussest, Te, et sind, oh Jummal! ihkan, Ning,
mis aialik on, wihtan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aitad Sinno püh-
ha Walmo wäest, Et ei te, mis sinna laidad, Et
ma peäsen põrgo teest: Siis ma tahhan sinnoga
Ennast uest kihlada, Ning so ninne siin ning tae-
was Rita, et mind peästsid waewast.

Laulud Õigeksamisest.

130.

Es ist das Heyl uns kommen her 2c.

Eik kallis hinge õnnistus Saab selgest
armust selle, Kes tunneb omma rum-
malust, Ning lodab Jesu peäle; Usk
aitab meid siin üksine, Ei maksa meie
omma tõ, Sest Jesus on kelle maksnud.

2. Kui inimestest üksige Ei joudnud käske täi-
ta,

ta, Siis olli Jummal wihhane, Meid tahrís
põrgo heita, Sest temma káßk on waimolik
Waid innimenne lihhalik, Sest ollime keik huk-
kas.

3. Et rahwas püab ommast wäest Se káßso
tahtmist tehha, Sest tewad nemmad rummalast
Ei olnud õigust nähha; Káßk on ükspäinis tun-
nistus, Kust tunnukš meie ekfirus, Mis lihha meel
ei moitaud.

4. Ei meie ennast õiete Woid pattude eest hoi-
da, Ehk meie sedda püüdsime, Ei olnud õigust lei-
da, Sest kawwal tõ keik hukka läáb, Kui pattule
weel woinus jääb, Mis emma ihhust hakkab.

5. Ei piddand süski täitmatta Se káßso sanna
jama, Seks piddi Kristus tulles, Ning inni-
meseks sama, So täitis káßko täieste, Ja satis
õigust keikile, Meid peästis Jsa wihhast.

6. Et Kristus nenda täieste On káßko issi täit-
nud, Siis tulles õigus rahwale, Kui kirri sedda
näitnud: Et Kristus omma werrega Meid peab
õigeßs teggema, Kes meie eest on maksnud.

7. Sest lodan minna foggone So peäle, ar-
mas Jesus, So sanna ei moi walleta, Ma ussun
sinno heldust, Kes ussub ning saab ristitud, Sell'
taewa õn on walmistud, Et temma ei sa hukka.

8. Kes ussub keigest süddamest, Se peab õn-
saks sama. Sest usko tunnukš armo tõõst, Ei pea
tõta jama: Se usk ei lahku Jummalast, Se arm
se aitab liggimest, Kui Waimust sündind ollid.

9. Káßk näitab ülles ekfirust, Et südda murret
kannab, Waid pühha armo õppetus Siis jälle
rómo

Imo annab, Et kannatame miiletsust, Sest kâst
anna rômustust, Ei woi meid waggaks tehha.

10. Kus õige usk on jalge, Seäl noutakse head
õhha, Se usk ei kolba kuhhoge, Kus head ep olle
õhha: Usk siiski üksi õnsaks teeb, Heast teust läh-
em abbi nõab, Sest tunnüks õiget usko.

11. Se õige lotus kannatab, Ning wottab
indlaks jâda; Mil aial Jummal arwitaab, Ei
õlle melle teada, Kâl temma teab selgeste, Mis õi-
ge abbi tunnikke, Se peäle julgest lota.

12. Kui Jummal abbi witaab, Siis sinna
õrra karda, So piddant temma finnitab, Ei lah-
u sinnu õrra, Ea janna ussu ennâm weel, Ehk
õrg on sinno waene meel, Ni waigista keik hirmo.

13. Nu, kitus sago siddamest Nüüd meie Jum-
malale, Et temma põrgo woir ussest Meid lun-
nastanud jâlle; Oh Jesand! last' meid armoga
So nimme pühhaks piddada, So riit nüüd tul-
õõ meile.

14. Siin sündko sinno tahtminne, Kui temma
sunnib taewas, Oh! anna leiba keikile, Kes pal-
lunwad sind waewas; Keik pattud anna andeks
ka, Meid kiusatusses arwita, Ning peâsta kure-
jast, Amen.

131.

Nun freut euch, lieben Christen zc.

Nüüd, risti-rahwas, laulage, Ning olge wâg-
ga rõõmsad, Ja rõmoga keik rännage, Ning
kiltma olge waprâd, Mis Jummal meile teinud
hâad

häd Ring temma sure armo tödd, Mis temma kallist saatnud.

2. Ma olin kurratide Päes Ring läksin surmas hukka, Pat ödd ja päwad minno sees Mull' teggi sure waewa, Mo hädda kaswis otsata, Mo ello olli kolbmatta, Se pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest Üht alnust mitte wagga, Mo meel ei holind õigussest, Ma noudsin kurja tagga; Se hädda pärrast tahtsin ma Jo kallipiddi mõttelda, Mind kisti põrgo hauda.

4. Siis watis Jummal halledast Mo kange hädda, waewa, Mind tahtis sata wäggest Sest põrgo waewast taewa; Siis olli nähha Jssä meel, Ei olnud kuulda nalja seal; Üks hea nou olli temmal.

5. Se Jssä ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne, minno armas Poeg, Nüüd waestel' abbi näitma, Reid patto häddast awwita, Se hirmsa surma surreta, Ja sata neile ello.

6. Poeg tuli Jssä rüppe seest Mo jure mahha taewast, Sai mulle wennaks iggawest, Mind aitma teigest waewast, Ehk olli falla temma au, Ei olnud süski tühhi nou, Ea tahtis põrgo woita.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead woimust sama, Ma woitlen so eest kangeste, Et pead waggaks jäma, Ma ollen sinno, sinna ka Mo omma pead ollema, Ei lahhuta meid kurrat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Ring minnult ello wotma, So heaks ma tahhan kannata, Se peäle pead lootma. Mo ello nelab surma nüüd,

nüüd, Ma süta kannan sinno süüd, Se läbbi
saad sa önsaks.

9. Mo Issa jure taewasse On mul siit ilmaß
minna, So eest seäl pallun rohkeste, Ja satan
Waimo teüna, Kes sind so häddas rõmustab, Ja
mind ka tundma öppetab, Ning tõe sisse satab.

10. Mis tehtud, ja mis öppetud On ennemuis-
te minnuß, Se peab sama armastud, Ja nüüd
ka tehtud sinnuß. Kei? tühjäd kääßud põlga ja,
Need wotwad hinge rikkuda, Se ütlen sulle wiim-
seks.

132.

Durch Adams Fall ist ganz verderbt 2c.

Adam! sinno eßitus On meie elto rikkund,
Et pat on meie pärrandus, Ja keige peäle tif-
fund, Se ussi tö On keikile Suurt wiha peäle
rõstnud, Waid Zummal se On armsaste Meid jäl-
le ärrapeästnud.

2. Et Erwat nenda petteri Ning patto sisse lan-
gis, Et lojat mahhaja eti, Sest piddas surm meid
wangis, Et woinud ka Meid aidata Ei ükski lodud
assi, Sest kandis nüüd Kei? patto süüd Se ar-
mas Jesus issi.

3. Ja otsego need woöbrad süüd Meid waesid teo-
tanud, Ni on ka woöbras öigus nüüd Meid jälle
leppitanud; Sest, nendage Kui keikile On Adam
surma tonud, Ni Jesuke On armsaste Uut eilo
meile saatnud.

4. Se arm on meile näidetud, Et Poeg on
melle antud, Kes wennaks meile sündinud, Ning
risti

risti peäle pandud, Kui diete Müüd ussume Se
Voia nimme sisse; Kõl õnnistust Ja rõmustust
Meil' annab Jeesus isse.

5. Meil' Jeesus walguis, warraw, te On rõõm-
sa taewa pole, On Jessa nou ja tõsine, Se kan-
nab mei' eest hõle, Kes annetud Ja se-ätud Meid
wäggeste hoidma, Kes süddamest Head otab
sest, Se peab armo leidma.

6. Kõl se on armas Jummalal', Kes temma
peäle lodab, Waid se on sure wihha al, Kes mai-
alt abbi otab; Selt kurratil On ossa kõi, Kes
Jeesust mahhajättab, Ja ennamist Siin innimest
Kui Jeesust appi wõttab.

7. Kes Jeesust Kristust armastab Ja temma
peäle lodab, Ehk temma hädda kannatab, Kes
temmast abbi otab; Ei jä-eta Se abbita, Kõl
Jummal wõttab nähha, Kui willetsus Ning kiu-
satus Sell' püab otsa tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Jeesand!
minnust ärra So sanna minno süddamest. Se on
mo ainus warra, Mis rõmustab, Ja kossutab
Mo süddant patto wasto, Ei kurratke Woi ialge
Siis tehha mulle hirmo.

9. So pühha sanna juhhatab Mo jallad di-
ge tele: Se koido-täht se selletab Ning walguis-
tab mo mele, Et tunnen ma Ning moistan ka
Meid kaunid andid ärra, Kui usfoga Sind pal-
luda Siin wõttab minno südda.

Pühhasi Kristi-Ellust.

133.

Was frag ich nach der Welt &c.

Wisil: Oh! wagga Jummal, Kes &c.

Silmast holi ma, Ei holi temma warrast,
 Mo Jesus, üksine Käl olled me'e pä-
 rast: Sind minna tahhan teäl ükspai-
 nis himmusta, Sa olled minno rõõm, Ei ilmast
 holi ma.

2. Ilm on kui kerge suits, Mis äkkist ärraka-
 ub, Kui warjo näitminne, Mis pea ärralähk-
 Mo Jesus agga jääb, Ilm löppeb kuulmatta,
 Mo Jesus wäggen on, Ei ilmast holi ma.

3. Ilm agga rummalast Suurt au siin takka
 aiab, Ei seoda mõtleae, Et keik au ärrakaub.
 Ei minno südda siin Muud auge armasta, Kui
 Jesus üksine: Ei ilmast holi ma.

4. Ilm püab warrandust Ja rikkust kolkopar-
 na, Et agga woikad täis Keik aidad, firstud sa-
 da; Käl ma tean parramat, Mis ilmal' tead-
 matta Mo warra Jesus on. Ei ilmast holi ma.

5. Ilm se peäl kurr on, Kui te'da laidetakse,
 Ja temma auu ka Siin wäbha rikkutakse, Ma
 tahhan Jesu riit' Ja häbbi kannata, Kui ta mind
 auustab, Ei ilmast holi ma.

6. Ilm agga rõõmsaste Siin himmo järrel
 ellab, Ja taewa rõmjustust Käl se eest ärraan-
 nab; Se kiitko temma teed, Kes se woib armas-

ta, Null' Jummal armas on, Ei ilmast holi ma.

7. Ei ilmast holi ma, Ilm lähhäb pea hukka, Ei temma surus woi Meid surmast ärrapeästra: Ja himmo, rikkus, au Lääb ärra kuulmatta, Kui Jesus agga jääb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello, Mo warra, rikkus, au, Mo keigesurem illo, Mis ial ihaldan, Mo rõdm, mo taewas ka, Siis ütlen minna weel: Ei ilmast holi ma.

134.

Von Gott will ich nicht lassen &c.

Ei lahku minna sinnust Mo aino Jummal'ast, Eest sa ei lahku minnust, Sa sadad wägges wast Mind tele järgeste: Sa watad minno peäle, Ja kuled minno heäle, Sa aitad heldeste

2. Kui löppeb ärra minnul: Keif ilma abbi teäl; Siis saan ma abbi sinnust, Eul on üks helde meel; Sa aitad hädda seest, Sa peästad patto häbbist, Ning aitad kurjast tõbbest, Sa hoiad surma eest.

3. So peäle minna lodan, Kui hädda waew on käes, Ma sinnust abbi otan, Mo Jummal abbimees; So holeks annan ma, Ma annan keif so kätte, Mis minna wottan ette, Mo ihho hingega.

4. Ei sinna salli hädda, Mis mulle kahjo teeb, Ma ussun kindlast sebda, Et sinno arm mind nääb; So Poia andsid sa, Mo ihho, hinge toi-

Dad, Keif minno pattud woidad, Sest tahhan tännada.

5. Se eest sind Eldan minna Rүүd suust ning süddamest. Kes on ni tru kui sinna? Sa aitad igameest; Üks õnnis aeg on se, Mil ma so peäle mõtlen Ning patto wasto wõitlen, Mu tõ on tühine.

6. Kui ma ilm hukka lähhab Ning temma kõr-
fus ka, Kui au ning rikkus lõppeb, Mis nou-
waewaga: Siis on meil walmis weel Üks parram
asse jada, Mis meil' on kowwast teada Jeesuse
jures seäl.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abrami rüppe
sees, Kūl ihho hädda woidab, Sest meie abbimees
On armas Jesuke, Kes õnne meile annab, Ja ar-
must murret kannab, Et same taewasse.

8. Eht minna siin naan waewa Ning hädda
ilma peäl, Saan minna siiski taewa, Kui Jesu
armo heäl Mind kutsub heldeste, Ja käsib rõmo
minna, Mind taewa tulla siina, Kus ta on jär-
geste.

9. Se issa taewa Poja Keif hea on meile teind
Ja annud omma Poia, Kes mei' eest surma
laid; Se Waim se nouab ka Siin mei' eest mur-
ret kanda, Ning taewa riki anda, Sest wõrkem
tännada.

135.

Jesu, hilf siegen, du Fürste ic.

Jesus, oh aita! et woimust woin sada, Katsu
kui pimmedus kippub mo peäl, Nouab mind
petta

perta ja kahjo mul' tehha, Usjata polle se pörgo
seits teäl, Kurrat mind karwalast kiusata nouab,
Sõluda, rikkuda, kurwasta püab.

2. Jesus, oh aita! ma ollen so omma, Aita,
kui kurrat, mo lihha, ma-ilm Wäögise sundida
nouwad so loma, Karwalast aukutab pettise
silm; Mässago tiggendus seest ning ka wäljast, Je-
susse abbi ei jätta mind nähjast.

3. Jesus, oh aita! sest iggamees kaebab: Is-
sand, mo wigga on ikka mo ees, Aita kui süddant
se raske sü waewab, Norelt mis teinud ma rum-
malast peast. Anna mull' maitsta, et maksnud
sa sedda, Menda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jesus, oh aita! kui mässama tõtwad Kad-
dedus, kõrkus ja liig-arm mo sees, Kui mind
muud himmud ka kiusata wõtwad, Süddame
kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnüle enne
sest häbbi, Surma mo lihha so hawade läbbi.

5. Jesus, oh aita! ja tallita lihha, Et Wain
woiks Fossuda hästi mo sees, Kes muud ei noua
kui sedda, mis pühha, Võlgab mis ma peäl, mis
ma sees, mis wees, Aita mind tungida Jum-
mala sisse, Jhho, ning hinge siis terwe's teed
isse.

6. Jesus, oh aita! et ennast sull' annan, Et ma
ei tahha muud mitte kui sa, Kõl ma siis rahho
mo hinge sees tunnen, Kui keif, mis tahhad, ma
ihhaldan ka, Eass' mind sell' surra, mis pean mo
ommaks, Kõl sa siis arwad mind ennese lomaks.

7. Jesus, oh aita! et keikis, mis tulleb, Woi-
must woin sada mo waenlaste peäl, Kui minnust
lahhuta nende nou mõtleb Sind, kedda armsa-

maks peab mo meel. Aita mind nõdra so wäes
siis woita, Süddames lasse so armo mull' koita.

8. Jesus, oh aita! kes muido woib seista
Kawwala waenlase püüdmisse ees? Kes woib kül
temmast sin petmatta jada, Kui ennast näitab kui
walgusse sees? Tagganed sinna, siis esin kül pea,
Kui se us püab mind rum nalaks tehha.

9. Jesus, oh aita! et minna ei lähhä Nõrgaks,
kui walle meel liub mo sees, Tahhab ka kõwwe-
rat digeks sin tehha, Olgo mul woimus so Jum-
mala wäes, Seisa mo poolt, oh mo õppia, Jum-
ma! Et ma woin moista, mis õige, mis rum-
mal.

10. Jesus, oh aita! et pallun ning walwan,
Kaitsja, ei uinu, ei magga ka sa: Ohka mo sees,
kui ma wainus sin õhkan, Lasse so palwe mind
leppitada: Et mind kül pimmedus wässita nouab,
Siiski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jesus, oh aita! kui rammoto ollen, Kui
ma muud mitte kui waesust ei nä, Et ma ka kõl-
wato palwele tullen, Mis ma pean valluma, iesi
ei tea; Issand, siis süddames minnoga õhka, Mind
sa, kes süddamed tunned, ei põlga.

12. Jesus, oh aita! et woiteldes woidan Kun-
ni mind ehhitab woimusse kroon, Siis ma sind
kummardan, tannan ja fidan, Allati kitusse lau-
lusid toon; Issand, so nimme seäl laultakse heldest,
Kussa so wäggi on nähtud ni rohkest.

13. Jesus, oh aita! et kuleme pea Sionit hüid-
wad: meil woimus on käes, Babilon rakkus kül
tännini wägga, Otsa nüüd sanud on wärrisedes;
Issand,

Jesand, oh! leppita söddimist wahhest, Anna so
Sionil' w' imusse heldest.

14. Jesus oh aita! et walmistan ennast Pul-
mile, mis se Tal piddama lääd, Ehhita Sionit
kallist ning kennast, Te, et ta Pabel: hukkatust
nääd: Kubba ta karriseb, langema töttab, Wah-
mista, Sion! so Jesus sind aitab.

136.

Was mein Gott will, das gescheh zc.

Gei' sündko nenda ikka mull', Kui Jummal
tahhab taewast, Ta tahtminne on dige kül,
Meid peästab keigest waewast, Kui ussume Ning
lodame Siin temma peäle kindlast, Siis armis-
tab Ning kinnitab, Ei karrista meid liast.

3. Mo kinnitus, rõõm, lotus ka On Jesand
Jummal issi, Sest tahhan kannatussega Heal
melel kanda risti; Mis tootab, Kül täide saab,
Keik juuste karmad armab, Mind kaitseb kül, Kui
hädä mul, Ja ikka appi töttab.

3. Sepärrast tahhan julgeste Silt ilmast ärra-
jouda, Kui wottab Jesus heldeste Mind ennesele
nouda: Mo hingekest Nüüd iggawest Ma annan
temma holeks, Sest surma nüüd Ning patto süüd
Ta woimud mirno õnneks.

4. Mo armas õnnisteggia, Mind tiwa alla
wõtta, Kui kurrat tulleb kiusama Siis mulle ap-
pi tõtta, Ma pallun sind, Oh! aita mind, Mo
Jummal, keiges waewas, Ilm otsa nääd, So
fanna jääb, Mo ello oloo taewas!

El 4

137

Wer nur den lieben Gott läßt walten zc.

Kes Jummalat ni lassēb tehha, Kui temma tunneb üllewelt, Ei Jummal temmast ärralähhä, Et temmal kül on hädda teäl; Siis sinna usko tunnistad, Kui häddas usfud Jummalat.

2. Mis mul sest surest murrest abbi? Mis kasso annab kurwastus? Sa lääd kül wannaks murre lädbi. Ei löppe sinno willetsus; Kui sinna liast murretsed, Siis ennam waewa kaswatad.

3. Keik olgo ni, kui Jummal tahhab, Kes keige asja teggia; Kui temma sinno ossa jaggab, Ni pead rahhul ollema. Kül Jummal teab selgeste, Mis tarwis tulleb keikile.

4. Se Jummal, kes meid kurwastanud, Woib pea jälle rõmusta: Kui murre tund on möda läinud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mötlege, Seält tulleb abbi sinnule.

5. Kui sinna sattud willetsusse, Siis ärra mötle sinna weel, Et se saab kohhe taewa sisse, Kel kaunis pōim on ilma peäl; Mis meie õnneks arwame. Lääb häddaks, waewaks peage.

6. Kül Jummalal' on kerge assi, Nina temma teeb ka sagedast, Et se, kel hästi läinud kässi, Saab waeseks, sandiks ussinast. Sesamma Jummal arwitab, Et waene pea rikkaks saab.

7. Siis wotta wiimselt se hea nouu: Te tödd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal' auu, Kui sinna kurja kannatad. Kes Jummalast ei taggane, Ei Jummal sedda tunnusta.

138.

Liebster Jesu, du wirst kommen etc.

Wistl: Südda, mis sa murretsed etc.

Sül sa helde Jesus tulle, Waggadele römuf
olled, Kennel ial waewa on, Jesus sind, Je-
sus sind ma himmistan.

2. Pässe mind so ommaks jada, Omma wai-
moga mind sada, Et ma sinno sisse jään, Jesus
sind, Jesus sind ma himmistan.

3. Sinno teed mind juhata, Jesus, neid mind
öppetä, Et ma uskus kiesendan: Jesus sind, Je-
sus sind ma himmistan.

4. Tulle, Jesus, minno illo, Nita mind, fest
mul on wallo, Et ma pattust lahti saan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmistan.

5. Minno waim sind püab wägga, Sinnota
on waew ja hädda, Sest so jure rutrustan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmistan.

6. Panne agga sinno illo Südamesse, sa mo
ello! Et so sarnatses ma saan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmistan.

7. Kallis Jesus, römustaja! Mo sees paista,
ello saatja! Keik siin tühjaks tunnistan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmistan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma lap-
ses ka, Südames sind ihaldan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmistan.

9. Reigearmsam olled sa, Minno hinge hoia
ka, Voi! ma sind siis kautan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmistan.

10. Sinna olled armsam mull', Sinno meel on helde kül, Pea mind, et nähha saan Sind, mo Jesus! Jesus, sind ma himmustan.

139.

Jch ruf zu dir, Herr Jesu Christ etc.

MA hüan, Jesus, appi sind, Mo dhkamissed kule, So armoga nüüd aita mind, Et kaksiti ei mötle, Et sulle ellan pühaste, Mull' diget usko anna Risti kanda, Et head teen wennale, Ring pean sinno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Jummal! sind, Oh! wotta sedda tehha, Et kurjad ei woi naerda mind, Et saan so abbi nähha, Keif ennamist, kui surm on kã, Pass' mind sult armo ota, So peal' lota, Ei kolba minno tõ, Ei se woi julgest sata.

3. Te, et ma wihhameestele Woin tõest andeks anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wo ta wihha kanda, So sanna on mo rõmustus, Sega mo hingedolda, Et woin woita, Kui tulleb willetsus, Mis sinust mind woib põõrda.

4. Te, et ei rõõn ei kartus mind Siin labhuta so sannast, Baid et ma kindlast ussun sind, Keif on so kãesjo wannast, Sa annad woimust maksota, Ei suda ükski tehhes, Waewa nähhes, So armo pãrrida, Mis peastab surma hãddast.

5. Ma pean jãrgeswoitlema, Mind nõdra, Jesus! aita, So ormo pole hoian ma, Mull' anna woimust woita, Kui kiusatus mind wintsutab, Eius kela sinna ärra Patto kãrra, Mis muido hirmutab; Kül saan so abbi nähha.

140.

Balet will ich dir geben ꝛ.

Wisil: Ma püan keigest hingest ꝛ.

MA tahhan jätta mahha Sind, Kawal ilma-
ma, Ei armastada tahha Sind sinno pat-
toga: Hea ello on seäl taewas, Se järrel' iggat-
sen, Ma polle teps seäl waewas, Kui õigust ma
sin teen.

2. Ee minnoga kui tunned, Oh kallis Jesuke!
Ma pallun, et sa annad Mull' arral' woinusse,
Kui pean tundma wallo, Siis sedda lühenda,
Ni lõppeta mo ello, Et õnsast surren ma.

3. Mo süddames so nimmi On selge, paistab
Ea, Ma pean sinno risti Mo meles lõpmatta, Oh!
näita ennast muile So werre hawades, Mind rõ-
mustama tulle Mo õnneks tõttades.

4. Mo hinge peida sinna So pühha küljesse,
Ning aita sedda miina So auu rigisse; Kui õn-
nis se on olnud Siin kurja ilma peäl, Kes sinno
järe tulnud, Ning rõõmsast ellab seäl.

5. Mo nimmi panne ülles Se ello kirjasse,
Ning pea ommas sülles Mo hinge ühtlase Seäl
nendega, Kes ommad So rikis auuga, Siis su
ning jüdda wõtwad So truust litada.

141.

Befiehl du deine Wege ꝛ.

Wisil: Ma püan keigest hingest ꝛ.

Mis waewad sinno süddant, Mis ial nouad
Ea, Sell', kes on keige Isand, Keik hõleks
anna

anna sa, Kes pilwed, taewa, tuled, Keif hästi wallitseb; Kõl iggal aial tunned, Et so eest murretseb.

2. Sa pead Jõsa uskma, Siis käsfi hästi Käib, Ning temma peäle waatma, So tõ siis korda-lääb, Ei aita liad murred, Ei maksfa kurbduske, Sest Jummal tahhab palwed, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Jõsa, tead, Mis kahjuks tulseb meil', So lastele keif s'ida, Mis hea ning tarwis neil', Mis sinna ette wõttad, Keif iteed sa wäggewast, So mele pärrasi tõttad Keif tehha ussinast.

4. Keif woid sa, Jõsand, tehha, Sest sul'on rohke nou, So tõ on hästi nähha, So Wiis on selge au, Kes sudab wastopanna, Kui tahhad heldeste So lastel' abbi' anda Siin häddas rohkeste?

5. Ehk wõtwad wastopanna Kõl hopis kurratid, Ei Jummal süski anna Keif woimust ühtegi, Mis temma wõttab ette, Se peab sündima, Mis tahhab temma mõtte, Peab korda minnema.

6. Mo hing, nüüd loda rõõmsast, Ning ota julgeste, Kõl Jummal sinno häddast Sind peastab heldeste, Kui wõttad kannatada, Siis tulleb abbi sul', Ning pead jälle sama So waewas rõmo kül.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waewamad, Ning wõtwad wallo tehha, Et wägga kurwaks saad. So kohhus polle seada Need asjad

asjad ilma peäl, Kõl Jummalal' on teada, Mis
kasuks tulleb teäl.

8. Keik temma holeks anna, Sest keik ta tar-
gast teeb, Siis saad sa immeks panna, Kui se keik
korda läab, Mis temma tootanud, Ning targa
nouuga Se, mis sind kurwastanud, Woib pea
kaura.

9. Ehk wõttab wiwitada Sind täita rõmoga,
Ehk näitab unnustada Sind, ärra ehmata, Sest
temma nenda kiusab, Et kahhe wahhele Sind
hädada sisse jättab, Kui holi's ühtege.

10. Kui süski temma pole Sa hoiad kindlaste,
Siis nääd sa temma hole, Kui sa ei mõtlege,
Siis temma armust peastab Sind raske koorma
alt, Mis ürrikesseks kestab So kasuks üllewelt.

11. Oh! õnnis sinna olled, Sest kites, rännades
Sa woimust saad ning tülled Kui auu ehte sees;
Suur Jummal isse annab Sull' rõmo heldeste,
Kes sind so häddast peastab, Sell' laulad rõm-
saste.

12. Oh! wotta lõppetada Keik meie hädda teäl,
Meid nõdraid toetada; So helde Jesa meel hoolt
kandko meie pärrast, Et meie peäsime Sest kurja
ilma karrast, Ja taewa lähhäme.

142.

Schau lieber Gott, wie meine Feind ic.

Wifil: Oh Jummal: wata heldeste ic.

MD Jummal! waat kui karmwalad Ja wäg-
gewad mull' ommad Mo waenlased, mind
kiusawad, Ning pea ärrawoitwad; Kui mind
so arm ei toeta. Siis kurrat, ilm, ja lihha ka Mind
patto sisse saarwad.

2. Se

2. Se karmal kurrat esste Heal näul armatelleb, Saab pat siis tehtud täieste, Ja süddant kormaks panneb: Ja petrab, aiab wägaise Sest pattust teise peage, Ja võrgo sisse wimaks.

3. Ma-Ilma wiis on teada kül, Kuis se woib aukutada, Et silmal, lihhal, kõrkusel Ja wal latus woiks jada: Kui wottab Jummal nuhhelda, Ei ükski suda aidata, Jo sõbrus siis on läinud.

4. Ja süski minno lihha-meel Ei jätta se'da mahha, Kust ta saab kahjo kahjo peäl, Ja wihkada ei tabha Ma-ilma tühja rõmustust, Ei wotta temma õppetust Kurrati kimpust peästa.

5. Nüüd minna willets allati Se waeno tülli tunnen, Se waewab mind ei paigoti, Waid kus ma ial ollen: Se kurrat takka kihhutab, Ma-ilm se kõrwalt aukutab, Mind lihha kurjast kufasab.

6. Sest sind, tru Jummal! nouan ma, Ei woi ma ennast aita, Sest häddast Jssa peästa sa, Jesusse pärrast peästa! So waimo wägge minnule Nüüd anna, et mo waenlaste Nou peahukka lähhäks.

7. So hea Waim juhhatago mind Seest piddi, et teen ikka, Mis kässid, siis ma tunnen sind, Ei eksi sinnust ärra: Et kurja wasto pannen ma, Mis sinnust mind woib lahjuta Siin ilmas keipiddi.

8. Ehk patto himmo sagedast Mo peäle kääb, Kui ellan, Siis aita, et ma ussinast Se wasto warfi ollen, Et ial ma ei unnuستا, Et lähhan surma, kohto ka, Siis taewa, ellik põrgo.

9. Meed wiimsed asjad anna muli', Et meles
 ikka pean, Ja sega patto himmo käl Mo hingest
 ärraajan, Et woiksin ilmal hirmora So mele pär-
 rast ellada Mo ello aial rödmfast.

10. Oh Jummal Jessa! roh'ette So wäaggi
 minnul' olgo, Oh Kristus! tulle förwasse, So
 woimus mulle tulgo, Hea Waim! ses söas aita
 weel, Uht woimust ikka teise peäl' So armust
 mulle anna.

143.

Du unbegreiflich höchstes Guth' ic.

Wisil: Nüüd sinno kehha mattame ic.

MD feigekallim Jesuke, Mo melest olled üllem
 hä, Mul janno on so järrele, Oh! aita, tul-
 le minnule.

2. Ma ollen hirm', kel janno on So järrel',
 Jesus, minno dn! So hirwe wötta jotada, Mind
 nödra, Jesus! jahhuta.

3. Ma süddames nüüd küssendan, Oh kule!
 find ma ihaldan, Mo armo hallik! kule sa, Mo
 waeje hinge römueta.

4. Se armo wessi pudub mull', Mind tomma
 Jesus! entesel', Sind minna wägga himmus-
 tan, Et sinnult, Jesus! abbi saan.

5. Mo peioke, kus olled siis? Kus pühha Tal,
 mo kallim hüüs? Mis kaemo jures hingad sa?
 Mul janno on, mind joda ka.

6. Ei jaksä minna rammoto Ma küssendamast
 wässin jo, Se hirwe warsi jahhuta, Mo olled sa,
 so ollen ma.

144. Du

144.

Du bist ja ganz mein eigen ic.

Wisil: Oh Kristus! Lunnastaja ic.

Momma sinna olled, Mo armas Jesuke,
Kui sa mo sisse tuled, Et muust ma holi-
ge, Sind minna meles kannan, So ommaks en-
nast annan, Et andsid ennast mull'.

2. Keif finnota on minnul' Et in ilmas sap ning
piin, Suur kallis arm on sinnul, Ning maggu-
sam kui wiin, Oh! walla, Jesus, isje So armo
minno sisse, Et pean armsaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armas-
tand, Oh! te, et moistan minna, Misk sa mind
lunnastand; So waimoga mind sada Sind
wägga armastama, Et soga ühheks jaän.

4. Mo süddamest oh! wotta Keif, mis ei tah-
ha sa, Ja mulle appi tõtta, Et kurja põlgan ma,
So armo tunda nouan, Ning armastada jouan
Sind keigest süddamest.

5. Kui helde on so südda Mo wasto allati,
So arm kül näitab sedda; Kui pattust waewa-
ti Mind, siis sa appi tullid, Mo ärrapeastja ol-
lid, So omma ollen nüüd.

6. Ma 'püan ikka hoida So armo warran-
dust, Oh! lasse sinna koita Mull' temma walgus-
tust; Ma tahhan sedda püda, Sind palwes
appi hüda, Kül warra, hilja ka.

7. Kui lautaksin sedda Ma waene süddamest,
Siis olleks minnul' hädda, Ei rõmo ürrikest;

Ge

Sepärast pallun minna Nüüd nuttes : anna sinna So armo maitsta mull'.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jesus! õpeta, Ning sinno pole pöörma, Kui ollen efsind ma; So waimoga mind woia, Mo ello sees mind hoia, Kui minna kōmmistan.

9. Sa wāhhendad mo wallo, Mind nõdra finnitad, Sa olled minno illo, Mind waest sa rōmustad. Mull' õiget usko sata, Se wotta kaswatada, Kui tahhab lõppeda.

10. Kui tulleb ärrajouda Siit kurjast ma-ilmast; Oh! wotta sa mind nouda Kui omma pärrislast, Siis polle teys mul hädda, Ei olle facta sedda, Et ühhest lahkume.

145.

Warum betrübst du dich, mein Herr 2c.

Mõ südda, miiks sa murretsed, Ning miiks sa ennast kurwaks teed, Ja püäd tühja head? So lotus olgo Jummal teal, Kes keik on louud ilma peäl.

2. Ei temma woi sind unnusta, Waid tahhab armust aidata, Kui ial pudub sull'; Mo wāggew Issa lggawest, Se seisab häddas minno eest.

3. Et minno Issa olled sa, Ei sinno laps jä aitmatta, Sul on üks issa meel. Sest mu'd ning põrm siin ollen ma, Ei kusti Ma peäl rōmo sa.

4. Üks rikkas lodab warra peäl', Mo lotus Jummal üllewel, Ehk mind kül naertakse, Ma tean, ussun kindlaste, Et sa mind toidad reh'este.

M m

5. Elias!

5. Elias! Kes sind toitis weel, Kui suur poud ollt ilma peäl, Kui kallis olli leib? Üks waene lest Sidoni maal, Kes olli armas Jummalal?

6. Ei seisnud sinna sõmatta, Sest kaarnad pididid tullemä Ja toitma rohkest sind, Need töid ka õhtul, homikul, Mis olli roaks tarwis sul.

7. Üks Ingel sinno jure sai, Kes wet ning leiba sulle tõi Se kaddaka-pu al; Sega sa kaisid pitska tee, Et said Horebi mä-ale.

8. Ei sanud hukka Daniel, Kui heideti loukoeradel, Üks Ingel hoidis siis, Ei tedda murtud nende wäest, Waid peasis terwelt nende kääst.

9. Josef Egipti sadati, Ja wangis pärrast peeti, Et kartis Jummalat, Sai wangis sureks isandaks Ja souwõssa toitiaks.

10. Ka peastis Jummal wäggetwast Kolm meest seält tulle-ahjo seest, Üks Ingel keis seäl, Et tulli ei woind põlleta. Ei juukse karmo kõrweta.

11. Mi rikkas olled Jummal tõest, Kui olled olnud iggawest, So peäle lodan ma, Oh! anna rikkust hingele, Siis minnul on keik rohkeste.

12. Ei ilma auust holi ma, Mind lasse taewast pärrida, Mis olled saatnud meil' So kange surma walloga, Siis ollen keikist holeta.

13. Keik, mis siin on ma ilma peäl, Kuld, hõbe, sureliine meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm, Ei kesta se meil' iggawest, Ei te ka õnsaks hingekest.

14. Sind tännan, Kristus, süddamest, Et olled teada annud sest Null' omma fanna sees, Oh! anna usso kinnitust Ning minno hingel' õnnistust.

15. Au,

15. Au, kitus olgo iggawest So sure helde ar-
mo eest, Ma pallun süddamest, Oh! ärra jätta
mahha mind, Et taewas saaffin nähha sind.

146.

Mein Gott, das Herk ich bringe dir ic.

Wisil: Nüüd on se päärw jo löppenud ic.

Mo süddant annan keigest wäest, Oh armas
Jummal! sull', Sa tahhad sedda minno
käest, Se tulleb mele mull'.

2. Sa ütled: anna minnule, Poeg, süddant
meleheaks; Ep olle muido ühtege, Mis sulle rõmo
teeks.

3. Sest, armas Jäsa, annan ka Mo süddant
sinnule; Oh! ärra sedda teora, Arm anna minnule.

4. Käl südda on täis rojastust, Ja tühja ih-
haldab; Ep olle temmal waggadust, Baid kur-
ja armastab.

5. Nüüd agga nuttab ärdaste, Ning kaebab
omma süüd; Mis enne olli temmale Rõõm, se
ta wihtab nüüd.

6. Ja heidab mahha sinno ees, Ning pallub:
pekfa peäl', Ja murra kangust minno fees, Et põ-
ran pattust weel.

7. Mo kowwa südda pehmeks te, Et woiksin
kaebada, Ning wihtaa mo kurja tõ, Ning nut-
tes sullada.

8. Elis kasta mind so werrega, Et südda puh-
taks saaks; Ma tean, et olled surnud sa Ma-
il-
ma ning mo heaks.

9. Mo nõdra usko kinnita, Et woiksin kowwas-
te So surma peäle lotada, Keik satab andeks se.

10. Oh Jeesus! anna armust nüüd Mull' õigust, õnnistust; So peale võtta minno süüd Ning patto willestust.

11. So mäega mind ehkita, Sa ilma süta Tal! Mind keikist pattust puhhast, Et kolban Jummalal'.

12. Oh pühha Waim! mind võtta ka So sõbraks järgeste, Jeesuse parrast olle sa Mo abliks allate.

13. Te torgaks mind so sannaga Ning armus pallawaks; Mo kurja süddant parranda, Mull' olle õppiaks.

14. Mind õiges uskus finnita, Et wihtan kawwalust, Et ma ei võtta kartada Ma-ilma teorust.

15. Te, et mo südda kartmatta Siin lotes kannatab; Sest, sa ei jätta abbita, So heldus õpeta.

16. Mo armo, Jeesand, puhhast, Et ellan sinno ees, Et silmakirjaks minno tõ Ei sünni elades.

17. Te, et ma kawwalusseta Keik asjad aian teäl, Et ükski ei woi laitada Tõdd, sanno ilma peäl.

18. Te, et ma ollen tassane, Allandik südda mest; Mind tühjast rõnust puhtaks te, Kui eksin, pöran sest.

19. Te, et ma ollen wagga teäl Ning tiggedusseta; Siis on mo ekko, mõtte, meel So mele parrast ka.

20. Mo süddant võtta honeks ka, Oh! Jummal!

mal! ilma sees: Siis selle sees woid ellada Siin ning seal iggawest.

21. Ma annan sedda sinnule, Kus tahhad, panne se; Sest sinno pärralt olleme, So, ei mu ihhege.

22. Eh! mind ma-ilm kül awwatab Sa sanna kaulda weel, Eh! teistigi mind ahwardab; Ma põlgan temma heält.

23. Ei sünni sedda iggawest, Sa kurja waimo pruut, Mind kiusad, ei ma holi sest, Oh Jummal kiderud!

24. Ma-ilm! pat! minne omma te, Mo süddant annan ma Sull' anniks, armas Jesuke! Oh! sedda hola sa.

147.

Ein Sommer-Lied.

Uts Sui-Paul.

Geh aus, mein Herz, und suche Freud zc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd zc.

MD südda olgo rõmus nüüd, Et Jummal iaggab kaunid hüüd Sel rõõmsal suisel aial, Baat rohho aiad õitsewad, Ja illusaste kossuwad Nüüd keikis paikus laial.

2. Mets paksust lehte lautab, Ma ruttust roh-to kõrkistab, On keikil' kaunis nähha, Keik lillie kessed õitsewad, Ja kaunikessed kaswawad; Ni wdõitab Jummal tehha.

M m 3

3. Keik

3. Keif linnud pessetellewad Ja omma lauls
aiawad, Ja Soja kita püüdwad: Jo õpikk, kãg-
gi, leofe, Jo tuife, jo warblane, Et metsad was-
tohüüdwad.

4. Saab kanna munne haudunud, Ja pãso-
kenne poegenud, Siis omma poiad sõõtwad;
Kül põdder kargab fergeste, Ja leikab rõõmsast
rohhusse; Keif omma aega teãdwad.

5. Jõed, viad kerul kõhõwad, Ja rõõso war-
jul keerlewad, Ja õre tassa jookswad. Kus ig-
ganes on rohho-ma, Ka wainui rõõmsa lauloga
Seãl lapsed karja sõõtwad.

6. Need messilased maggusat Met messipuus-
se teggewad, ja lendwad ümberkaudo: Ka an-
nab Jummal wina-puust So süddamele kinnitust,
Ja jouotumal joudo.

7. Põld kannab wilja rohkesti, Ja temma sei-
fab pakfuste, Teeb iggamehhel rõõmo, Et kidetakse
Jummalat Se sure anni jaggajat, Kust tunnukse
temma armo.

8. Ei tahha minna unnusta, Waid kowrast
meles piddada, Mis armo's Jummal teinud, Keif
ma-ilm kidad temma tõõd, Ka minna laulan sed-
da head, Mis meie film on näinud.

9. Ma mõtlen, kui on minnul teãl Ni kau-
nis assi ilma tpeãl Se ello santis põlwes; Mis
saab weel pãrrast ollema, Kui same taewa tulle-
ma, Seãl iggawesses ellus.

10. Mis rõõmo seãl weel tunnukse, Kus Jesust
ennast nõhakse, Ja minno kõõwad kuulwad,
Et mitto tuhhat Kerubim Ja mitto tuhhat Sera-
wim Se Zalleluja! lauwad.

11. Oh! kui ma seal jo olleksin, Ja sinno jures
ellaksin, Oh helde Issa taewas! Siis saaksin Ing-
li lauloga Sind üllendama rõmoga, Kui saan
ma peasnud waewast.

12. Ei tahha süski ellades, Sell' ihho murrest
kõndides, So kiitmist mahhajätta; No südda pe-
ab tännoga, Kus kohhal ial ollen ma, Sind ühte
järke laulma.

13. Oh! aita omma Walmoga, No waimo
taewast dunista Ni warra, kui ka hilja; No süd-
da hästi ditsego, Se usso suggu kasmago, Kui
su-il kasmab wilja.

14. Oh! wotta mo sees ellada, Mind sulle
heaks puuks istuta, Et woin head wilja konda, Ja
sinno aedas järgeste, Kui kaunis illus dieke, Head
haiso wäljaanda..

15. So Paradisi aiaks sa Mind wallitse, et
haljan ma Ni kaus kui ma ellan: Siis tahhan siin
sind tenida, Ka iggawest seal lõpmatta, Kui sinno
jure tullen.

148.

In allen meinen Thaten ic.

Wisl: Näd hingwad innimesed ic.

M3 sündko minno assi, Ni päigo minno kässi,
Kui Jummal issi teeb: Kui temma murrest
kannab, Ja issi nou mull' annab, Käl siis keik
hästi korda lääb.

2. Ei minno tõd siin kolba, Keik minno waens
on ilms, Ei maksu minno nou, Ni oigo kui ta

tahhab, Kui temma ossa jaggab, Sest olgo temmal' üksi au.

3. Mis põlwe Jummal annab, Mis temma peäle panneb, Se on hea minnule, Ei putu minnuss' wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis armsa Issa tahtminne.

4. Ma temma peäle lodan, Ja tedda meles pean, Kes hoiab kurja eest; Kui agga tedda kardan, Ta sanna möda ellan, Siis polle hädda ellades.

5. Ta wotko surest armust Mind peästa keigest pattust, Meid süüks ei arwata: Ei temma kohhut moista Mo patto peäle pea, Wald tahhab moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhan Ja jälle ülles-toufen, Kus ollen ialge, Käl häddas, willestus-ses, Käl waesus-ses ning többes, Saab temmast tõmo hingele.

7. Kui Jummal wõdraks tulleb, Ehk risti peäle panneb, Siis tahhan kannata; Ei sa, kui temma tahhab, Ja kannatust ka annab, Se koormull' raske ollema.

8. Keik temma holeks jättan, Kui surren ma ehk ellan, Kui käsib ialge, Mil aial arwab temma, Kas hoime ellik tanna, Ta moistab aega üksine.

9. Siis olle, südda, rahhul; Mis ial juhtub sinnul, Siis ärra murretse: Sest sinno Issa taewas Teab nou kül keiges waewas, Suur nou on tõ-est temmale.

So wünsch ich nun ein gute Nacht zc.

Nüüd pölgan minna rödmfaste Ma-ilma tühjad kumbed, Ehk se mind waewab wahwaste, Käl Jummal kannab murret. Ma-ilma tö On tühhine, Ma tunnen sedda tö-est, Ma tunnen sedda tö-est.

2. Üs us, kui pödra hammustab, Se pödder wet süs püab, Mi südda abbi himmustab, Kui ma-ilm kurja hüab, Muul' ahvastust Teeb wanna us, Se Jummalale kaeban, Se Jummalale kaeban.

3. Mil minna saan so römusse, Kus waggad tanno andwad, Ning laulwad sulle kitusse, Ja walged rided kandwad? Mil wiakse Mind taewasse, Et saan sind, Jummal, nähha, Et saan sind, Jummal, nähha?

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pean kaua sotma, Ma tunnen waewa süddames, Ja tahhan süski lota, Ehk kawwalad Mind naerawad Sel risti-hädda aial, Sel risti-hädda aial.

5. Kus on so Jummal, küsfiwad, Kes sulle appi töttab? Need sannad, need mind waewawad, Et minno südda nuttab. Oh tulle sa, Mo kaitsta, Mind peästa patto waewast, Mind peästa patto waewast.

6. Oh! wötta mind so rigisse, Mis walm'stanud sinna, Et, kus keik pühhad järgeste, Ka sind woin kita minna, Kus ellawad Ning laulawad Keik Inglid hulgaliste, Keik Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! miks ennast waewad sa? Oh!
wõtta kannatada, Sind Jummal tahhab aida-
ta, Sest tahhan tanno anda. So hädä se On
ürrike, Ning wimaks se rõõm tulleb, Ning wot-
maks se rõõm tulleb.

8. Ei keli siin tahha kannata, Ei sinno peäle
lota, Oh Jummal! armo anna sa Et woin sul-
t abbi ota, Must' muido siin On suur se piin, Kui
fannota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kül mitte hädä, willetsust On patto pär-
rast nähha, Siis tunneme ka ahvastust, Kui wot-
tad hirmo tehha, Müüd tunnen ma, Et raskesi ka
Mind monni hädä waewab, Mind monni hädä
waewab.

10. Ma-üma rõõmo wihkan ma, Hõd, päwad
südda nuttab, Ni kaua tahhan palluda, Kui sin-
no abbi tõttab, Oh Jesuke! Mind heldeste So
armo läbbi aita, So armo läbbi aita.

11. Waat! Kurvastust on minnul kül, Et
waenlane siin kitleb, Suurt melehaigust teeb se
mull', Kui naero wiisil ütleb: Kus Jesuken, So
rõõm ning õn? Woi temma sinnust holib, Woi
temma sinnust holib!

12. Mo willets hing, oh! kannata, Oh! kan-
nata, mis waewab Sind, kül so õnlisteggia
Sind keigest kurjast peästab, Ning heldeste Wiib
taewasse, Seäl on meil rõõmo ota, Seäl on meil
rõõmo ota.

150.

Wohl dem Menschen, der nicht 2c.

Wisil: Urka ülles, minno südda 2c.

Wenis, kes ei wõtta tehha Kurja nouu järrese,
Ei moi üllekohhut nähha, Pattustest ei holi-
ge; Kes neist pilkiaist pöggeneb, Nende seltsist tag-
ganeb, Agga kallis peab sedda, Kui teeb Zum-
mal targaks tedda.

2. Onnis, kes siin rõmo tunneb, Pühha käsko
öppides; Süddames se õnneks panneb, Ei sest
lahku ellades: Nenda õitseb, Kaswab se, Kui need
Walmpuud: kauniste Jõe kaldal õmmad oksad
Hästi laialt lautawad.

3. Nenda siggib innimenne, Zummalat kes ar-
wastab, Sell' keik lomad saatwad õune, Kunni
täiest pühhaks saab; Temma lehhed kossuwad,
Ning on ikka illusad, Zummal abbiks selle tõttab
Keikis, mis ta ette wõttab.

4. Redda pattust rõmustakse, Teinehjarg on
sellele, Temma rõmo aetakse Ni kui põrmo laiale;
Kus on pühhad rõmoga, Siinna pattused ei sa,
Zummal armastab keik waggad, Hukka läh'wad,
Kes on kurjad.

151.

Wohl dem, der in Gottes Furcht 2c.

Wisul, kui kardad Zummalat, Ja temma
nouud armastad, Siis toidad ennast om-
mast käest, Ja siggid hästi temma wäest.

2. 66

2. So naesel ka on siggidus, Kui kobaraid on
wina puus, So laual lapsed istuwad Kui õli
õljad illusast.

3. Waat! ni suur õn on selle kões, Kel Jum-
mal ikka süddames, Eiwihha putu temmassa, Mis
tulli pattust ilmale.

4. On tulles sulle Sionist, Et nääd kui wäg-
ga armolisi Jerusalemi keik õnne saab, Ja Jum-
mal tedda üllendab.

5. So ello tahhab jätkata, Et sinna pead rõ-
moga So laste lapsi näggema, Et Israel saab
rahho ka.

152.

Hilf mir, mein Gott, hilf das ic.

Wisil: Keik sündko ikka nenda mull' ic.

Dh! armas Jummal, armwita Sind häddas
takkanouda, Ja süddamest sind otsida, So
armo pole jouda; Dh! lasse mind, Kui õsin sind
Mo waewas pea leida, Dh! hallasta Ja armwita,
Mind kurja tõ eest hoia.

2. Mull' anna ommast heldussest So peäle üksi
lota, Ja pattust põrda süddamest, Ja murre
rõmo õra, Et nuttan nüüd Need patto süüd Ja
rasked efsitused, Et minno käd Ka tewad hääd
Neil', kes on häddalised.

3. Keik ihha himmud kustuta, Et need ei woi-
must wotta, Sind armastama õpeta, Ning ab-
hiks mulle tõtta; Mind aita sest Ka süddamest
So sanna tunnistada, Et üksige Mind surmaske
Ei woi sust lahutada.

4. Dh!

4. Oh: õppeta mind tassandust, Ja kela wihha heldest, Ka anna mulle allandust, Et káin so járrel járgest; Neist pattust ka Mind puhhasta, Mis norelt ollen õppend, Mind rõmusta So Waimoga, Kui murre enne lõppend.

5. Mo usko, armo kaswata, Ning finnita mo lotust, Et minno südda lõpmatta So jurest leial's toidust; Suud tallitse, Et minnule Ei temmast sünni hädä, Mo ihho ka Ni toida sa, Et himmud kelad ärra.

6. Mull' olgo ikka ussinus Mo tödd ja teggo tehha, Et tühhi au ja kawwalus Mind ellades ei petta; Riid, kaddedus Ja kimalus, Se minnust tagganego, Ka wargameel Ja prija keel, Se kangel' minnust jägo.

7. Head nou mind lasse wõtta ka, Ja eksitussest peasta, Ning keikide eest palluda, Ka waestele head tehha, Et kurja ma Woin taggan'da, Ja kelfil' appi tullen, Ni sünnib ka, Mis tahhad sa, Siis wimal's õnast surren.

153.

Ach treuer Gott, barmherzig's Herz! ic.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees, ic.

W helde Jummal! minnule On armolinne südda, So Issa káest minnule On tulnud rist ja hädä, Ma tean, et se koormaga Mind lasse armust waewata, Ei mitte läbbi wihha.

2. Gest se on ikka sinno wiis, Sa karristad so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled siis Keik omma
ma

ma luliikmisfi , Sa annad kurbdust rõmo eest, Bid pörgo , peastad pörgo seest, üks wahhetus on järgest.

3. Se kombe on ka sinnule, (So nou on immelinne,) Mis hoietakse ellule, Se surmatakse enne; Se mis peab sama arustud, Saab enne arateotud, Ja hopis naeruks pandud.

4. Ei olle meie Jesusse Muud põlwe ma peäl olnud, Ka podi enne risti peäl, Kui auule sai tulunud: Risti, hädda, waew ning teotus, Se olli temma parrandus, Kui tahtis taewa minna.

5. Kui nüüd se õige sullane Heal melel tahtis Kanda Se hädda; mis ma pattune Woin paljo wastopanna? Keif temma pühha kannatus On minno ello õppetus, Ma watan temma peäle.

6. Oh armas Jummal! se on ka üks wägga raske assi Mo melest, sedda uskuda, Mis teeb soimme kassi, Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab tõ-est sinnust armastud, Ei sünni se mull' ühte.

7. Kui minna ei woi uskuda, Kül sa woid usko tehha, Mo lotust üllespidada, Et woin so heldust nähha; So pühha fanna tootus, Se olgo minno rõnustus, Et kuhhogi ei kána.

8. Kui ollen arg, siis arwita, So Waim mind õppetago, Et julg-est tohhiin palluda, Mo lotust kinnitago; Kui meie agga ussume, Ja jäme kargest palwes'e. Siis pahharet ei woida.

9. Oh! ärra lasse, pallun ma, Kui pead sa se nouu, Mind mitte lialt kiufata, Sa tead minno joudo; Ei olle puust, ei kiwwist ka. Waid põrm ja tuhke ja muld ja ma, üks waene inimenne.

10. Oh

1
u

Yen
Le au
mo

15.
le roa
nist elle
olle ial

16. e
Eurwaste
sinna toot
leifatakse

pe
ian
isse

risti
fow
e liggi

nno sees,
adamest,
tulla Siin

Mis satab
t, Siis ol
andte, Mis

g. Sepâr

8. Sepärrast, armas Jummal, Mind armust
walgusta, Sest et ma ollen rummal, Mo süd-
dant uenda, Et ma so jure jouan, So tahtmist
tehha nouan, Mind aita wäggewast.

155.

O Jesu, siehe drein ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

O Jesus! hallasta, Ning aita mind nüüd
woita. Ma tunnen surma jo, Mo waim
ei ennam jaksä, Mo meel se puab kül, Ei moddu
ommeti, Ehk kül mo waene meel Nüüd woitleb
allati.

2. Se pörgo wäggi teäl Ning surm mind ein-
ni peab, Ehk wahhin sin ehk seäl, Mo südda ag-
ga otas; Kui seismist himmustan, Siis oken sel-
jal jo, Mo wäggi ning mo joud Ei mulle abbi to.

3. Ma kippun, josen kül, Ei ommeti woi lei da,
Mis sataks rahho mull', Ei woi sest lahti sada,
Mis kässo sundminne Mo peäle panneb kül, Ja
rammo ellada Ei joua anda mull'.

4. Sa, Jesus üksine Weid minno wällo pör-
da, Siis jaksan minna kül, Kus sinna wöttad ad-
ta, Kui rammo mitte saaks Mo ello sinnil sin,
Siis olleks püüdminne Üks õige pörgo piin.

5. Sepärrast hallasta, Ja omma armo anna
Mo waesel' nälsatsel. Kes wöttab kumardada,
Ei enne jätta sind, Kui sa mind õnnistad, Ja
surma rikkudes uut ello sünnitad.

6. Sa olled lubbanud Mind armsast juhata-
da, Kui südda kawwalust Ei tahha armastada;

N n

Waid

Waid annad ennast nüüd So holeks foggones,
Et woimust sinno arm Saaks ikka minno sees.

7. Siis wotta hopis mind Sest patto ellust
peasta, Kui sa mind juhhatad, Siis anna sanna
kuulda; Oh! hakka minnusse, Keik waenlast ka-
uta, Et puhtas süddames Sa saaksid ellada.

8. So woimust näita nüüd, Sa ussi ärra-
woitja, Oh! näita kurratil, Et olled ärrapeastja,
Ning woida minno sees, Et minno waenlased
Keik sawad häbbisse, Kui sa, mis tunned, teed.

9. Kui kaua peawad Need kurjad kõrkistama?
Et peab minno rõõm Weel nende kätte jama Oh!
peasta hingekest, Mis sinnust lunnastud, Nüüd
agga pattudest On alles seutud.

10. Sa olled lahti teind Mo filmad, et woin
näha, Et ei woi ennesest Ma muud kui kurja
tehha, Sest tulle appi nüüd, Te tõeks armust
ka, Mis sinna tootand, Mis ial tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahkeb
kartus, Ning ei sa petta mind Se walle meel ning
moistus, Kui sinno kallis arm Mo lihha surretab,
So surma wäega Mo süddant puhhastab.

12. Keik wastopannemist, Oh Jesus! aita woi-
ta, Et talle werre seest Tait woimust woiksin leida,
Et woiks so tassandus Mind senni kaitseada, Kui
keikist waenlastest Mind wõttad peastada.

13. Kui wäggew minno sees Sa olled, armas
Jesus, Et saan so sarnatseks So surma läbbi us-
kus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõmo rohkeste,
Sa satad ikka mind Siin ellus eddase.

156.

Herr Jesu Christ, mein Leben ic.

Wisil: Oh Kristus: Lunnastaja ic.

Dh Jesus! minno ello, So peäle lodan ma-
 No hinge rõõm ja illo! Mind armust aw-
 wita, So acmo anna nähha, Et süddames woin
 tehha, Mis tahhad igganes.

2. No kallis peiokenne! Mind wotta armas-
 ta, Te, armo tullokenne, Et sind ei wihhasta:
 No südda jägo sulle, Ja sinna jälle mulle, Sa
 teigeüllem hea.

3. Siis kela, et mo südda Sust ei woi lahku-
 da, Waid kindlas armus ikka Sind finni pidada:
 Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka
 pärrin Se taewa õnnistust.

4. Mind lasse järgest jada So külge kowwas-
 te, Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks oksoke:
 Ehk surren siis, woi ellan, So pärralt minna
 ollen, Mind pea awwita.

5. Sa minno ainus ello, Oh Jesus! üksine,
 Mo õnnistus ka olle, Sind otsin järgeste, Oh!
 lasse mind sind nouda Ja se eesi ennast hoida,
 Mis sinnust lahhutab.

6. Oh! te, et minna lodan So peäle kindlaste
 So peäle üks watan Mo häddas kängeste; Siis
 tahhan sind siin kita, Ja seäl ka auustada So
 auus iggawest.

7. Oh tulle, Jesus! tulle, Mo õnnisteggia, Ja
 wolle waggadele üks ärrapeästia; Et surreta mo
 lihha, Et waim woiks woimust sada, Kui woi-
 ten sinno wäes.

8. Oh armas Jessa! kule Mo palwet hallas-
tes. Mul Jeesus appi tulle, Ja pallu minno eest,
Oh pühha Baim! mind aita, Mo süddant isst
täida, Et ikka kidan sind.

167.

Schütte deines Lichtes Strahlen x.

Wisil: Sion Raebab sures häd das x.

OH! mind wotta targaks tehha, Armas õn-
nisteggia, Et ma woin so walgust nähha.
Ole isst õppia: Aia ärra pimmedust, Anna jälle
wagge dust, Et ma woin so jure tulla, Tark ning
moistlik ikka olla.

2. Tühjad mõtlemised sata Ärra minno süd-
damest, Sinno wäggi woib mind peästa Nende
kawwalusse seest; Aita mind kui woi: len weel, Et
saan woimust kurja peäl, Seest et kiusatus mind
waewab, Minno süddant wägga hawab.

3. Kurjad himnud tappa sinna, Mis mo peä-
le tullemad, Sata woimust, pallun minna, Kui
mo mõtted woitlewad, Et so rahho hädä seest. O-
leks wäggem süddames, Siis sind iggal aial tän-
nan, Ning so au ka sureks kidan.

4. Patto laened kohhisewad, Tewad hirmo
mianule, Kässi, Jessand! siis need jäwad Waik-
seks warsi peage; Sinno ide walgus se Paistko
selgest minnule, Muido rummalaks jään minna,
Kui mind targaks ei te sinna.

5. Sinno maggus arm se tulgo Minno siise
üllewelt, Sinno wäggi walmis olgo Minno nõd-
ral?

ral süddamel'. Jeesus! anna minnule Pühha Wainio rohkeste, Et, ma woiksin waggaks! sada, Sinno mehe pärrast tehha.

6. Minno süddant waewatakse, Botta sedda rõmusta, Diete mind juhhatakse, Kui teid taewa näitad sa: Siis mo südda rõõmsaks saab, Tühja rõmo teotab, Ning ei mõtle selle peäle, Mis ei saata taewa tele.

7. Et ma tühja peäl' ei loda, Kisu keik mo süddamest, Ei ma neist woi abbi ota, Egga runda Jeesusest. Minna wägga ihhaldan Jeesust sind ning rõõmsaks saan, Kui ma rõ-este sind leian, Te, et sinno pole hoian.

158.

Entfernet euch, ihr matten Kräfte u.

Oh! tagganegē, minno himmud, Neist aslust, mis on ilma peäl, Ning jätta mahha patto teud, Mo wässind waim, kel waewa teät; Müüd taggane, Oh tühhi tõ! Se ue ello algan ma, Mis ükski ei woi rikkuda.

2. Keik mäed ja orrud moga laulge, Et tedda saaks mo Jesu au, Kes mul on waewas wägge-waste Mo ainus hoidja ning mo nou. Keik tühhi teäl! Mul teine meel, Se dige aeg on praego Päes, Müüd jätta keik, mis ilma sees.

3. Ehk illufaste, haljad wäljad! Kõl su-il ennast näitate, Keik lomad siiski nähha sawad, Et illo faub peage, Se' põlgan ma, Sest walwa sa Mo südda, Kes sa ihhaldad Reid asjo, mis siin Eadduwad.

4. Kui wotjid enne armastada, Mis sinno rammo kulutas, Siis ärra wotta kurwaks sada, Kui teeltaks, mis hing armastas; Keif põlga sa, Et peigmees ka Nüüd tahhab, et jääd tassaseks Ning targa neits' te sarnatseks.

5. Sa, tigge liig-arm, minnust kau, Ning jäta tühjaks süddame, Et woiksin tunda selle armo, Kell' pean andma fitusse; Oh! mingo meist, Mis ennast täis; Ma jättan mahha tühja tõ, Ning elan sulle, Jesufe!

6. Mind patto kdiest lahti kisu, Neist sallajamist wõrkudest, Waenlaste nou oh Issand! rikku, Te wabbaiks mind so tallekest. Nüüd taggane, Keif kawwal tõ! Mis teggi mulle eksitust, Ma põlgan sinno kawwalust.

7. Kui maggus on üks wabba ello, Mis teie list asjust lahti teeb, Kui se ma-ilma kawwal illo Ning temma hirm meist mahhajaab. Ei holi neist, Ma lahkun teist, Mo meles ollen eihlatud Ning Jesu prudiks ehhitud.

8. Mind hoia rahhul, Jesus, ikka, Ning kaäna murret minno eest, Et pattust mull' ei süni wigega, Mind peästa tühja himmo kääst, Keif mahhajaab, Arm sedda teeb, Et minna ennast unnustan Ning taewa rõmo himmustan.

159.

O Gott! du frommer Gott ic.

GH! wagga Zummal, Kes Keif annid meile anenad, Kelt on, mis ial on, Kes teig' eest mured kaännad, Mull anna terwist, ning Et terwe ihh

ihho sees Mull olleks puhhas hing Ja digus süd-
dames.

2. Eass', mis mo kohhus on, Mind ussinaste
tehha, Et woiksin ammetis, Mis kassid, pea näh-
ha: Oh! anna, et ma teen Mo teggo aegsaste,
Ja aita, et mo tö Woiks miinna eddase.

3. Mind aita räkida, Mis ikka heaks woib tula-
la, Ja kela räkima, mis tühhi tahhab olla, Ja
kui mo ammetis Ma pean räkima, Siis anna
sannale Täit wägge römoga.

4. Kui mul on hädda kä, Siis wotta julgust
anda, Mind aita römoga Mo risti koorma kan-
da: Mo wihamehhega Mind lasse leppida: Kui
nou mul tarwis on, Head nou siis anna ka.

5. Ee, et ma feigega Misuggust söbrust pean, Mis
ma head ollewad Ja sinnul' armas tean, Kui wot-
tad heldeste Mo warra jätkada, Siis olgo ärra
fest, Mis sadud kurrjaga.

6. Kui sa mo eale Beel tahhad jätko anda, Ja
monda waewaga, Mind lassed wannust kanda,
Siis anna kannatust, Mind hoia patto eest, Et
kui ma halliks saan, Ka tunnen auu fest.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jesus, ette,
So risti surma sees, Hing sago sinno kätte, Mo
ihhul' olgo maad, Kus waggad maggawad, Kus
nemmad hingades Ei kule mürrinat.

8. Kui hüad wimati: Keik surnud, touske ül-
les! So kassi olgo siis Ka minno haua küljes,
Eass' kuulda omma heält, Mo ihho ärrata, Et
kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka.

Jehova! nimm von mir die Kräfte zc.

SH! wotta, armas Jesus, wasto mult, Mis sinno waimo wäes ma sanud sult, So päralt peab mo südda ollema, Ei so pruut muido ial pühaks sa.

2. Mind sata ueks lomaks kaswama, Ja jummalikus kombes ellama, Et, wanna juretaigen mahhajaáb, Ja sinno arm mo süddant ueks teeb.

3. Mull' anna sind ükspäinis armasta, So käsfi woib mind hopis uenda, Keik minno südda, minno mötte, meel, Se ohwirib ennast sulle üllewel.

4. Et ilmas pruut mu peäle mötlege, Kui omma peio peäle üksine; Ma pean tedda meles piddama, Kes ennast mulle peiuks annud ka.

5. Ei olle innimenne mörteta, Kui temma ial on, seäl mörtleb ka, Mi sinna, Jesus, keigeüllemhä, Ei ial minno melest ärralä.

6. Nus ello! wotta rammo, wägge ka, Ja kaswa ifka ilmafeelmatta; Se, kes pääw pääwalt ifka ueks! saab, Kul Jesus tedda heldest armastab.

7. Mi ehhitakse honet sallaiä Sell Talle prudile seäl ellama. Ja siina sisse peio kutsuma, Seäl omma pruti armsaks piddama.

8. Ut wiamo suggu annab temma teäl, Ja armastakse temmast jälle seäl: Jo ennam annab, sedda ennam saab, Kul peigmees süddant pattust puhastab.

9. Meid wotta sinno pole tommata, Ei muud-

Te mele tahha himmusta, Nut innimest, oh! kaitse armsaste, Et waenlased ei temmal' kurja te.

10. Ni näita ennast, Jesus, metle ka, Kui on so pühha nimmi lõpmatta; Sa õige arm ja kange abbimees, Mind leppita weel ikka Jõsa ees.

11. Sa issa Sanna! keik nüüd ueks lo, Ja süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud siis tulgo rõõmsaste Jerusalemma Talle pulmale.

12. So honest hüad omma heäleaga: Oh pruut! nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast seest ja wäljast puhhasta, Ja jowa minno sisse ellada.

13. Oh tulle, Jesus! mo sees kaswama, Meid mu peäl ärra lasse rõmusta, Oh! tomma meid, siis meie josome, Kui puhtad neitsid kätme järrelge.

161.

Kommt, laßt euch den H. Erren lehren &c.

Wisl: Sion kaebab sures häddas &c.

Sulge, risti-innimesed, Wõtke tarka õppetust, Kes on Jeesuse lu-liikmed, Temmalt sawad õnnistust; Se, kes Jeesust tunnistas, Süddamest ka armastab, Ning kes wõttab waewa nähha, Temma mele pärrast tehha.

2. Onsad on, kes allandusses Siin maailmas ellawad, Ning siin waimo maddalusses Auustawad Jummalat; Se, kes ennast allandab, Tedda Jummal üllendab. Kes siin Jeesust meles kannab, Selle taewa riki annab.

3. Onsad on, kes kurwastusses Patto pärrast leinawad, Ning ka sures ahvastusses Omma wigga kaewad: Need, kes murretsewab nüüd Nut-

wad ikka ommad süüd, Meid saab Jummal rõ-
mustama, Nende murret lõppetama.

4. Onsad on need waggad hinged, Kes keif
hädada salliwad, Ja on pitkamelelissed, Kurja hea-
ga tassuwad, Andwad andeks keigele, Ei te kurja
ühhele, Neil on nende tassumisfeks Ma-ilm nende
pärrandusfeks.

5. Onsad on, Kes takkanoudwad Digust ning
ka tõssidust, Ullekohto eest end hoidwad, Põlgwad
ilma warrandust; Kes ei te siin karmwalust, Pet-
tust, ahnust, tiggedust, Meid saab Jummal ispi
taitma, Nende poäle armo heitma.

6. Onsad on need armolissed, Kes ei jätta ait-
matta Meid, Kes siin on häddalissed, Tewad head
hea melega, Reddagi ei unnusta, Palwe, tõ ning
nouuga; Neil saab abbi hädada aial, Neil on
armo kohto päwal.

7. Onsad on, Kes puhhastusses Tõds ja san-
nas ellawad, Süddamette kassinusses Meelt ja
mõtted piddawad, Kes ma- ilma himmustust,
Kurja lihha rojastust Keigest melest teotawad,
Jummalat siin nähha sawad.

8. Onsad on need rahholissed Kes kül pea lep-
piwad, Need, Kes on heamelelissed, Risti armus
ellawad, Kes seal rahho teggewad, Kus on wi-
ha-piddajad; Meid saab Jummal auustama,
Dummaks lapsiks nimmetama.

9. Onsad on, Kes kannatawad Hädda, risti,
kiusatust, Ja siin ilmas palgaks sawad Ilma süta
teotust, Neil on helde tassuja, Jummal, nende
kairna Woib se peäle otsa sata, Armust nende
peäle wata.

10. Mita, armas Jeesand Jummal! Et ma nenda ellan teäl, Et ma waene, arg ning rummal Onnis ollen ilma peäl, Et ma ellan maddalast, Vallun sind ka ussinast, Waenlastele andes annan, Digust ikka meles kannan;

11. Waeste peäle armoheidan, Ollen puhhas süddames, Rahho ikka takkanouan, Ja sind tenin teigest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma ussun kindlaste; Sinno Waim mind juhhatago, Ausas ellus kinnitago!

162.

Eins ist noth, ach Herr! diß Eine zc.

Jes on tarwis, armas Jummal! Sedda moista ma õppeta, Ja, mis armastan ma rummal, Tühia agga ollewa, Sest et se mo süddant siin pinab ja waewab, Ja ükspäinis murret ja kurwastust annab; Kui agga se ühhe saan, siis se on mull' Kul õnsam ja parram kui ilm, mis on suu'.

2. Kui sa tahhad sedda leida, Arra otsi ilmas teäl, Minno südda, wõtta jouda, Otsi sedda üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seäl ellab, Keif head ja keif täiellist annet sull' annab, Seält leitak e suremat, parremat hääd, Seäl on se ükspäinis, kus iggawest jäääd.

3. Mi kui pühhal' Mariale Ainus ossa olli se; Temma tõttis Jeesussele, Jstus temma jalgele: Et olnud muud himmud ta süddames teäda, Kuid ükspäinis Jeesuse õppetust kuulda, Mis temma

ni iggatses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta o-
saks siis jäi.

4. Menda üksnes on mo himmo, Jesus! sin-
no järrele, Sind ma ihaldan jo lammo; Kinki
ennast minnule! Et, paljo kül peaksid laiat teed
uoudma, Siis Jesusse jure ma üksnes saan joud-
ma. So sanna, oh Jesus! on ello ja waim, Se
Easwab ning Kossub kui terrane taim.

5. Sinno sees keik nou ja tarkus Sallaja seäl
petakse, Anna agga, et mo moistus Sedda pan-
neks tähhele: Oh! wotta mull' waggadust, allan-
dust anda, Ja taewase tarkusse jure mind sata,
Kui Jesus, sind tunnen ning diete teän, Siis min-
na kül diete targaks ka lään.

6. Ei muud Jummal ees kolba kui sa, Je-
sus, ülem hea, Sull', oh Jesus! lääb keik korda
Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello ja digus
mull' todud, Se läbbi on õnnistus mulle ka sa-
dud. Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, Kui us-
kus sind hoian, kui iggawest hääd.

7. Oh! siis anna minno hingel' Sada sinno
farnatsaks, Sinna olled isfi temmal' Tehtud ka
pühhitsusseks: Mis igganes Jummal elluks on
wata, Se Jesusse läbbi keik antakse pea, Sest
Eadduwast himmust oh! puhhasta mind, So ello
mull' tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma siis weel enam tahhan? Sinno
armust saab jo kül, Sinno werri, se ma tean,
Seggi taewast lahti mull'; Üht iggawest lunnas-
tust olled sa saatnud, Ja kurrati woimussest olled
wind peastnud, Ning täielist wabbadust kinksid
mull'

mull' ka, Muud Abba! ma pallun, so last ai-
ta sa.

9. Täielinne rõõm ja rahho Minno hinge kos-
sutab, Mis mull' Jesus, minno ello, Minno kaitse-
ja walmistab. Sa olled mo maggusam assi, oh
Jesus! Sa olled mull' armas, sa olled mull' ai-
nus, Muud ühtegi olle, mis rõmustab mind, Kui
sinna, oh Jesus! kui uskus nään sind.

10. Muud, oh Jesus! pead sinna Mulle ainus
ollema, Katsu mind, ja te, et minna Ollen karm-
walusseta. Oh wata! Kas eksin ma kurjale tele,
Ja sata ning kána so pole mo meele, Oh te, et keif
pühkēs sin arwab mo meel, Kui Jesusi saan
kassuks, se tarwis on teäl.

163.

Mache dich mein Geist bereit x.

Wisil: Jesand, omma wiha sees x.

Walmista, mo waim, end kül, Walwa palwes
olle, Et ei koggematta sull' Hädda peäle tulle,
Kurratid Waggasid Püüdwad eksitada, Patis
sisse sata.

2. Agga ärka ülles ka Patto unnest esmalt,
Kasket nuhtlust tunued sa Muudo warsi war-
malt, Kui se surm Wiinne koorm Patto seest sind
lelab, Ning sind kinni hoiab.

3. Ärka ülles, Jesand siis Boib sind targaks
teha, Se on dige usso wiis, Ni saad õhne nähha.
Jummal se Hõweste Nenda andid annab, So
sest murret kannab.

4. Wal-

4. Walwa, muido kurrat woib Sinno süd-
dant pöörda, Kawwalast so peäle kãib, Et ta
woiks sind naerda. Jummalä lapsed ka Temma
hirmo tundwad, Kui on holetumad.

5. Walwa, et sind wãggise Siin ma-ilm ei
petta, Egga omma seltsisse Kawwalast ei wõtta
Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno peäle Wal-
le-wennad jãlle.

6. Walwa, muido kurri meel Woib sind ek-
sitada, Taewa õnnest siin ning seäl Hinge lahhu-
tada; Sest et se Kurja tõ Wabbanlada wõ-
tab, Kawwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka. Sest sa õlled rum-
mal, Kõl sind sure armoga Lahti peãstab Jum-
mal Patto kãest, Keigest sest, Mis so südda kaes-
bab, Mis so hinge waewab.

8. Süddamest kui pallume, Siis ta murret
kannab, Kui ta pole karjume, Siis ta armsõ an-
nab: Kurratid, Patto süüd Nenda kautame,
Woimust iikka same.

9. Hãsti kũl keik fõrda lããb, Polle karta hãb-
bi, Palludes meil' abbi saab Temma Poia lãbbi,
Kui meie Pallume, Siis ta murret kannab,
Waimõ andid annab.

10. Nüüd, sepãrrast walwagem! Hãdda,
waewõn liggi: Pallugem ning õhkagem, Et se
pat ei siggi. Aeg on kã, Jummal se Wõttab
fõhhut tõsta, Kurjad hukka moista.

Ristist ning Riisatussest.

164.

Mag ich Unglück nicht wiederstehn ꝛ.

SHe kurjad kül mind Riisatoad Ning wi-
kawat Mo õige usso parrast ; Ma tean
siiski tõ-este , Et peage Mind peaste-
taks' sest karrast, Ei olle mo Eru Jummal jo
Mind unnustand, Waid armastand, Mo waen-
lased kül rikkub.

2. Mo asjast arma nenda sa Kui ial ma , Sest
nõdraks minna lainud , Mo Jummalast ka hir-
mo nään , Ma siiski tean , Et Jummal hästi tei-
nud. Keif tühjaks lääb, Mis silm siin nääb , Ei
holi ma Lust, ihhust ka. Oh Jummal anna woi-
must!

3. Keif omma aega aiawat, Sest lodawat Mo
hing ning minno südda , Et sa mind armas Je-
suken , Mo kallis õn, Ei tahha mahhajätta , Mo
willetsus Ning õnnetus Saab sinnule Kui min-
nule ; Sest aita wastopanna.

165.

Gott, der wirs wohl machen ꝛ.

Wisil: Jesus, rõmustaja, ꝛ.

SEik teeb hästi Jummal, Ommaks annan
temmal' Ennast iggawest : Temma ollen
õlnud, Ennego ma tulnud Emma ihho seest, Ea
õn

on ka hea melega, Mis mul tarwis, Ma peal annud, Mo eest murret kannud.

2. Keif teeb hästi Jummal, Annab mis on ial Hea ning tarwis mull'; Emma ka mind hoisab, Kattab, hästi toidab Jggapäwa kül. Kui se surm ning risti-koorm, Hädda wägga peäle tõstab, Saggedast mind peastab.

3. Keif teeb hästi Jummal; Anna kitust temmal, Kui on hädda käes: Kui sul willetsus sed On ning ahastus sed, Ea on abbimees. Jonas se läks merresse, Jummal tedda surmalt wõttab, Ni sull' appi tõttab.

4. Keif teeb hästi Jummal, Jkka murre temmal On so hädda sees; Kaksiti kui mõs led, Hädda sees ning wõit led, Jummal abbimees Annab kül siis woimust sull', Et keif hädda allawaub, Kui suits tulest kaub.

5. Keif teeb hästi Jummal, Rammo rammo tumal Annab järgeste. Kes on tühja loots nud, Emma käest kes oot nud Abbi tõ-este? Hädda sa keif annusta, Uggä kannata nüüd wä hha, Jummal woid keif tehha.

6. Keif teeb hästi Jummal, Ello jouotumal Annab surma sees, Lõppetab so wallo, Kui siin lõppeb ello, Eaewas rõõm on ees. Wata se on tõssine: Mis on tulnud ilma peäle, Pähhäb mullaks jälle.

7. Keif teeb hästi Jummal, Woimust kül on temmal Wanna ussi peäl'; Emma ommad watab, Waewa läbbi satab Jummelikkult teäl. Wotta sa heaks hädda ka, Ning keif anna holeks temmal, Keif teeb hästi Jummal.

Kommt her zu mir, spricht Gottes zc.

Eik tulge minno jure nüüd, Kui waewamad teid rasked süüd, Se armas Jesus hüab; Noor, wanna, suur ehk welkine, Mis mul on, annan sellele, Kes parrandamist püab.

2. Keik minno koorma kandiad, Ning minno iſke wottiad, Need ei nä pörgo waewa: Ma olen liggi järgeste, Ja aitan kanda heldeste, Et hemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Mis läb bi ma teid lunnastand, Se on ka teie kohhus; Mis teie tete, mõtlete, Mo mele pärrast rägite, On Jummal aees digus.

4. Ma-ilm kü tahhaſ õnnistust, Kui poleks risti, willestust, Mis waggad kannatamad: Teist nou ei olle õmmeti, Need peastwad pörgust tõeste, Kes Jesu risti kandwad.

5. Keik loom jo sedda tunnistab, Mis wees ning Ma peäl ello saab, Et heil on õmma waewa: Kes süin ei tahha kannata, Se peab pörgo minnema, Ei se sa mitte taewa.

6. Kes tänna ellab terweste, Woib hommie olla tõbbine, Kü langeb surma sisse: Kui lillikesed ladduwad, Ni inntmesed surewad, Ei püsse ilmgē isse.

7. Ma-ilm on ärg, et surim on ees, Kui on jo wiimne hädda lääes, Süis pattust pöörda püab; Kü armastasse tühja weel, Ei mõttelda ka hinge peäl, Ehk saggedast farm hüab.

8. Kui temma ei woi ellada, Siis kaebab sedda nuttoga, Siis tulleb Jummal mele; Ma kardan, se on tühi nou, Kes põlgab omma Sojaau, Sell' tulleb nuhtlus peäle.

9. Ei rikkus rikkast awwita, Ei nõre uhkus toesta, Keik kaub wimaks ärra: Ehk olleks sel keik ilma-ma, Keik hõbbe, rahha kullaga, Keik wottab surma miina.

10. Ei tarka tarkus awwita, Kõrk ello keik on asjata; Se lähhab põrgo hauda, Kes holetu on süddames Ja armo aial ellades Ei tahha Jesust nouda.

11. Mo laps, oh!! hakka mõtlema, Ning pühast sannast õppima, Oh! ärra karda waewa: Se fanna näitab selgeste, Mil kumbel Jummal heldeste Meid wastowõttab taewa.

12. Keik kurja makske armoga, Ning püüd ke waggast ellada, Ehk ilm teid naerab wahwast; Ja käige kitsa te-e peäl, Kõl Jummal maksab üllel, Ning nuhtleb kurja rahwast.

13. Kui rõmo põlw on teile teäl, Au, rikkus, terwis ilma peäl, Siis woimust wõttab lihha; Sest kallis nou on Jummalal, Et peab teid se risti al, Se woib teid waggaks tehha.

14. Kui willetsus on kibbe siin, Beel kibbedam on põrgo piin, Mis sisse kurjad jookswad; Seäl tunneb ihho hingega Suurt wallo ilmalõpmatta, Mis kurjad waimud tundwad.

15. Waid kedda rist on waewanud, Sell' taewas rõm on walmistud; Ei joua innimenne Keik sedda illesträfida, Ning taewast rõmo armada, Mis annab Jesukenne.

16. Mis

16. Mis Jummal wandes tootand, Ja Waim on meile kolutand, Se on üks kindel sanna. Oh; aita, armas Jeesuke! Siit ülles taewa heldeste, Ning õnna ello anna.

167.

Warum solt ich mich denn grämen? ;c.

Miks mo südda ennast waewab? Mul on se Jeesuke! Kes mult tedda wõttab? Kes mind kelab taewa samast? Jummalala Poiaga Uskus ellan kindlast.

2. Allasti ma emma ihhust Jlmale Tullinge, Polnud mul siis rikkust: Allasti ma lähhan ärra Surrrema, Hauda ka Jättan omma warra.

3. Keik mis mulle warraks pandud, Polle mo Omma jo, Jummalast on antud; Tahhab ta keik ärrawõtta Wõtko ta, Siiski ma Tahhan kita tedda.

4. Kui ma sattun willetsusse, Ehk on mul Hädda kül, Ei sa kurwastusse; Kes mind panneb risti kandma, Teab ka, Kuida ta Peab abbi andma.

5. Jummal on ni saggedaste Rõmustand, Jahhutand Süddant wäggewaste; Kannan siis, mis peale panneb, Tru on se Armoke, Issa wiisil nuhtleb.

6. Sadan, ma-ilm, ja keik kurjad Naerada, Nillkada Wägga hästi moistwad; Tehkoj nemmad ikka sedda, Holi ma, Sest et sa Jummal naad mo hädda.

7. Kristi • innimesse südda Peab ka Ollema Rahhul , kui on hädda. Kui surm peaks liggi sama , Lemma meel Peab seäl Rahhul ikka jääma.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Peab ta Häddast meie hinge; Surm waid löppetab keif waewa, Lahti teeb Sedda teed, Mis meid satab taewa.

9. Seäl ma tahhan rahhul olla, Süddamest Reigest wäest Lanno - laulo laulda: Polle Ma peäl diget ello; Urrike, Tühine On ma ilma illo.

10. Mis on ilma warrandussed? Parras kuld On jo muld, Waewab innimessest; Taewas on need kaunid annid, Kristus se Karjane Sõtab seäl need hinged.

11. Issand, sind ma kidan kõrgest, Olled mo, Minna so Omma ollen järgest. Minna jään ka sinno ommaks, Sest et sa Berrega Ositud mind so orjaks.

12. Minno omma olled sinna, Jesuke, Sinnus se Kinni hakkam minna. Sind ei ial minna jätta, Sada sa Mind, kus ma Woin so jure jada.

168.

Ach Gott! wie manches Herzeleid ic.

Wißil: Oh Issa taewa rigi sees ic.

SH Jummal! mitto õnnetust On siin ja mitto willetsust, Üks waewa te ja kitsoõe On se, mis lähhab taewasse, Kui tahhan siina mõttelda, Mo lihha puab eksida.

2. Kust minna maiast abbi saan? Sind, Jesus,

sus, mele tulletan, Sa olled ikka awwitand, Ja minno süddant.rõmustand, Ei olle mahhajä-erud, Kes sult on abbi otsinud.

3. Sa olled suur ja wäggew mees. So immet näme mitmes tõõs, Sa olled Jummal tõest, ka üks Innimenne pattota, Ja peästad meid nüüd iggawest So surma läbbi surma kääst.

4. Sa olled, Jesus, üksine Mo Issand Jummal, talleke, Ma saan so nimmest rõmustust, Kui tulleb mitto willetsust; So nimmi kurbdust wäghendab, Kui minno südda kurbaks saab.

5. Ehk ihho, hing kül nõrguwad, Kui luud ja kondid nõtkuwad, Siis tean ma, et sinnust weel On rõmo mul siin ilma peäl, Ei woi mo külge putuda Surm, kurrat keige pattoga.

6. Sa, Jesus, olled abbimees, Ei sa mind jätta ellades Siin ilmas ilma aitmatta, Sa tullede omma armoga, Ning olled minno karjane, Mind hoiad ikka heldeste.

7. Oh Jesus! minno rõdm ning au, Mo parras rikkus ning mo nou, Ei sa must nenda rägitud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel usk ning arm on süddames, Se tunneb sedda enneses.

8. Sepärrast ollen ütelnud: Kui sinnust ei sa rõmustud, Siis olleks parram sündmatta, Kui ilmas alles ellada, Jo ellawalt on surnud se, Kes kautanud Jesusse.

9. Mo kallis peigmees olled sa, Mo armas Jesus, löymatta, Mo kallim warra! olled ka, Kui rikkus, kuld ning ilma-ma; Kui ma sind mele tulletan, Siis minna warsi rõmo saan.

10. Kui sinno peäle kindlaste Siin lodan', siis woin rõõmsaste Sind palluda, kui hädada käes, Ja tunnen rõõmo süddames; So Waim sest rõõmust tunnistas, Et se uut ello kaswatab.

11. Sepärast kannan julgeste Mo risti sinno järrele, Saks mind, oh Jssand! kinnita. Sest se epolle kaswata, Kui ennast nenda walmistan, Et ello hästi lõppetan.

12. Mo lihha aita sundida Ja ellada siin patota, Mo süddant uskus puhhasta, Siis sulle ellan, surren ka, Oh Jssand! wata, minno meel On jo so jures ülleweel.

169.

In dich hab ich gehoffet, Herr! 2c.

So peäle, Jssand! lodan ma, Mind ärra jäta abbita, Oh Jssand! kela häbbi, Ma palun sind, Oh! aita mind So kalli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoidko sinno armo hool, Mull' appi, Jssand! tõtta; Kõl surren teäl, Ehk ellan weel, Mind teigest häddast peästa.

3. Mind, Jummal! kaitse, arwita, Ja minno süddant kinnita, Et woiksin woimust sada, Kui waenlane Mind kurjaste Siin püab hukka sata.

4. Mo wäggew Jummal olled sa, Mo ello, minno kaitsta, Se ütleb sinno sanna: Mo abbi mees Mo hädada sees, Kes woib so wasto panna?

5. Ma-ilm kõi püab wallega Mind eksitada sallaja; Et kurri waim ei nela, So armoga Nüüd arwita, Keik kurjad nouud kela.

6. So

6. So holeks ennast annan ma, Mo Jummal, ihho hingega, Mind wotta sinno kätte, Kui hädäda käes Ning surm on ees, Kui waew mull' tulleb ette.

7. Sell' kolme-aino Jummalal', Kes annab wägge nödramal', Sell' olgo tänno taewas; Se saatko weel Siin ilma peäl Meil' woimust patto waewas.

170.

HERR JESU CHRIST, ich schrey zu dir ꝛ.
WISIL: Oh Jesus! üllem abbimees. ꝛ.

SD pole, Jesus, Kissingan, Sest wägga kurb mo südda, So wägge minna himmustran, Miks nenda waewad sedda? Weel surem, Jesus, on mo rist, Mis waewab siin mind hädädalist, Kui kaebada ma jouan.

2. Mo peäle, Jesus hallasta So helde armo pärrast, Mind peästa sinno abbiga Sest kurwas-tusse käärrast, Mo südda mötleb kaksiti, Sest et siin rõmo ühtegi Ei woi ma waene leida.

3. Suur hädäda on, mo Jesuke, Mis sees ma waene ollen, So käest, oh minno armoke! Ma abbi sama tullen, Ei olle mul muud abbimeest, Kes mind woib peästa hädäda käest Kui sinna üksi, Issand!

4. Sa, Jesus olled üksine Mo lotus, minno ello, Ma annan sinno holele Mo waewa, risti, wallo, Sepärrast, Issand, pallun ma, Mind ärra jätta abbita, Ma lähhan muido hukka.

D O 4

5. Oh

5. Oh Jesus! Jummal iggawest, Kes sinno peäle lodab, Sell' tulleb abbi sinno kääst; Kes sin nult armo otab, Sell' olled ello ea sees, Ka surma hädas abbimees, Se peäle ollen julge.

6. Oh Jesus! minno ahvastust Nüüd wata armo läbbi, Mull' näita omma hallastust, Et ot sin palmest abbi, Mo õhkamissed, kule sa, Kui död ja päwad õhkan ma, Et wägga kurb mo südda.

7. Kui õigel aial surest wäest Mull' tahhad abbi sata, Siis peästa mind keig' hädä seest, Mo peäle armust wata, Ja kela ärra waenlasti, Kel woimus kääs, et ükfigi Ei sa mo peäle woimust.

8. So holeks, Jesus, annan ma Keif minno risti wennad, Mo ihho omma hingega, Sa õiget murret käänad, Neid kaitse sinna heldeste, Mo kurbdust pöra rõmusse, Se on, mis minna pallun.

9. Ei minna issti enneses, Mo Jesus, abbi tea, Kui sa ei olle abbimees Ja mind ei peästa pea; Kui agga tahhad waewada, Siis aita, et woin käänata, Ja anna ikka woimust.

10. Oh! anna, et hea melega Ma lähhan sinno tele: Kui sinna wottad läkkita üht risti minno peäle, Siis te kül waewa ihhule, Ja sata hinge rahhule, Se ellago so jures.

11. Ma ussun, Jesus! süddamest, Et õigel aial sinna Mind peästad keige hädä seest, Ja teed, mis pallun minna. Sa olled enne aitnud mind, Kui minna ollen pallund sind, Sepärrast ollen rõmus.

12. Mo Jesus, minno willetsus On parrajast
sull' teada, Sa olled minno rõmustus, Keik woid
sa hästi seada, Keik sinno holeks annan ma, Te
nenda, kuida tahhad sa, So auuks, minno õn-
naks.

171.

Was für Kummer, was für Schmerz ꝛc.

Südda, mis sa murreted? Mifs sa ennast kuro
waks teed? Kartlik hing ja nõdder meel, Oh!
mifs waene, Oh! mifs waene leinad weel?

2. Et kül ennast kurwastad, Woi sa sest weel
ennam saad, Murred süddant waewawad, Mis
need murrest, Mis need murred kolbawad?

3. Murred surretawad sind, Armas laps, et us-
su mind, Murrest saad sa willetsust, Jätta mah-
ha, Jätta mahha kurwastust.

4. Eh! kül keik mind jättawad, Sa mind
Zummal armastad, Minna lodan sinno peäl,
Sinna aitad siin ia seäl.

5. Zimmelikult olled sa Kaitstud mind so ar-
maga, Kui mind hädda waewanud, Olled sa,
Olled sa mind aitanud.

6. Keik so holeks annan ma, Peästa mind ja
rõmusta kurwa hinge minno sees, Issand helde,
Issand helde abbimees.

7. Jägo mahha kurwastus, Zummal on mo
õnnistus, Temma aitab ikka weel, Minne ärra,
Minne ärra kartlik meel!

Jummalikust Tarkusfest.

172.

Herr! aller Weisheit Quell und Grund ic:
Wisil: Oh Jummal Loja, Pühha Waim ic:

DH targa mele jaggaja! Ei olle sulle teadmatta,
Et, kui sa meid ei armuta, Keif meie tõ on
asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei kolba ka hea
teule, Kui wõttan sind sin tenida, Mo tenistus
on kolbmatta.

3. So pühha sanna õppetus, Se on mull' sel-
ge rummalus, Mis hea on liggimessele, Sest ma
ei moista ühtege.

4. Mo ello aeg on lühhike, Üks tuul ja aur ja
suitsoke: Mis ilmas sureks petakse, Sest polke
mul ei sugguge.

5. Ehk mul keif annid olleksid, Ei peaks puud-
ma ühtegit, Mis mul sest keigest abbi saaks, Kui
sinno tarkus mahhajaaks?

6. Ehk sa keif asjad ärratead, Mis sallajas on,
ärranaad; Kui sa ei karda Jummalat, Keif, us-
su, setta ollewad.

7. Keif inimeste teadmine, Se eksitab meid
hirmsaste, Kui nende tarkus sureks saab, Siis
keikis paikus kummistab.

8. Kül tarkus monda hukatab, Ahitowel ka
otsa saab; Kui sa ei tunne Jummalat, Siis om-
ma hinge kautad.

9. Sind, armas Jäsa! pallun ma, Mo pal-
wed wõtta armoga, Sest rummalusfest peasta
teal, Et minnule saaks targem meel.

10. Oh!

10. Oh! anna sedda tarkust mull', Mis ikka ol-
nud armas sull', Mis so ees on, ja antakse Neil',
Kes sust armsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma
päärast rõmustan, Et ta on keigetullusam, Mo
melest keigeillusam.

12. Se on üks ärrawallits' tud, So ennesest ka
sündinud, Ja armo annid temmale, Kui päike
paistab selgeste.

13. Kui filmis filma pisarad, Siis temma su
meid rõmustab, Kui murre süddant kurwastab,
Siis temma süddant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temmasees, Ja hojab
hädä, surma eest, Kes tedda nouab ennesel',
Se petaks' surmas üllewel.

15. On wäggew sannust, teust ka, Ja loja hea
nou andia, Mis temma nou ja tahtminne, Se
läbbi teäda antakse.

16. Mis innimenne sedda teäb, Ehk ommast
melest ärranäab, Mis nou sel surel Jummalal,
Mis temma tö on taewa al.

17. Sel innimesse hingel ka On ello-majaks
muld ja ma, Ja meel ning mõtted ekšiwad, Ja ka-
sipiddi jofewad.

18. Mis Jummal teeb ja hilmustab, Kes on,
Kes sedda takka saab? Kui sa ei anna tarkust sest,
Kes isfi ellad iggawest.

19. Siis anna tarkust rohkeste, Ja jagga om-
ma lapsela, Et se woiks olla minno sees, Ja ella-
da mo süddames.

20. Kui ial lään ja ollen ma, Kas? tedda olla
min

minnoga, Kui ollen murrea waemas, töds, Siis
olgo temma abbimees.

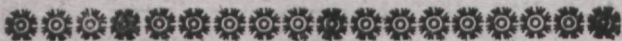
21. Siis sago temmalt tundminne Ja õige
moistus minnule, Et agga sinno tahtmist teen, Ja
sind ükspäinist armatsen.

22. Mind temma läbbi walgusta, Et tö-e
woiksin armasta, Et sedda ma ei õigeks te; Mis
kõwer, üllekohtune.

23. Mull' anna armsaks piddada So kallist
pühha sanna ka, Et kurjaisi, dälaisi tagganen, Ja
waggasid waid armatsen.

24. Te, et ma keige melega Woin iggameest ka
aidata, Head nou ka annan keikile, Ja seisan kõr-
was tru-iste.

25. Et keikis, mis teen ialge, So armust wot-
tan woimusse; Kes tarkust tahhab põlgada, Ei sin-
na sedda armasta.

Pühhasi Kristi-Koggodussest.

173.

Unser Herscher, unser König ꝛc.

Wisil: Jummal, ma ning taewa Loja ꝛc.

SUmmal, wägger wallitseja, Meie keige
üllem hä, Sinna olled õnne saatja,
Mis sa teed, on imme tö, Wägger,
suur ning armolinne. Olled sa ning auu-
linne.

2. Wis.

2. Pissut neid sel aial ommad, Kes sind keigest
süddamest Takkanoudwad, armastawad. Wäe-
timist ja nõdradest Sulle kitust walmistakse, Sin-
no wägge tunnistakse.

3. Jummal parrago! Eül näme, Südda tah-
hab karkeda, Et ni mitto tuhhat tö-e Walges wot-
wad langeda, Holeta, ah innimenne! Olled sa,
eks olle imme?

4. Siiski, Issand! wallitseja, Tahhan armas-
tada sind, Ma tean, et sa armas Issa Wägga
armsaks pead mind, Tomma wäggewast so jure
Mind, et nouan taewa pole.

5. Kallis on so pühha nimmi Mulle, Keige rah-
wale, Se teeb keikis paikus imme, Keiges ilmas
laiale; Ma ning taewas hüüdwad peäle: Kitus
olgo Jummalale!

6. Issand, minno wallitseja, Kallis olled min-
hule, Sest mästahhan lauldes anda Ennast sinno
holele, Wotta mo eest murret kanda, Mind so ti-
wa alla panna.

174.

Wär Gott nicht mit uns diese Zeit zc.

Wisil: Oh Jummal, wata heldeste zc.

Kui Jummal meil ei olleks nüüd, Se wagga
suggu ütleb; Kui puduks temma murre
siit, Siis lotus pea löppeb: Sest nõdrad, waesed
olleme, Meed kurtjad siiski peälege Meid kiusa-
wad ja põlgwad.

2. Meil on suur wiuha meie peäl, Kui Jum-
mal

mal neid ei kelaks, Ei jälgi ennam olleks teäl,
 Käl surm meid pea nelaks; Meid nende wiha
 upputaks, Kui wessi allawautaks, Ei peäseks
 ükski ärra.

3. Au olgo iikka Jummalal, Kes nende kurgust
 peästnud, Kui linnofenne taewa al On meie hing
 neist peästnud; Kõis katki, lahti olleme, Meid
 Jummal aitko heldeste Se ma ja taewa Soja.

175.

Wo Gott der Herr nicht bey uns 2c.

Wisil: Oh risti-rahwas! kannata 2c.

Uli Jummal siin ei kaäna hoolt, Ei tulle appi
 kõrgest, Kui se ei olle meie poolt, Kui kur-
 jad kiuswad järgest, Kui Jummal neid ei pillata,
 Ja nende nou ei kauta, Siis olleme keik hukkas.

2. Mis innimeste tarkus teeb, Ei woi meid pel-
 letada, Käl Jummal sedda ammo nääd, Ja woib
 neid allandada; Ehk kurjaste nou piddawad, Ja
 kurjad asjad hakkawad, Siis wõttab Jummal
 keelda.

3. Käl' nemmad wägga mässawad, Ming otssi-
 wad meid neelda, Käl nemmad tappa tahhawad,
 Ei lasse ennast keelda: Waat, nemmad kurjast
 paukumad, Kui merre-laened kōhhi'wad, Oh Is-
 sand, wata sedda!

4. Meid woõdra ussopiddajaks Needsammad
 nimmetawad, Ja kiitwad ennast waggasiks, Kes
 õigust õppetawad; So nimmi, Jummal, mis
 on hä, Se peab katma nende tõ, Käl, sinna är-
 kad ülles.

5. Need

5. Need keif on pimmedusse al, Ja tahhawad meid neelda, Au olgo ikka Jummalal, Kes wotab sedda keida; Küt Jummal nemmad pillatab, Ja nende walled kautab, Ei sa need temma wasto.

6. Oh Issand! sinna rõmustad Neld, kellel abbi waia, Sa tõeks teed, mis tootad, Ei rummal meel se moista, Se ütleb: Keif nüüd hukka läab, Kui Jummal risti läbbi teeb Ueks, kes armo ootwad.

7. So käes on meie waenlased, Nääd nende mõtted läbbi, Sull' nende nouud teädawad, Meist kela patto häbbi; Ei rummal meel woi uskuda, Et Jummal tahhab aidata Kül omma abbi tunnil.

8. Sa Ma ning taewa teggia, Oh Jummal! palwed kule, Ning meie süddant walgusta, So rlik nüüd tulgo meile, Et õiges armus ellame, Ning uskus kindlad olleme, Ehk kurjad nurri sewad.

176.

Ein feste Burg ist unser Gott ꝛc.

Meil' tulleb abbi Jummalast, Kes ikka wäg' gew olnud, Ning peastab häddast wäg' wast, Mis meie peäle tulnud. Se kurri waenlane Meid wihtab kurjaste, Ja tulleb söddima Nüüd lamwalussega, Ei olle temma sarnast.

2. Keif meie nou on tühhine, Ei moddu meie wäggi, Se woiß meid aita diete, Kes pattust lah- ti teggi, Kes se on? Küssid sa, Suur Jesus, kos- tan

tan ma, Se Issand surest wäest, Se Jummal,
Kelle kääst Keik woimus meile tulleb.

3. Ehk olleks ilm täis kurratiti, Kes tahhaksid
meid neelda, Ei karda meie ühtegit, Kül Jummal
wottab keelda: Ehk kül on hirmus meel Sel kur-
jal waimul teäl, Ei süski wõlmust sa, Sest omma
sannaga Kül Jesus tedda woidab.

4. Suur Jummal teeb, mis tootab, Ja tah-
háb Waimo anda, Ehk kurri selts kül ahwardab,
Ei jowa wastopanna; Ehk woetakse nüüd Meilt
ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggawest, Ei sa need
kasso sest, Meil' taewa riik peab jama.

177.

Was kan uns kommen an für Noth ic.

Wisil: Oh risti-rahwas! kannata ic.

Mis hädda woib meil sündida, Kui sa meid,
Issand, södad Se kauni taewa leiwaga,
Ning ello weega jodad? Kui sinno Waim meid rõ-
mustab, Ning meie hinge jahhutab So rohke ar-
mo läbbi.

2. So pühha nimme auuks sa Kül diget teed
meil' näitad, Ei jätta häddas rõmota, Waid issi
meid sa hoiad; Sest olleme nüüd julged siin, Ehk
meil on kange surma piin, Et sa meid tulnud aitma:

3. So sanna, armas õppia, Meid õppetab ning
nomib, Kül rist meist aiab himmis ka, Et patto
kurjus lõppeb; Mis müido hingel' kahjo teeb, Mis
läbbi ihho hukka läab, Keik sedda kelad ärra.

4. Laud on meil' sintust ehhitud, Mis meie ik-
ka nãme, So satna roaks annetud, Mis wai-
mus

mus meie söme; Kui tulleb kurrat kiusama, Siis
 woiß so sanna rõmusta Meid pühha Waimo
 läbbi.

5. So arm so heldest süddamest Müüd tul-
 leb rohkest meile Siin ilmas ning ka iggawest,
 Sa watad meie peäle, Et meie woime usfoga
 Siis so au riki pärrida, Kui sinno pärris-rahwas.

6. Meid, armas Jeesus, armwita, Sa woid
 meid waggaks tehha, Et meie kindla usfoga So
 Jessa woime nähha, Kes sedda puab süddamest,
 Sesamma pühha Waimo wäest Müüd laulgo
 rõõmsast: Amen.

178.

Es spricht der unweisen Mund wol ic.

Wisil: Oh! risti-rahwas kannata ic.

W Sed wallatumad kiitlewad: Weil on se õige
 Jummal! Ja siiski kurja teggewad, Neist
 iggawiks on rummal, Ei kolba ial nende tõ, Ei
 noua ükski, mis on hä, Gest Jummal põlgab
 nemmad.

2. Suur Jummal watis üllewelt Reig' inni-
 meste peäle, Ning temma tulli katsma seält, Kas
 tegi omma mele Ning mõttega head ihhaldaks,
 Ja Jummalat siin armastaks, Ja teeks, mis tem-
 ma käsib.

3. Ei ükski õige tee peäl käind, Keif ollid nurja
 läinud, Ja ollid lihha tahtmist teind, Ning tühia
 waewa näinud: Ei ükski head tõdd teinud teäl,
 Ja siiski mõrlesid need weel, Et Jummal sedda
 tidab.

4. Kui kaua need on rummalad, Kes tühjad
 kumbed kiitvad, Ja minno rahvast koormavad,
 Ja kahjust kasso püüdvad; Neil polle usko süd-
 dames, Ei holi pakvest hädda sees, Waid tahta
 wad ennast aita.

5. Sest kahhe wahhel nende meel, Sepärrast
 nemmad kartwad, Kõl Jummal abbiks wagger-
 del, Kes temma sanna kuulwad: Head nou need
 kurjad põlgawad, Mis waggera ütleb, naerawad,
 Et temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele ilma peäl. Müüd peab abbi
 saatma? Kõl Jummal heidab armo weel, Ning
 tulleb wangid peästma; Ja Poia-läbbi sedda teeb,
 Sest iggawks suurt rõõms näab, Kes temma abbi
 otab.

179.

Wie schön leuchtet der Morgenstern 2c.

Müüd paistab meile kauniste Se koido-täht ni
 selgeste, Se Jesse wõsofenne, Kes Tawes-
 tist on sündinud, Ja kuningaks meil' kinkitud
 Ja peiuks, Jesukenne! Helde, Selge, Armoken-
 ne, kaunikenne olled sinna, Sinnust ei woi jada
 minna.

2. Sa olled, Jssand, üksine Mo hinge rõõm
 ning melehä, Kes mind on peästnud isse; Sa ol-
 led minno rõmustus, Sest sinno armo-õppetus
 On magusam kui messi. Sõda, Joda, Hoff-
 anna, taewa manna, minno hinge; Sinnult
 püan minna õnne.

3. Mo südda, Jssand, süta sa So kalli armo
 tulles

tullega, Et minna armsaks pean Sind, minno
 Tallist Jesusest, Ning armastan ka liggimest, Et
 minna uskus tean, Et sa Nenda Armastades,
 walmistades ommaks liikmeks, Teed mind taewa
 osalisseks.

4. Rõõm tulleb mulle Jummalalt, Kui sinno
 filmad üllewelt Mo peäle heldest waatwad. Oh
 Jesus! minno õnnistus, So sanna ning so kan-
 natus Mo süddant jahhutawad: Tulle Mulle
 Arrapeästjaks, rõmustajaks, nõdder ollen; Sulle
 minna wõdraks tullen.

5. Mind, Jesand Jummal, iggawest Sa olled
 Feigest süddamest So Poegas armastanud; Poeg
 Fihlas mind ni heldeste, Sa on se veig, ma prudi-
 te, Ni wägga rõmustatud. Nenda, Nenda Mur-
 ret kannab, ning ka annab taewa mulle; Au ning
 Eitus olgo sulle.

6. Oh! lõge kannelt, mängiad, Ning laulage,
 Feik laulajad, Head rõmo luggu peäle, Et min-
 na omma Jesusest Nüüd armõ-täiest süddamest
 Woin tulletada mele. Paulgem, Tõlkem Rõ-
 mustamist, auustamist koshiale, Surele au kun-
 ningale.

7. Nüüd wägga rõmus ollen ma. Ning tahhan
 Jesust tännada, Kes on mo aimus warra, Se
 tahhab mind ka armsaste Siit illestõõtta tae-
 wasse, Ja peästa häddast ärra. Amen, Amen,
 Tulle taewast, peästa waewast, Jesukenne, Sind
 ma stan armskenne.

Herr, deine Treue ist so groß ꝛc.

Wisil: Oh! risti-rahwas, Pannata ꝛc.

H Issand! suur on sinno arm, Se tulles
 immeks panna, Et olleme sin muld ning
 põrm, Sa wottad murret kanda, Ehk kurjus kes-
 tab allati, Meid siiski leitset peälegi; Ei tahha
 hukka sata.

2. Pat wottab woimust kurjaste, Sa naad
 keik tiggedussed, Mis rehakse sin pahhaste, Sa
 tead keik willetsussed, Kõl kaswatakse pattsüüd,
 Ei olle rahho neile nüüd, Kes sinnust taggane-
 wad.

3. Meid nuhtled sinna hirmsaste, Kes õige tee
 peält lah'wad, Ning ommas ellus järgeste Se
 laiatee peäl käiwad, Ning patto porris otswad
 Suurt rõmo, ikka teggewad, Mis tahhab kurri
 südda.

4. Keik loom sepärrast ehmatas Ja õhlab lah-
 ti sada, Kõl pitki silmi ihhaldas, Et waewast peä-
 seks ärra, Mis taewast ial leitakse, Mis ma peäl
 alles nähakse, Se nuttab sedda kurjust.

5. So peäle siiski lodame, Et tahhad palwet
 kuulda, Ning sinnult abbi otame, Oh Jummal!
 wotta põrda, Kes julgest patto teggewad, Ning
 õnsaks sada mõtlewad, Kui põrgo pole tõtwad.

6. Sul, Jummal, olgo halle meel, Sa olled
 armastanud Keik kurjad, Kes sind ilma peäl On
 wägga kurwastanud. Suur wäggi olgo sanna
 sees,

tees, Et hakkaks nende süddames', Kes kowwa on kui kiwvi.

7. Sa, armas Issand, murrekse, Et tundwad söggedadke, Et on so ikke lebjoke Ning maggus pattustele, Kes tundwad omma patto süüd, Ning noudmad sinno heldust nüüd So Poia surma pärrast.

8. Keik, mis sa koggund ennesel', Neid wotta õnnistada, Ning anna, mis neil pudub weel, Neid õige tele sata: So heldust, hoolt ning wägge ka So lastel' anna teada sa, Kes sinno armo ootwad.

9. Kõl omma peäle mõtlewad üks karjane ning issa, Sa ennam kui need mollemad, Ei sinna mõtle kurja; Sest sinno peäle lodame, Oh! juhata meid armsaste, Kui sinna ial arwad.

10. Siin sinno wõssud olleme, Sest rõmus meie südda, Et armo palka heldeste Sa meile tahhad anda; Neil on se lotus süddames, Et näme sind so walgusses, Kus Tal meid wottab hoida.

181.

Es woll' uns Gott genädig seyn &c.

GH Jummal! tulle armoga, Ning omma õnne anna. Meid taewa pole juhata, Et moistame so sanna, Et sinno tõõd siin tunneme Ning woime waggad olla, Et JEsus pagganattele Woib ärrapeastjaks tulla, Et nemmad pattust pöõrmad.

2. Ma-ilm sind, Jummal, auustab, Ja kidad sinno nouu, Ning sures rõmus himmustab Siin

laulda sinno auu, Et olled koihto moistia, Kes woi-
must pattult wõttab, So sanna hoiab, toidab, ka
Keik rahwast, et se tõttab Siin udes ellus kãia.

3. Keik rahwas, Jummal! tãnnago Sind ma
peal head tõdd tehhes, So sanna wãggi kãswago
So anuks meie nãhhes Oh Jõssa! Hoeg! meid
õnnista, Sind süddamest keik kartwad, Oh püh-
ha Waim! meid rõmusta, Sind waggad. auus-
tawad, Sest laulgem rõõmsast: Amen.

182.

Ach Gott! vom Himmel sieh' darein zc.

G Jummal! wata heldeste, Sul olgo halle
südda, Kui pissut pühaid leitakse, Meil
waestel on suur hädda; So kallist sanna naer-
takse, Ja tühja waltet ustakse, Se õige ust on
lõpnuud.

2. Ei olle nende õppetust So pühhas kirjas
nãhha, Need wotwad jãrgest wallatust Ja usi
kãsko tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja õk-
figi ei kolba neist, Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tühja usso õppiad, Oh Jummal! lüõka
mahha, Need on kül kõrged hoopliad, Mis kã-
sõd, need ei tahha: Keik woimus on nüüd nende
kães, Neid arwab targaks iggamees, Kes wõib
neid õppetada?

4. Sest ütleb Jummal taewa seest: Ma tah-
han õllestousta, Mo lastel polle abbimeest, Neid
tahhan isfi peãsta; Ma kuleu nende palwe heãlt,
Mo sanna peab õllewelt Neil' ikka woimust saat-
ma.

5. Kui seitsmel korral hõbbe, kuld, Eããb selgeks
tulle

tulle läbbi, Mi usk, kui tunneb risti tuld, Saab selgeks ka, et häbbi Ei allati jä temmale, Kes risti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jummal tahab.

6. So sanna hoia puhtaste Meil', armas Jummal, ikka, Meid kaitse, Issand, heldeste, Et meie ei sa wigga, Need kurdad wägga siggiwad Seäl, kus need walle õppiad Siin ma peäl paljo makswad.

183.

Zion klagt mit Angst und Schmerzen 2c.

Zion kaebab sures häddas Nuttes ommal Jummalal', Utteldes: ma ollen waewas Ning ka kange risti al. Sion, selle pärrandus, Kennel on keik wallitus, On ni tühjaks, alwaks läinud, Kes on sedda immet näinud?

2. Jummal, kes mul tootanud Omma abbi hädda sees, Se on mind nüüd kurdastanud Ning ei seisa minno eest. Oh! Kas sa ni järgeste Mo peäl olled wihhane? Eks sa tahha armo heita, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna keigearmsam, Kostis Issand surest wäest, Nüüd sa olled keigekurbsam, Agga ota, minno käest Peab sulle tullesma Rahho, rõmo Waimoga, Jätta nüüd keik muret mahha, Wihkada sind ma ei tahha.

4. Emma kombel tahhan minna Jal sind ei unnusta, Minno mele pead sinna Jäma ilma lõp matta; Ja kui peaks emma ka Omma last unnus-

P p 4

tama,

tama, Siiski pead sa mo meles Ollema ning minno süles.

5. Arra lasse nüüd sind petta Pahharetti tiggedust, Kes ei moista muud kui tehha Hirmo sulle, Kawalust. Minno meles olled sa, Sinno nimme tunnen ma, Hwolt ma tahhan so eest kanda, Sulle õnnistusse anda.

6. Sinno peäle ikka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Omma rõmoga ma pean ülles sind, so abbimees. Hädda egga willetsus, Sadan egga kiusatus Ei sa minnuft lahuta Sind, oh! wotta kannatada.

184.

Erhalt uns, Herr, bey deinem Wort etc.

Sanna meile kinnita, Oh Jummal! meid neist arwita, Kes tahtwad lükk' da üllewelt So Poia omma järje peält.

2. Oh Jesus Kristus! näita sa Meil' omma wägge lõpmatta, Eas' sinno rahwast ellada, Et temma sind wolks tännada.

3. Oh Pühha Waim! meid rõmusta, Üht meelt so rahwal' anna ka, Meid surma tunnil arwita, Ja ello sisse juhata.

4. Keif kurjad nouud tühiaks te, Mis meie wasto petakse, Kõl nende kätte maksad sa, Kui jäwad pattusõõdmatta.

5. Siis peab moistma nende meel, Et sinna, Jummal!, ellad weel, Ja omma rahwast arwitatad, Kes sinno peäle lodawad.

185. Ber-

185.

Berleih uns Frieden gnädiglich ꝛ.

Meil' anna rahho armoga, Oh Jummal!
meie aial, Kes meie eest woib söddida,
Ep olle ükski maial, Kui üksnes sinna Jummal.

2. Easi' meie Ma-Wallitsejal' Head wallitsust
ka olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toi-
dust sada, Sind, armas Jummal! karta. Amen.

Tänno ning Rituse Laulud.

186.

Was Lobes soll'n wir dir, o Vater, ꝛ.

Was litust woime, Issand! sulle anda?
So tödd ei ükski woi kül inimeks
panna.

2. Sa olled meile diget tähte teinud, Sest
meie olleme so armo näinud.

3. Sa olled War'o merres upputanud, Ning
ommal' rahwal' kõrdes leiba annud.

4. Sest meie woime sinno armo nähha, Et sin-
na toidad hinge ning ka kehha.

5. Et piddid näitma meil' soimme kää, Siis
olled rikkunud Ittide wäe.

6. Ning olled armo-seadust meile annud, Oh
õnnis! kes se hästi mele pannud.

7. Oh Issa! kindlaks sawad sinno sannad,
Sa digust, kohhut meile ikka annad.

8. Neil' wangil' sinna, Issand, appi tõttad
Ning sure auga sinna woimust wõttad.

9. So nimmi, se on kallis, pühha, hirmus,
Kes sedda kardab, sell' ei pudu tarkust.

10. Au, ritus, tânno, Issa! sulle olgo, Ning
ma peäl, nenda kui seäl taewas tulgo.

187.

Du, meine Seele, singe ic.

Wisil: Ma püan keigest hingest ic.

MD hing, head kaunid laulud Nüüd laula
rõõmsaste Sell', kes keik asjad lonud, Kel
woimus järgeste: Ma tahhan, Issand, kita So
rohke armo teäl, Ning sulle tânno anda, Runni
ma ellan weel.

2. Oh innimesed! õpp'ge, Mis teile kasso teeb,
Ning ärge armastage, Mis wiimaks huffa lääb;
Oh! ärge ennam lootke Siin sure wäe peäl',
Neist abbi ärge ootke, Kui suits on nemmad teäl.

3. Keik innimesed läh'wad Siit ilmast nop-
peste, Hing lahkeb, ihhud sawad Siis mullaks,
põrmukske; Surm wõttab tühjaks tehha, Mis
seäti targaste, Siis iggamees woib nähha, Kui
fant on innime.

4. Oh! õnnis, kes siin watab Nüüd üksnes
Jesu peäl', Kel' temma holeks annab, Saab kasso
siin ning seäl; Kes Jesust armastawad, Kes
surem warrandus, Need rõmo ello sawad, Ei ja
neil' furwastust.

5. Kes polle sõgge, rummal, Woib pea arma-
ta,

ta, Kui wäggen meie Jummal, Se näitwad lo-
mad ka: Ma, taewas, linnud, tähhed, Mis meie
filma ees, Keif weiksed, kallad, wähhed, Mis jões
ning merre sees.

6. Ei ühhelegi liga Se armast Jsfand te, Kes
usklik on ning wagga, Head annab temmale, Ta
tõeks teeb heal meel, Mis temma tootab, Kell' li-
ga sünnib, sellel' Kõl abbi walmistab.

7. Ta mitto kumbed teab Meid peästa surma
seest, Ja toidab, kaitseb, peästab Meid sure nähja
käest; Kes waesed on ning sandid, Meid sõdab il-
lusast, Kes ollid kawa wangid, Meid peästab sag-
gedast.

8. Kes rummalad siin ommad, Meid Jum-
mal walgustab, Kes nõdrad, rannotumad,
Meid temma toetab; On selle sõbber ikka, Kes
tedda armastab, Ei sattu sellel' wigga, Kes tedda
himmustab.

9. Ta aitab waesed lapsed, Teeb head neil'
wõdrastel' Ja kuleb lesse palwed, On mehhe asse-
mel; Kes agga wihtab tedda, Siis nuhtleb kur-
jaste, Keif temma maad ning kodda Ta pillab
laiale.

10. Ma ollen wägga rummal Sind kita diete:
Sa Kunningas ning Jummal, Ma die sarnane;
Et süski ma peäl ollen Nüüd sinno lapsõke, Sest
minna litust julgen Siin anda sinnule.

188.

Nun lob, mein' Seel, den H Erven zc.

MD hing, oh! rõõmsast kida Nüüd omma hel-
de Jummal, Mis head suk' wõtrud näi-
ta,

ta, Mo südda ärra unnusta: So pattud andeks
annab, So wigga perrandab, Sind ommas
sülles kannab, So hädda wähhendab, Sind hea-
ga rohkest täidab, Ning ueks lomaks teeb, Käl
omma õigust näitab, Et hädda mahhajääb.

2. Et temma kōhhus pūhha On, sedda melle
kulutab, Et lõppeb temma wiha, Se temma hel-
dus tunnistab, Ning temma arm on rohke Ja
halle temma meel, Meid äkkiselt ei nuhtle, Meid
arraid aitab teäl; Kes tedda hästi kartwad, Neil'
temma head teeb, Kui kaugel maast on taewad,
Ni par neist ärralääb.

3 Kui ommad lapsokessed Uks õige issa armas-
tab, Ka nenda innimesed Se helde Jummal kos-
sutab; Meid temma tunneb ammo, Et põrm ning
tūhhine On meie ello rammo, Ning rohho sarna-
ne; Kui tulest mahhakukkub Uks leht ning dieke,
Ni pea ärralahkub Siit ilmast innime.

4. So arm, oh Issa! taewast, Se kestab
Uksnes kindlaste, Meid peastad sinna waewast,
Kes sanna kuulwad kowwaste, Kes hoidwad sin-
no seädust, Sa Jummal! wallitsed, Sest, Ingid!
andke kitust Sell', kes suurt immet teeb, Ja au-
ustage tedda, Ja auuks tenige, Mo hing ka peab
sedda Keik kiltma järgeste.

5. Au, kitus Issal' olgo, Sull' Poial', pūhhal'
Waimul' ka, Keik meie kassuks tulgo, Mis sin-
na wotnud toota; Et meie sinnust abbi Siin jul-
gest lodame, Ei melle tulle häbbi, Kui armu ota-
me; Mei' südda, meel ning mõtte Sind noudko
kindlaste, Amen! Käl same kätte, Mis ial pallu-
me.

189.

Nun dancket all' und bringet Ehr zc.

Wifil: Nüüd Jummalale auustust zc.

Nüüd kiitko keigest süddamest Keik innimeste
head Sind, kedda taewas iggawest Ka kiit-
wad Inglid seäl, Ka kiitwad Inglid seäl.

2. Oh! laulgem sellel', kes keik nääb, Sell' su-
rel' Jummalal', Kes suri asjo ikka teeb Ja immed
taewa al, Ja immed taewa al.

3. Kes emma ihhust järgeste Meid üllespidda-
nud, Ja, kui ei woinud üksige, Meid armust
aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma kül on wihhastud, Woib siiski
armasta, Saab pea jälle leppitud, Teeb head, ei
nuhtle ka, Teeb head, ei nuhtle ka.

5. Ta rõmustago heldeste Meelt, mötted, süd-
dant ka, Ja saatko ärra kaugele, Mis meid woib
kurwasta, Mis meid woib kurwasta.

6. Ta andko rahho, ellada Siin ma peäl jul-
geste, Ja õnnistago lõpmatta Keik meie kätte tö,
Keik meie kätte tö.

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil' osaks ig-
gawest, Keik waew ja murre, rist ja piin, Se tag-
ganego meist, Se tagganego meist.

8. Ni kaua kui siin ellame, Ta meie ainus õn,
Kui ellust ärralahkume, Meil' temmast ossa on,
Meil' temmast ossa on.

9. Kui meie südda kõhki lääb, Meid panne
hingama, Et meie film seäl Jesust nääb, Kui
lähme maggama, Kui lähme maggama.

Jehova! dein Regieren macht x.

Jummal! suur on sinno tõ, Et meie un-
nustame, Mis muido sureks petakse, Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno au Ning
paljo üllem sinno nou, Kui nende nouud ommad
Kes ma peäl wallitsewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinna, wäggen
Jummal! Kes ial on so sarnane, Ehk paljo maad
on temmat; Keik surrelikkud ilma sees, Need kum-
mardawad sinno ees, Keik suremad on orjad, Ni
kaua kui sa tahhad.

3. Kui kangel so wald ullatab, Ep olle ükski
moõtnud, Mis so film ial selletab, On sinno or-
jaks tehtud; Se surem herra ilma peäl On su-
rem wõllalinne teäl, Keik nored ning keik wannad
Sult omma toidust sawad.

4. Sa moistad kohhut õiete, Kui tahhad õi-
gust näita, Sa Jemand nuhtled kangeste, Ka tah-
had armo heita, Keik peab korda minnema, Kui
tahhad kätte tassuda, Ehk sinna kangest nuhtled,
Ehk armolinne olled

5. Keik sinno tõ lääd eddasi, Ei ühtegi sa nurja,
So nou ei lähhä taggasi, Sa ei woi tehha kurja.
Sa hoiad, kaitseid heldeste, Keik toidad, sead tar-
gaste, Keik, mis sa teed, on õige, Se olgo suur
ehk weike..

6. Sind, Jummal! Eidan järgeste, Et moistad,
mis on õigus. Dnnis, Kes tunneb tõeste, Mis on
so lapse kohhus. So alwem orri ollen ma, Mo
peäle,

peäle, Jesand hallasta, mind wõtta õppetada,
Et woin sind kummardada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wotta,
armofenne! So armo holeks hädä sees; Ehk ol-
len maofenne Kõl sinno wästo armata, So sar-
nane ma polle ka, Sa siiski armo heidad, Mull'
waesel' heldust näitad.

8. Ma ollen waene pattune, Mull' tulleb karta
hirmo. Ma siiski kidan rõõmsaste So õigust ning
so armo; Sa pakkud armo minnule, Ma julgen
tulla sinnule! Mind wõtta waggaks tehha, Siis
lõppeb sinno wiha.

9. Mo armas õnnisteggia Kõl pallub mo eest
ikka, Se peäle julge ollen ma, Et parrandad mo
wigga. So Poia parrast kinkid sa So armo
mull', so riki ka, Mis sinna, Jesand, sead Neil',
fedda armsaks pead.

10. Ma annan wästo, mis on mul, Ei sinna
fedda põlga, Mo südda olge anniks süll', Ehk en-
nefest ei kõlba; Kõl so Poeg fedda ehhitab, Ning
usfo läbbi parrandab. On temma hoos' mo süd-
da, Siis sa ei põlga fedda.

11. Weel hoia, kaitse, murretse, Weel ikka ar-
mo heida, So ikke al mull' järgeste So rahho, rõ-
mo näita, So allam ollen rõmoga, Mo wend on
Jesús lõpmatta, Gest saan ma auullisfeks So rigi
õs, alisfeks.

191.

Nun dancket alle Gott ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

Oh! wõtkem Jummalat Suust, süddamest
nõud

nüüd kita, Kes suri asjo teeb, Ja temmale au nähta,
 Kes emma ihhust jo Meil' teinud paljo hääd,
 Ja praego hoidwad weel Meid temma armo kaed.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wotko murret
 kanda, Meil' rõõmsa süddame Ja kallistrahho
 anda, Ja piddago meld ka Siin ülles armsaste,
 Ja wotko häddast teal Meid peästa heldeste.

3. Au olgo Issale, Sell' sure Jummalale, Ja
 temma Poiale Sell' auu kunningale, Sell' püh-
 hal' Walmul' ka, Kolm-ainul' algmisest, Kes oli,
 nüüdki on, Ja jääb ka iggawest.

192.

HERR GOTT, dich loben wir etc.

Sind, Jummal! Eidame,
 Sind, Issand! tännome.
 Sind, Jummal Issa iggawest,
 Keil ma-ilm Eidad süddamest:
 Sind taewa wäggi auustab,
 Et sinno nimmi kitust saab,
 Sind Eitwad, Issand, Kerubim,
 Ka laulwad sulle Serawim:
 Pühha on meie Jummal!
 Pühha on meie Jummal!
 Pühha on meie Jummal!
 Se Issand Sebaot.

So wäggi sure auuga

Kaib ülle taewa, ülle Ma.

Kaksteistkümmed Apostolit,

Ja keil need pühhad Prohwetid,

Need

Need kallid Martrid löpmatta
 Sind kiitmad sure heäleaga.
 Keik sinno risti-rahwa keel,
 Se lidab sind siin ilma peäl.
 Sind, Jummal Issa, surest wäest,
 Ra Voega meie abbimeest,
 Sind, pühha Waim, kes rõmustad,
 Keik auustades lidamad.
 Oh! Jesus Kristus taewa feest,
 Sa Issast sündind iggawest,
 Ei põlgnud neitsi ihho sa,
 Kui tahtsid ilma lunnasta.
 Sa olled surma rikkunud,
 Keik uskjad taewa koggunud,
 Sa istud Issa kõrgel kael,
 Keik au õn sinnul üllehel.
 Sa moistad õiget kohhut seäl
 Mi ellawa kui surno peäl,
 So sullasid meid awwita,
 Et lunnastand meid werrega.
 Las' taewas sada rõmo maad
 Keik, kes so sisse ussumad.
 So rahwast, Jesus! awwita,
 So pärrandust ka õnnista,
 Oh! hoiä sedda armoga,
 Ning taewa sisse üllenda.
 Sind, Jummal, meie lidame,
 Sind iggapäwa tänname,
 Oh! hoiä, Issand abbimees,
 Meid kurja ning ka patto eest,

Oh! wotta, Jssand, hallasta,
 Ja keiges häddas arwita,
 Oh Jssand! aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame,
 Keif meie lotus olled sa,
 Oh! ärra jätta abbita,
 A M E N.

193.

Lobe den H Erren, den mächtigen ic.

Wotta nüüd Jssandat, wäggewat kunningast
 kita, Oh! minno hingeke, ärra nüüd aega
 teps wita. Oh! minno meel, Alia kül laulusid
 peäl! Au Jummalale ka näita! Au Jummalale
 ka näita!

2. Kida nüüd Jssandat, kes on keif targaste
 seädnuud, Kes sure holega wäggewast ikka sind
 saatnuud, Sind hoiab ka, Nenda kui himmustad
 sa; Eks olle sedda sa tunnuud? Eks olle sedda sa
 tunnuud?

3. Kida nüüd Jssandat, kes sind on kauniste
 lonud, Kes sulle terwist on annud, sind armoga
 jootnuud: Kui hädda kül Olli, siis Jummal on
 sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka rohkeste
 tonud.

4. Kida nüüd Jssandat, kes sulle siggidust aru-
 nud, Kes selgest armust sind Jummalala lapses on
 pannud: Mõtle se peäl, Kes keigewäggewam
 teäl, Kes kui üks issa sind kannud, Kes kui üks
 issa sind kannud.

5. Kida

5. Kida nüüd Jesant at, kida hing Jumma-
la nimme! Mis ial ligub, se kiitko, sest temma
teeb imme! So walgus ta; Sedd' ärra unnus-
ta sa, Sest ütle kites nüüd Amen, Sest ütle ki-
tes nüüd Amen.

Surmast ning Illestous- misfest.

194.

Weil nichts gemeiners ist, als sterben &c.

Wisl: Kes Jummalat ni lassub tehha &c.

Sümmine tund sin keikil' tulleb, Siis
tulleb lord ka minnule; Mis nüüd se
peäle tarwis lähhäb, Kui walmistama
aegsaste; Kui enne surma surrakse, Siis surmas
ma ei surrage.

2. Üht õnsa surma tunni sada, Ei se ep olle
mele tö, Et woiksin ennast walmistada, Siis
tahhan tehha targaste: Ma nouan takka sedda
meest, Kes annab õnnist tunnifest.

3. Se on mo armas Jesus issi, Kes õmma el-
lo minno eest On ärraannud, innimesi Keik hui-
nastanud surma kääst, Kes õmma werre surma-
ga Muul' annab õnsast lahjuda.

4. Oh helde Jesus! wotta ikka Mind kähwa
meles

meles piddada, Ja minno jure, patto wigga Oh!
wõtta hopis lõppeta, Ei hãddas ma muud mõt-
lege Kui sinno peale üksine.

5. Mull' anna aegsast pattust põõrda, Ja sur-
retada pattud ka, Ja uskus sinno pãrralt jãda;
Oh! õppeta mind surrema, Et igga silma pilkmis-
sel Ma surma peale mõtlen teãl.

6. So kãtte, armas Jõsand ! minna Mõud
annan omma hingekest, Se ommaõs holeõs wõt-
ta sinna, Ja pãrri sedda iggawest; Oh Jõsus!
wõtta armsaste Mo waimo õkes taewasse.

7. So arm mind hãsti walmistago, Mi kui
so mele pãrrast on, Mo usko rohkest kaswatago,
Mo walgus, Kõlp ja minno kroon : Kõik pattud,
kurjad waimud ka Mõud kauta so wãega.

8. So hawad olgo minno warri; Mind kõs-
futa so sannaga, Mind wiimselt sago sinno werri
Ja Jõsa heldus aitama, Et woiksin õmsast lahku-
da, So kũlges rahhul hingada.

9. Ehk siis mind Jummal õrratõttaks, Kui
temma tahhab igganes, Mil tunnil moga õrratõt-
taks, Ei karda surma ellades ; Ta arm ja Jõsu
werri ka Mind sadab hãsti surrema.

195.

Allenthalben, wo ich gehe zc.

Wißl: Südda, mis sa murretsed ? zc.

SEiõs paifus, kus ma seisõn, Kõnnin, istun
ellik maggan, Jõhaldan ma, Jõsus, sind,
kes sa õlled, Kes sa õlled peãstnud mind.

2. Pal.

2. Paljo waewa ollen näinud, Ilm on tülki mulle teinud, Kui nüüd, Jummal! Käsiid sa, Tahhan ilmast, Tahhan ilmast lahkuda.

3. Kui ma Jesu jure tullen, Jggawest seäl rõmus ollen: Siis wast õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga.

4. Süddamest pean rõõmsaks saama, Kui mind Kristus uendada Wõttab ning wiib taewasse Ellama, Ellama seäl sureste.

5. Jesust leidab su ning südda, Taewas auustades tedda, Seäl ma laulan lõpmatta Pühha Ingli, Pühha Ingli seltsiga.

6. Üllem ello on mul taewas, Seäl ma polle patto waewas, Oh! kui õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga!

196.

Mitten wir im Leben sind etc.

Eskel selle ello sees üks surm on meil ikka, Oh! kes siis on abbimees, Kui on hirmus wigga? Sa Jssand otse üksi. Meie hirmus ekstus, Sest on meile kurwastus. Pühha Jssand Jummal! Pühha wägget Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal! Arra anna sada Surma häddas hukka meid. Kurielison!

2. Kesket surma hirmsaste Võrgo haud meid kiusab: Kes meid sest teeb wallale? Kes sest hirmust peastab? Sa Jssand ains üksi. Sinna armust hallastad, Kui on raske meie pat. Pühha Jssand Jummal! Pühha wägget Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!

Arra põrgo wallo Dialt hirmutago meid. Kõrieleison!

3. Kesket põrgo hauda ka Meie pat meid wae-
wab; Kus siis peab minnema? (Kes sest waewast
altab?) So jure, Jofand, üksi. So werd rohkest
wallati, Meie süüd ka makseti. Pühha Jofand
Jummal! Pühha wäggeto Jummal! Pühha hel-
de õnnistegagia! Jggawenne Jummal! Arra an-
na ial usko ärralõppeda! Kõrieleison!

197.

Wenn mein Stündlein vorhanden ist etc.

Wifil: Oh Jesus! ülle abimees etc.

Uli surma tund on usse ees, Mind käsib il-
mast jouda, Süis olle, Jesus! abimees,
Mo hinga wõtta nõuda: Kui minno hing on kele
peäl, Süis lootko sinno peäle meel, Ja andko keif
so hõlefs

2. Mo pattud omma koormaga Muli' tewad
kange hädä, Ei neid woi ülesartwata, Ei kar-
da süiski sedda, Sest sinno surma mällestus On,
Jesus, minno kinnitus, Se minno hinga peäs-
tab.

3. Ma ollen, kui ma uskus teän, So ihho, lu-
ning lihha, So külge minna järgest jään, Ei kar-
da surma wihha. Kui surren, sulle surren ma, Sa
olled rõmo ello ka Muli' surma läbbi saatnud.

4. Et surnust üllestousnud sa, Ning surma
tühjaks teinud, Ei hauasse woi jada ma, Sest
taewa olled läinud: Kus olled sa, seäl pean ka
So

So jures ikka ellama, Sest ma siit lahkun rõd-
last.

5. Müüd tahhan jülgest rõmoga So jure, Je-
sus! minna; Ei ükski mind woi ärrata Kui, ar-
mas Jesus, sinna. Sest maggan haudas rahho-
ga, Sa ükski woid mind ärrata Ning taewa sisse
sata.

198.

Herzlich lieb hab' ich dich, o Herr, ic.

MA armastan, oh Jummal! sind, Et ärra jät-
ta mahha mind, Mo peäle armo heida.
Mind keik ma-ilm ei rõmusta, Ei holi taewast
minna ka, Kui agga sind woin leida. Ehk min-
no südda lõhleb kül, Sa olled siiski abbiks mull,
Mo õn ja hinge kinnitus, So werri on mo lun-
nastus. Oh Jesufe! Mo abbimees! Mo abbi-
mees! Mind peasta ärra hääbi seest.

2. So ande, Issand! on se ka, Mis ial ma
woin nimmeta, Keik ollen sinnust sanud. Oh!
anna armo tenda Sind, liggimeest ja ennast ka
Sega, mis olled annud; Ja kela walle-õppetust,
Ning kurratide kawwalust, Mo hädä sees mind
rõmusta, Et woin heal meel kannata. Oh Je-
sufe! Mo Jummal sa! Mo Jummal sa! Mind
surma hädädas rõmusta.

3. Ma pallun, Issand! süddameest, Oh! las-
se omma Ingliseest Mo hinge taewa kanda, Ja
wõtta minno ihhule, Kui maetaксе hauasse, Head
hingamist ka anda. Mind wiimsel päwal ärra-
ta, Siis tullen ma sind näggema, Oh Jummal!

sure auu sees, Sind kiitma sinno järje ees. Oh
 Jesuke! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tah-
 han ikka kita sind.

199.

Herzlich thut mich verlangen ꝛc.

Wisil: Kuis pean wastowõtma ꝛc.

MA püan keigest hingest Üht õnnist otsa nüüd,
 Et tulleb hädä kängest, Sest nouan ärra
 siit: Mo lust on ärramihna, Oh Jesus! wõtta
 mind Sest kurjast ilmast siina, Kus Inglid kilt-
 wad sind.

2. Sa olled lahti ostnud Mind pattust, põr-
 go wäest; So werri on mind peästnud Keik min-
 no waenlastest: Se peäle minna lodan, Ei karda
 minna teps, Ma sinnult armo otan, Sest ollen
 õnnis laps.

3. Ehk maggus kül on ello, Surm wägga
 wihha mull', Et temmast tulleb wallo, Ning
 teeb mull' haiget kül: Mo hing siit siiski tõttab,
 Sest surm mull' kassuks jääb, Et Jesus hinge
 wõttab, Kus temma rõmo näab.

4. Ehk mädaneb se ihho Slin mulla põrmo
 sees, Kül Jesus selgeks tehha Woib sedda ärrates;
 Siis temma peab paistma Kui päike selgeste,
 Ning Jummalä ees seisma Seäl taewas rõdm-
 faste.

5. Ehk ilm mind kassiks jada Beel seie ellama,
 Mis ial temmal teada, Mull' pakkuks anda ka,
 Suurt au ja rikkust, rahha, Ei holi minna fest,
 Sest se jääb minnust mahha, Ei kesta iggawest.

6. Ehk

6. Ehk lahkuma kúl pean Ma ommaist sõbrust
süit, Et kurwaks sawad, tean, Mul rõõm on süis-
ki nüüd, Et teine teist ka same Seäl rõõmus näg-
gema, Ning lahkumatta jame Süis taewas ella-
ma.

7. Ehk wäesed minnust jäwad Mo lapsokessed
kúl, Ja nende willetsused Siin tewad waewa
mull: Ma surren süiski meel, Neid annan Jum-
malal, Se hoidko issa kombel Neid omma war-
jo al.

8. Mis murretsete teie, Mo lapsokessed, süis?
Eks Jummal jä weel seie? Kel on se issa wiis,
Et temma toidust annab Neil' waeste lastele,
Ja teie eest hoolt kannad, Kui tedda kardate.

9. Leid õnnistago Jummal, Mo armokessed,
nüüd, Ma annan teid feik temmal', Kes kannud
teie süüd: Kúl same kofko tulla Seäl taewas ülle-
wel, Kus meil woib ikka olla üks hea ning rõõmus
meel.

10. Nüüd pallun minna: anna Mull' õnnist
tunnikest, Mo Jesus! taewa kafiina Mo waese
hingekest, Ja anna sedda ello, Mis olled saatnud
sa So raske surma wallo Ning werre higgiga.

11. Oh! wõtta kinnitada Mind, armas Jesu-
ke! Oh wõtta kaswatada Mo usko heldeste,
Et minna woltlen kindlast, Süis sinnust õppetud
Woin minna laulda rõõmsast: Nüüd feik on
lõppetud.

200.

Christus der ist mein Leben. 2c.

Mallo Kristus isse, Mo kasso surrema,
Da 5 Sell'

Sell' annan hingekesse, Siis õnsast lahkun ma.

2. Suur himmo on mul minna Siitilmast rõmoga So jure, Kristus! sinna So riki pärrima.

3. Ma ollen woimust sanud Mo hädda, wae-wa sees, Et mind on leppitanud Mo Jesus, abhimees.

4. Kui tahtwad finni minna Mo filmad, kõrwad, keel; Siis, Jesus, kule sinna, Kui minna õhka meel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal kustuwad, Siis mõtta mind so kätte, Kui sinna tootad.

6. Kui, Jssand! tahhad sedda, Et pean lah-kuma, Siis lõppeta keik hädda, Kui lähhan surrema.

7. Lass' mind so kølge jada Kui justlik lapsok, Mo ello nenda seada, Et saan siit taewasse,

8. Kus allati woin kita Sind Kristust Jssaga, Ja pühhal' Waimul' näita Suurt au seal lõpmatta.

201.

Herr Jesu Christ, wahr Mensch ic.

MD Jesus, Jummal lihha sees, Mo iggawenne abhimees, Sa surrid mo eest risti peäl, Sest olli Jssal helde meel.

2 So surma ja so werre wäest Mull' tulgo armo sinno kääst, Siis kui ma hakkan nõrkuma, Ja woitlen kange surmaga,

3. Kui eumant film ei seleta, Kui kõrwad teps

ei kule ka, Kui hakkab kangeks minnema Mo keel
ja südda lõhkema:

4. Kui ühtegi ei tunne meel, Ning abbita jään
ilma peal, Siis tulle appi, Jesuke! Mull' wiim-
sel otsal heldeste..

5. Mo ello waewa wähhenda, Mo surma
wallo lühhenda; Keik kurjad waimud hirmuta,
Mo jure jä so waimoga.

6. So holeks annan hingekest, Kui temma
lahkub ihho seest, Se ihho olgo mulla sees Siin,
Kunni wiinne pääw on käes.

7. Siis ärrata mind haua seest, Ja wasta
kohtus minno eest, Mo pattud ärra mälleta,
Mull' rõmo armust anna ka,

8. Kui ommas sannas kulutab, Ja wandes
mulle tootad: Ma ütlen tõest sulle se: Kes san-
na kuleb kowwaste,

9. Se peäseb minno kohto seest, Ei nä ka sur-
ma iggawest; Ehk surreb innimeste ees, Se siiski
ellab taewa sees.

10. Sest minna tahhan kangest wäest Siis
tedda lista surma käest, Ja wõtta taewa ellama,
Siis peab temma minnoga.

11. Seäl järgest rõmus ollema; Meid Jesus
süna awwita, Keik pattud rikku armoga, Ja
aita rõmo odata.

12. Kui ello hakkab lõppema, Siis Jesand,
usko kinnita So sanna kuulda kindlaste, Et
woime surra õnsaste.

Nun last uns den Leib begraben.

Müüd surno kehha mattame; Ja ussume keik
kindlaste, Et wiimsel päwal rõmoga Ta
jälle touseb ellama.

2. Muld temma on, ja mullaks saab, Sest
Jummal jälle ärratab, Kui surnud ning ka ella-
wad Keik kohto ette tullewad.

3. Hing ellab ikka Jummalas, Kes temma peä-
le hallastas, Ja wottis Poia werrega Siin ted-
da pattust puhhasta.

4. Keik temma murre, waew ning piin On
õnsa otsa sanud siin; Ta kandis risti ilma peäl,
On surnud, ellab süiski weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Se kehha mag-
gab rahhoga, Ei karda ennam willetsust, Saab
wiimsel päwal rõmustust.

6. Siin olli temma risti al, Seäl ellab ta
nüüd Jummalal', Nüüd lõpnud ärra temma
waew, Ja temma paistab kui se pääw.

7. Nüüd jätkem tedda maggama, Ja läkki
koio rahhoga, Meid, armas Jesus! walmista,
Sest surm meil' tulleb nenda ka.

8. Meid helde Jesus, armwita Sest kurratist
ning pattust ka, Meid peästsid omma werrega;
Au olgo sulle lõpmatta!

HERR JESU CHRIST, ich weiß gar wohl 2c.

WISIL: Oh Jesus! üllem abbimees 2c.

H Jesus! minna tean kül, Et surm mind är-
tanou.

ranouab, Mis wisil agga tulleb mull' Ning mil-
lal temma jouab, Ei tea Ma peäl ükfige. Sa mois-
tad sedda üksta, Sa tead mo wimist otfa.

2. Et sinnust mul, kui tead sa, So pühha
Waimo läbbi Suur rõõm on, sest nüüd pallun
ma, Et pöra minnust häbbi; Ma ussun tõest, et
pesnud sa Mind pattust omma werrega, Ning
mull' so riki saatnud.

3. Ma pallun sind, oh Jesuke! Te targaks
minno mele, Et sedda ussun kindlaste, Kui hädda
tulleb peäle; Et sinnult abbi otan ma, Kui hing
siit wõttab lahkuda Sest ihhust taewa pole.

4. Kui on so mele pärrast ka, Mind lasse häs-
ti minna Hea mele ning hea mõttega Siit ilmast
taewa siina, Et minna uskus rõõmsaste Ja om-
mas wõdis õnsaste Woin silmad kinnipanna.

5. Waid kui sa kusti wälja peäl, Ehk maial,
kus on södda Ning katko tõbbi, nälja heäl Ja wee
ning tulle hädda, Mind armust tahhad wõtta siit,
Siis ärra arwa wannad süüd, Mis ellus enne
tehtud.

6. Ja kui ma wõttan nõdrussfest Siis ennast
kurjast näita, Ehk rāgin tühja nõdrast peast, Siis
wõtta armo heita; Sest sedda teen ma teadmata,
Ei mitte omma melega, Et meel on nõdraks
lāinud.

7. Oh! anna surma wallo sees Mul kaunid
kõmbed olla, Et minno hing ka rõõm tāis Woiks
sinno jure tulla, Ja et woiks südda wallota So
armo läbbi lõhkeda, Kui künalt kustutakse.

8. Ma ommeti ei tahha sind, Mo Jesand! õp.

petada, Mis surma sinna panned mind, Mil tahhad löppetada; Wald ussun, et sa tdeste, Oh Jesus! mind wiid taewasse, Kus poles ial surren.

9. Gest minna hea melega Nüüd annan ennast sulle, Et surm must' tulleb kassoga, Ning sa tood ello mulle: Käl minno ihho häddata Sel wiimsel päwal auuga Gest surma unnest touseb.

204.

Auf meinen lieben Gott u.

OH Jummal! sinno peäl' Ma ollen julge teäl, Sa woid mind arwitada, Mo waewa wähhendada, Käl löppeb minno hädda, Kui tahhad keelda sedda.

2. Eh' waewawad mind nüüd Mo rasked patto süüd, Ma tahhan Jesus! lota, Ning sinnult armo ota; So holeks ennast annan, Eh' surren ma, eh' ellan.

3. Eh' surm mind surretab, Surm mulle kassuks saab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge kallim illo, Se ifka murret kannab, Ning surmas ello annab.

4. Oh Jesand Jesuke! Meid peästid heldeste, Sind risti külge pödi, Se läbbi öne toodi; Sa löppetad keik waewa, Keik waggad satad taewa.

5. Nüüd Amen otse tdest Ma ütlen süddamest, Meid lasse armust süna So jure taewa miina, Et mete woime järgest So nimme kita lörgeest.

205.

Ach! wie elend ist unser Zeit zc.

Wisil: Oh Jesus! üllembimees zc.

OH! mitto waewa ilma sees Käib nieie ello peäle, Se peab katsma iggamees, Ja tul- letama mele, Et keigeparram teal On willet- sus ja waewa heäl, Üks häddalinne asfi.

2. Adama pat ja rasked süüd, Meed tewad meile hädda, Oh Jummal! anna meile nüüd, Et wõime moista sedda, Et olleme keik jõlledad, Ja hädda sees ka sõggedad, Se on üks waene luggu.

3. Mo Jummal, sinnult üllewelt Mo südda abbi otas, Oh! kule omma rahwa heält, Mis sinno peäle lodas; Meit aita omma Waimoga Meil' õnsa otta walmista So Poia pärrast, Amen.

206.

Komm, sterblicher, betrachte mich zc.

Wisil: Oh! risti-rahwas, kannata zc.

OH surrelik! mind mälleta, Mis ollid, ollin minna : Mis ollid sa, ma ollin ka, Mis ollen, tül saad sinna : Ma läksin eel, sa tulled ka, Siis ärra olle üskmatta, Surm tulled tõest sulle.

2. Oh! walmista ja surre teal Sell' ilma him- mul' ärra, Ja mõtle ikka surma peäl, Sest rem- ma tulled pea; Nüüd tänna sai Eord minnule, Ehk home tulled sinnule, Kes teab ehk tänna õhto.

3. Siis

3. Siis ärra wõtta mõttelda: Ma ollen noot,
Kül aega! Surm tahhab keiki korrista, Ei karda
noort, ei wanna, Kül pea jouab wiimne aeg, Kes
korristab sind ning ka keik. Se peäle ikka mõtle!

4. Kül kurri on, et monni mees Keik sed-
da alwaks panneb, Ja emma õnnistusse eest
Ni pissut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda,
Mis igga pääw näab silmaga, Et woib ka norelt
surra.

5. Sa naerad surma, olled tuhk, Ja eest end
ärrapeldad, Et mõtle, et sa iggapuhk, Kui hingad,
hinge heidad; Sa arwad hua kaugele, Kui on
üks sammo hauale, Ja surma poues kañnad

6. Mul on hea terwis, ütled sa, Woin hästi
sua, jua! Kes teab, ehk kirsto-teggia On te peäl
kirsto tua. Surm annab kätte peekrekest, Surm
leikab leiwa palkekest; Et walmista siis surra.

7. So ello on kui suits ja waht, Kui lummi,
leht, me-wahha, Kui warri, hein ja kuinud roht,
Mis nidetakse mahha. Kül foggematta tulleb
aeg, Et Jummalaga jättad keik. Jo läks! siis
rahwas ütles.

8. Kui ellad, ella nenda ka, Et õnsaste woid
surra, Kül surm sind sinno teadmatta Woib äkkist
ärramurda. Oh mõtle! mõtle! peage, Üks ai-
nus silma-pilkminne Wiib iggawest sind ära.

9. Ehk sinna olled walmistand, Ehk wahhest
ollematta, Ni kui surm teisi lämmatand, Ni on
sul peäsematta; Ni kuida sinna surred teäl, Ni
sinna toused jälle seäl, Se olgo järgest meles.

10. Oh! ärra wõtta mõttelda, Ei pollege weel
häd.

hädä! Kui haigeks saan, siis pöran ma, Käl
 Jummal kuleb sedda. Ehk pead ilma többeta
 Siit ilmast ärraminema; Kes siis find waest
 woib aita?

11. Kes patto teed káib rõmoga Ja lodab armo
 peäle, Seäl nuhheldasse armota, Ei peäse pör-
 gust jälle; Siis enne surma surre siin, Et sull' ei
 wulle pörgo plin, Kui Jummal kóhnut moistab.

12. Dh surma wasto walmista! Ja mõtle: kui
 nüüd peaks Se armas Jummal tullema Sel tun-
 nil sulle wõdraks; Kas saak sid õnfast surrema?
 Ja wõtta Jესust palluda, Siis surm sull' elluks
 tulleb.

13. Kui Jummal sure auuga Sel wilmsel pä-
 wal tulleb, Siis saad sa taewas ellada, Sest
 surm siis ärralõppeb. Dh innimenne walmis-
 ta! Et surm wõlks hädä kauta, Ja wilmspeä-
 le mõtle.

207.

Ach lieben Christen / seydt getrost &c.

GH! ristihawas, kannata, Mis kardad sinna
 hädä? Ehk Jummal wõttab hirmuta, Dh
 tunnistagem sedda! Se nuhtlus on meil dige
 nüüd, Et meil on wägga paljo süüd, Kes woib
 käl sedda leelda?

2. So holeks ennast anname, Dh armas Jēsa
 taewas, So jurest äbbi õssime Muud nou ep olle
 waewas; Sest meie waene ello teäl Ei olle muud
 kui nutto heäl, Seäl odetakse rõmo.

3. Siis iwma sadab wilisest, Kui langed mul-
 la sisse, Kui muld saab latnud innimest, Siis
 R r sadab

sabad Jesus isse Eest põrmust tedda auus e Ja
iggawesse ellusse, Mis ammo walmistatud.

4. Mis surma parrast ehmatad, Ehk o'go noor
ehk wanna? Se surm keif rahwast surretab, So
on üks tõe sanna. Oh! wägga õnnis on se n. e. s.,
Kes usso, pühha ello sees Siin ellab, sureb õn-
fast.

5. So hinge ning so ihho eest Kõl Jummal
hole kannab, Kõl temma peastab hädda seest,
Ning Inglid hoidjaks annab, Kõl temma armo-
stiwaga Sind wõttab kofkotorjada Kui ka na
ommad poiad.

6 Ehk wolwame ehk moggame, Eius Issand
murret kannab, Kristus'e parrast olleme, Kes
meile woimust annab. Surm meile sai Adama
käest, Meid Kristus peastab hädda seest, Eest
Issandat nüüd kiitkem.

208.

Ich hab' mein Sach Gott heimgestellt x.

G D hõleks annan ennast ma, Oh Jummal!
ihho hingega, Kui pean weel siin ellama,
Heaks arwan ka, Et sünnib muli', mis tahhed sa.

2. Mo ello aeg Jummal wäes, Mo surma
turd ka temma käes, Mo juukjõed, Jummal, loed
sa, So tahtmatta Ei ainust neisi woi kadduda.

3. Siin ilmas on riik, hädda waew, Mo ello
on kui merres laew; Mis meie ilmas ellame Dr
ürrike, Kes tark on, woitleb kowwaste.

4. Üks muld ning põrm on inuime, Ta tulleb

naast allaste; Et warrandust ro ilmale, Ei ühte-
 Wi ennesega hauasse.

Ei aita rikkus middagi, Ei tarkus, kõrkus
 regi; Ei peästa ükski surma wäest, Ei naest,
 ei meest, Ei peäse surem temma kääst.

6. Kui tänna terwed ollemo, Käl hõnne firstus
 maggame; Kes tänna on ni punnane Kui kauni-
 ke, Käl home haige, sureb se.

7. Meid iärrestikko wiakse Käl filmist, melest
 ärrage; Ma-ilm! sa pea uanustad Noored, wan-
 nad, Keik oufad ning keik wäggewad.

8. Oh armas Issand! õppeta, Et peame keik
 surrema, Et rikkas, tark, noor, wanna ka Peab
 lahkuma Siit ilmast omma illoga.

9. Se on, oh Jummal! patto tõ, Se läbbi
 surm on kermeste Meil' sanud, teppab innimest,
 Ei holi sest, Kes rikkas on, ei surusfest.

10. Mo ello on täis willetsust, Täis hädda,
 nutto, ahhastust, Kui Jummal tahhab, tahhan
 ka Siit lahkuda, Surm on mull' kassuks kahjota.

11. Et kül se pat mind hirmutab, Se õige ust
 mind kinnitab; Sest Jesus seisab minno eest,
 On surest wäest Mind peästnud hirmsa surma
 kääst.

12. Sesamma minno Jesus tõest On surnud
 minno wäese eest, Mo heaks on ülestoušenud,
 Woimust sanud; Surm surma läbbi surmatud.

13. Sell' ellan, sellel' surren ka, Ei temmast surm
 mind lahjuta; Ta üksnes on mo abbimees Mo
 ello sees, Kui surren, hing on temma kääs.

14. Ehk siin on waewa, furwastust, Siis on

se minns rõmustus, Et pean tousma waene
Ning rõmoga Mo Issa riki minnema.

15. Sa, armas Jummal, hoiad mind,
kontid, luid, sest tannan sind, Ei ainus pea pe
ma, Waid sawad ka Reik liikmed kofkotullema.

16. Mo armsa helde Jummal Saan minna
nähha lõpmatta Se Calli taewa õnne sees, Ning
rõmustes Seäi tedda lita iggawest.

17. Oh Jesuke! Jummal tal, Mo eest sa ol
lid koorma al; Oh! wõtta mo peäl' hallasta,
So werrega Mo patto hädda parranda.

18. Amen! se peäle ütlen ma, Meil' õnna otsa
walmista; Oh! aita meid siit ühtlase So rigisse
Sada ning jada järgeste.

209.

Jch bin ein Würmlein arm und klein 2c.

Wisil: Oh JEsus! üllem abbinces 2c.

Uks maofenne ollen ma, Ning ellan surma häd
das, Lufontis polle rõmo ka Mul ellus egga
surmas Muud kui et olled, Jesuke, Mo kasfaks
olnud maofe, Oh! kule, mis ma pallun.

2. Oh! armas JEsus, las'e mind So wõtsse
kessels jada, Et Waino läbbi tunnen sind Mo
sees; Käl sa woid seada, Et sinno pole kindlaste
Woin hoida, kurni õnfaste Mind ilmast ärra
wotrad.

3. Mind surma häddas kinnita, Et kaksiti ei
mõtle, Mul' tulle appi armoga, Mo Jummal,
Mo